Chögyal Namkhai Norbu

LONGSAL TEACHINGS

VOLUME SIX

Shang Shung Edizioni

Lotsawa Series
225E

This publication is intended for those who have already received the Dzogchen transmission from Chögyal Namkhai Norbu

© 2005 Shang Shung Edizioni
58031 Arcidosso GR-Italy
tel: 0564 966039
e-mail: shangshunged@tiscali.it
www.dzogchen.it

IPC - [redacted] - Approved by the International Publications Committee of the Dzogchen Community founded by Chögyal Namkhai Norbu

CHÖGYAL NAMKHAI NORBU

LONGSAL TEACHINGS

VOLUME SIX

Translated from Tibetan and edited
by Adriano Clemente
with the kind help of the Author

Shang Shung Edizioni

CONTENTS

Translator's note to the Longsal Series of Teachings 7

Preface 9

The Upadesha on the Guruyoga of the White A

The History 12

Root Text 29

The Actions of the Guru Jñanadakini

The History 55

Root Text 151

The Profound Essential Upadesha of the Long Life Practice "The Thigle of Vajra Life"

The History 203

Root Text 229

Some Clarification On the Practice of Mandarava 255

Acknowledgement 273

TRANSLATOR'S NOTE TO THE LONGSAL SERIES OF TEACHINGS

The *Longsal Cycle* or *The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis* (*Klong chen 'od gsal mkha' 'gro'i snying thig*) is the collection of Chögyal Namkhai Norbu's rediscovered teachings. This series of publications contains translations of the original texts together with the histories of their discovery. The reader should be aware that in order to thoroughly understand and apply the teachings included in the texts, it is essential to rely upon the oral instructions of the transmission holder.

PREFACE

This sixth volume of teachings from the *Longsal Cycle* contains three upadeshas and the histories of their discovery. These teachings were received through dreams over a period of time from 1985 to 1998.

The Upadesha on the Guruyoga of the White A (*A dkar bla ma'i rnal 'byor gyi man ngag*), received in 1987, is a special teaching on the Guruyoga of Garab Dorje. The dreams relating to this teaching are connected to Nubchen Sangye Yeshe (9th century) and Garab Dorje.

The Actions of the Guru Jñanakini (*Bla ma ye shes mkha' 'gro'i phrin las rgya*), received in dreams from 1992 to 2001, contains three extraordinary practices respectively related to the dimensions of the Body, Voice and Mind of the Jñanadakini (Wisdom Dakini) Gomadevi. The dreams through which these teachings were received are mainly related to Gomadevi herself and to the female master Ayu Khandro Dorje Paldrön (A yu mkha' 'gro rdo rje dpal sgron, 1838-1953).

The Profound Essential Upadesha of the Long Life Practice "The Thigle of Vajra Life" (*Tshe sgrub rdo rje'i srog thig gi gnad kyi man ngag zab mo*), written down in its final form in 1998, belongs to the Mandarava cycle of practices and con-

tains profound instructions on the methods of Tsalung. Included in this section is a dream in which Ayu Khandro Dorje Paldrön clarifies important points of the main practice of Mandarava.

I wish to thank Steve Landsberg for reviewing my English.

May 2005
Adriano Clemente

THE UPADESHA ON THE GURUYOGA OF THE WHITE A

ༀ༔ ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔

ཨ་དཀར་བླ་མའི་རྣམ་འབྱོར་གྱི་མན་ངག་བཞུགས༔

སྔོན་འབྱུང་།

མི་མོ་ཡོས་ཀྱི་ལོ་ ༼ཕྱི་ལོ་ ༡༩༨༧ ཟླ་ ༨ ཚེས་ ༡༨༽ ལ། ཨི་ཏ་ལི་ཡ་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་ཡུལ་དབུས་སུ་གནས་ཆགས་པ་ཨེའུ་རོབ་རྫོགས་ཆེན་འདུས་སྡེའི་ལྟེ་བའི་གནས་གཞི་༠མེ་རི་སྒར་༠ ཞེས་པར་རྫོགས་ཆེན་འདུས་སྡེའི་རི་མཚམས་ཤིག་ཚུགས་ཡོད་པ་དེར། ཁོ་བོས་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་ཉམས་ཁྲིད་ཅི་རིགས་ཤིག་འདེབས་ཀྱིན་ཡོད་པའི་དགོང་དེའི་མནལ་ལམ་དུ།

ང་རང་གཅིག་པུ་ཤིན་ཏུ་ཉམས་དགའ་བའི་གནས་མེ་ཏོག་སྣ་ཚོགས་པས་ཕྱུར་བུར་ཁེངས་ཤིང་། བྱ་རིགས་སྣ་ཚོགས་སྐད་སྙན་ལྷང་ལྷང་དུ་སྒྲོག་པའི་གནས་ནགས་ཚལ་སྟུག་པོ་ཞིག་གི་ཁྲོད་དུ། ཤིང་སྡོང་མེ་ཏོག་དམར་པོ་དུ་མས་ཁེངས་པ་ཞིག་གི་དྲུང་། ངང་འཛིན་གྱི་ངང་ཉིད་དུ་གནས་ཀྱིན་ཡོད་འདུག ངའི་མདུན་ཐད་ནགས་ཚལ་གྱི་དཀྱིལ་དེར་ཤིན་ཏུ་མཐོ་ལ་བརྗིད་ཆགས་པའི་བྲག་རི་ཚོགས་གཏོར་

From The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis

herein is contained

THE UPADESHA ON THE GURUYOGA OF THE WHITE A

THE HISTORY

In the year of the Fire-Female-Hare, on the Eighteenth of April 1987, while I was in Merigar, main seat of the Dzogchen Community of Europe, located in Central Italy, leading a retreat in which I gave experiential instructions on Dzogpa Chenpo, I had the following dream.

I was alone in a very pleasant place thoroughly filled with various flowers in the midst of a thick forest, where the melodious voices of different kinds of birds resounded distinctly. Sitting before a tree abounding with many red flowers, I was abiding in the state of contemplation. In front of me, in

བཤམས་པ་འདྲ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པའི་སྐེད་དེ་ནས། འོད་ཁ་དོག་ལྗི་ལྗན་འགྱུར་བ་ཅན། ཇི་ལྟར་མན་ཤེལ་དུ་ཉི་འོད་ཕོགས་པའི་འོད་ལྟ་བུ་བཀྲག་ལ་བརྗིད་པ་ཞིག་ལམ་ལམ་དུ་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག ང་རང་གི་སེམས་སུ་ ཕ་གི་གང་ནས་འོད་མཆེད་པ་དེར་ཡ་མཚན་པའི་གནས་ཁྱད་པར་ཅན་ཞིག་ཡོད་པ་ཐག་ཆོད། ང་རང་དེར་བལྟ་རུ་འགྲོ་དགོས་འདུག་ཨང་ སྙམས་ནས་དེ་མ་ཐག་ཏུ་ནགས་ཚལ་དེ་བགྲོད་ནས་དེ་ཕྱོགས་སུ་ཕྱིན་པས། རི་ཞིག་ན་བྲག་རི་དེའི་རྩ་བར་བསླིབས་སོང་། དེར་བྲག་ཐེམས་ཀྱི་འགྲུལ་ལམ་ཕྲ་པོ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་བརྒྱུད་ནས་ཡར་ཡར་གྱེན་ཕྱོགས་སུ་འཛེགས་ཕྱིན་པས། རི་ཞིག་ན་བྲག་ཐེམས་རྒྱ་ཆེ་ཙམ་པ་ཞིག་ན་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་འགའ་ཞིག་གིས་རྡོ་རྗེའི་གླུ་ཞིག་ལེན་གྱིན་བཞུགས་ཡོད་པ་མཐོང་། ང་དེ་འཕྲལ་ཁོང་ཚོའི་ལྟན་དུ་བསྡད་ནས་རྡོ་རྗེའི་གླུ་མཇུག་བསྐྱལ་ཞིང་། རྡོ་རྗེའི་གླུ་དེ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་དང་། ངས་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་དེ་རྣམས་ལ།

གནས་རི་ཁྱད་པར་ཅན་འདི་གང་ལགས།

ཞེས་དྲིས་པས། ཁོང་ཚོའི་ནང་གཙོར་མཛད་མཁན་

the center of that forest, there was a very high majestic rocky mountain whose shape was similar to a Ganachakra Torma. From the middle of the mountain part five-colored lights glittered brightly with changing colors, just like the light that appears when a crystal is hit by sunrays. I thought, "In that spot over there where this light is coming from, there must surely be an extraordinary wonderful place. I have to go and see it!" At once I started walking through the forest in that direction. After some time, I reached the base of the rocky mountain and started to ascend a rocky pathway made of tiny steps, when at a certain point I met some yogins and yoginis singing the Song of Vajra upon a large rocky step. I immediately sat down there and joined them singing.

When the Song of Vajra ended I asked those yogins and yoginis, "What is this special mountain?"

གྱི་རྣལ་འབྱོར་པ་སྐུ་ན་གཞོན་ཉམས་ཅན་དབུ་སྐྲ་ཐོད་དུ་བཅིངས་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་ཁོང་ན་རེ།

ལགས་གནས་འདི་ནི་ཨུ་རྒྱན་རྡུལ་བྲལ་གླིང་ཞེས་བྱ་བ་དེ་རེད༔

ཅེས་གསུངས་འདུག ང་རང་གི་སེམས་སུ་ ང་རང་ད་སྔོན་ཨུ་རྒྱན་རྡུལ་བྲལ་གླིང་ཞེས་བྱ་བ་དེར་ཐེངས་གཅིག་བསླེབས་ཤིང་། དེར་ཞང་མཁྱེན་བརྩེ་རིན་པོ་ཆེའི་ཞལ་མཇལ་མྱོང་མོད། གནས་འདི་གཅིག་པ་རང་རེད་མི་འདུག་པ་གང་ཡིན་ནམ་སྙམས་ཤིང་། ངས་རྣལ་འབྱོར་པ་དེ་ལ།

ཁྱེད་སུ་ཡིན།

ཞེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

ང་སྔར་དུས་བོད་ན་གནུབས་ཆེན་ཞེས་སུ་གྲགས་པའི་རྣལ་འབྱོར་པ་དེ་ཡིན༔ ཁོང་རྣམས་ཀྱང་དེ་སྐབས་སུ་བོད་དུ་གྲགས་ཆེ་བའི་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་རྣམས་རེད༔

ཅེས་གསུངས་འདུག ང་རང་གི་སེམས་སུ་ སྐབས་ལེགས། ངས་ཁོང་ལ་བསམ་གཏན་མིག་སྒྲོན་དུ་དོན་མི་གསལ་བ་འགའ་རེ་ཡོད་པ་དེ་དག་བཀའ་འདྲི་ཞུ་དགོས་ཨང་སྙམས་པ་ལ། ཁོང་གིས་གཞན་སེམས་མཁྱེན་པའི་ཚུལ་གྱིས་འདི་སྐད་དུ།

དྲི་བ་མང་པོ་གནང་དགོས་མེད༔ དེ་ལས་ངེད་ཅག་

"This is the place known as Ugyen Dultral Ling (Immaculate Land of Oddiyana)", replied the principal yogin amongst them. He had youthful features and hair tied in a topknot.

I thought, "I have already been once to the so-called Ugyen Dultral Ling, where I met my uncle Khyentse Rinpoche. But this place doesn't really look the same. How can it be?" I asked the yogin, "Who are you?"

"In ancient times in Tibet I was the yogin known as Nubchen. These others were also at that time famous yogins and yoginis in Tibet", he replied.

I thought, "What good fortune! I want to ask him about some points which are not clear in the *Samten Migdrön* (*The Light of the Eyes of Samadhi*)". However, revealing his ability to read others' mind, he said, "There is no need to ask many

ཀུ་རུ་དགའ་རབ་རྡོ་རྗེའི་ཨ་དཀར་ལྷ་མའི་རྣལ་འབྱོར་གྱི་བྱིན་རླབས་ཞུ་རུ་ལྷན་དུ་འགྲོ་དང༔

ཞེས་གསུངས་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

དགོངས་དག དེ་འདྲའི་བྱིན་རླབས་ཞུ་བའི་གོ་སྐབས་ཡོད་ན་དེ་ལྟག་མི་འདུག ང་ཚོ་གནས་གང་དུ་འགྲོ་དགོས་རེད།

ཅེས་ཞུས་པས། ཁོང་ན་རེ།

ཤེལ་བྲག་འདིའི་སྙིང༔ འོད་ལྔ་ལྡན་མཆེད་པའི་གནས་དེར་འགྲོ་དགོས་རེད༔ བྱུས་ན་ང་ཚོ་དེར་འདོང་དང༔

ཞེས་གསུངས་ནས། ཁོང་རྣམས་བྲག་ཐེམས་རིམ་བགྲོད་ཀྱིས་ཡར་ཡར་ཕེབས་ཀྱི་ཡོད་འདུག་པ་ལྟར། ཁོ་བོའང་ཁོང་རྣམ་པའི་རྗེས་སུ་འབྲངས་ནས་ཡར་ཡར་ཕྱིན་པ་ཡིན།

རེ་ཞིག་ན་ངེད་རྣམས་བྲག་ངོས་ཤིན་ཏུ་འཛམ་པའི་ངོས་ནས་འོད་ལྔ་ལམ་ལམ་དུ་མཆེད་ཀྱི་ཡོད་པ་དེར་བསླེབས་སོང་། བྲག་ངོས་དེར་བྲག་སྒོ་ཟུར་གསུམ་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་ནས་ནང་དུ་ཞུགས་ཕྱིན་པ་དང་། བྲག་དེ་ནི་ཕྱི་གསལ་ནང་གསལ་ཅན། ནང་ཁོངས་རྒྱ་ཆེ་ལ་ཁྱོན་ཡངས་པ་དེ་འདྲ་བ་ཞིག་ཡོད་འདུག དེ་ནས་ཕར་ཙམ་གྱི་བྲག་

questions. Instead, let us go together to receive the blessing of Garab Dorje's Guruyoga of the White A!"

"Forgive me. If we have the opportunity to receive such a blessing, there is nothing better. Where do we have to go?" I asked.

"There in the middle of this crystal rock from where five-colored lights are spreading. So let's get moving!" he said. They started climbing up step by step on the rocky pathway, and I followed after them.

After some time we arrived at a very smooth rocky wall radiating a dazzling five-colored light. On that rocky wall there was a triangular opening which we passed through and went inside. The rock

འགྲམ་དུ་བསྙེབས་པ་དང་། བྲག་དེའི་ནང་ནས་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་མང་ཞིག་གིས་རྡོ་རྗེའི་གླུ་དབྱངས་ལེན་གྱིན་བཞུགས་ཡོད་པའི་སྒྲ་གདངས་ཤིག་སྙན་ལྷང་ལྷང་དུ་ཐོས་ཀྱི་ཡོད་འདུག

དེ་ནས་ཕར་ཙམ་ན་བྲག་སྒོ་ནང་མ་ཟུར་གསུམ་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་ཉིད་བརྒྱུད་དེ་ནང་དུ་ཞུགས་ཕྱིན་པ་དང་། དེར་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་བརྒྱ་ཕྲག་ལྷག་ཙམ་པ་ཞིག   བྲག་གི་ཕུག་ངོས་འཛམ་ལ་དྭངས་པའི་དབུས་དེར་འོད་ལྔའི་ཐིག་ལེ་འདོམས་སྐོར་ཙམ་པ་འོད་ཞགས་ཁྱུགས་སེ་བའི་དཀྱིལ་མཐིང་ཁའི་གཞིར། གསེར་མདངས་འབར་བའི་བརྡ་བྱང་ཙ་ ཡིག་འདྲ་ལ་ཁད་པ་འདི་ཉིད་ལྷམ་མེར་གསལ་གྱི་ཡོད་འདུག་པ་དེར་ཞལ་ལྷན་ཅིག་ཏུ་ཕྱོགས་ནས་གདན་ལ་ལྷོད་དེར་འཁོད་ཅིང་། རྡོ་རྗེའི་གླུ་དབྱངས།

༔ར་ ན་ བེ་ ཧྲི་ ས་ ཕྲུ་ ར་ ལ་ པ༔

ཞེས་པའི་མཚམས་འདིར་བསྙེབས་ནས་སྨུ་མཐུད་ཀྱི་ཡོད་འདུག   ངའི་ལྷན་དུ་ཡོད་པའི་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་ཁོང་རྣམ་པའང་དེ་འཕྲལ་གདན་ལ་འཁོད་ནས་རྡོ་རྗེའི་གླུ་དབྱངས་ལྷན་དུ་ལེན་མཛད་ཀྱི་ཡོད་འདུག་པ་བཞིན། ཁོ་བོས་ཀྱང་དེ་ལྟར་དུ་བགྱིས་པ་ཡིན།

རྡོ་རྗེའི་གླུ་དབྱངས་དེའི་མཇུག་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་དང་། ཀུན་ཀྱང་འཛམ་ལྷོད་དེའི་ངང་སྐར་མ་ལྔ་ཙམ་གྱི་རིང་དུ་དེང་

was transparent and large and the inside was spacious. A little farther on, we arrived near another rock from which we distinctly heard the melodious voices of many yogins and yoginis singing the Song of Vajra.

Then we found a triangular inner opening in the rock which we passed through and went inside. There we saw more than a hundred yogins and yoginis, sitting relaxed and facing towards the innermost part of the cave. There in the middle of a smooth clean wall a five-colored Thigle, a fathom in circumference, flashed with light. At the center (of the Thigle), upon a blue base, was the symbolic letter similar to the Tibetan CA, brightly shining in golden light. They had reached the line in the Song of Vajra:

RA NA BI DHI SA GHU RA LA PA

and were continuing. Immediately the yogins and yoginis who were with me sat down and joined them singing the Song of Vajra. I also did the same.

When the Song of Vajra ended, all remained silent and relaxed in contemplation for about five minutes.

འཛིན་ལ་གཞོལ་ནས་བཞུགས་མཛད་ཀྱི་ཡོད་འདུག

རེ་ཞིག་ན་མདུན་ཐད་ཀྱི་ཐིག་ལེ་བརྡ་བྱུང་བཅས་པ་དེ་ལས་བྱུང་བ་ཨེ་ཡིན་སྙམ་པའི་སྒྲ་ཨཿ ཞེས་པའི་གདངས་འགྱུར་སྙན་ལ་བརྗོད་པ་ཞིག་ཡོངས་སུ་གྲགས་བྱུང་བ་དང་། དེར་འདུས་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་དེ་ཀུན་གྱིས་ཀྱང་མགྲིན་གཅིག་ཏུ། ཨཿ ཞེས་པའི་སྒྲ་གདངས་རིང་ལ་བརྗོད་པ་ཞིག་འདོན་མཛད་ཀྱི་ཡོད་འདུག ནམ་ཞིག་ན་ ཨ་ཞེས་པའི་སྒྲ་གདངས་དེ་ཡལ་མ་ཐག་ཏུ། གང་བྱུང་ཆ་མེད་པའི་རང་སྒྲ་དེ་དང་། དེར་འདུས་ཀྱི་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་རྣམས་མགྲིན་གཅིག་པས་ཀློང་ཆེན་སྙིང་ཐིག་གི་འཕོ་བའི་གསོལ་འདེབས་ཀྱི་གདངས་ལྟ་བུ་ཞིག་གིས་འདི་སྐད་དུ།

ན་མོཿ

ཿངོ་བོ་ཆོས་སྐུའི་དཀྱིལ་འཁོར་ནསཿ
ཿཀ་དག་བླ་མ་དགའ་རབ་རྗེཿ
ཿརང་གྲོལ་ཆེན་པོའི་བྱིན་ཕོབ་ལཿ
ཿའཕྲུལ་པ་དྭངས་པའི་དབང་མཆོག་སྩོལཿ
ཿརང་གྲོལ་ཆེན་པོའི་བྱིན་ཕོབ་ལཿ
ཿའཕྲུལ་པ་དྭངས་པའི་དབང་མཆོག་སྩོལཿ
ཿའཕྲུལ་པ་དྭངས་པའི་དབང་མཆོག་སྩོལཿ

After some time the melodious and majestic sound of A - which I had the impression was coming from the Thigle with the symbolic letter that was in front of us - resounded everywhere; and all the yogins and yoginis assembled there sang in unison a long and majestic A. As soon as the sound of A vanished, the yogins and yoginis sang in unison, along with that natural sound whose source was impossible to identify, the following lines with a melody similar to the Phowa Invocation from the Longchen Nyingthig:

NAMO

From the mandala of the Dharmakaya, the essence,
Garab Dorje, master of original purity,
Bless me with total self-liberation,
Grant me the supreme power to purify illusion!
Bless me with total self-liberation,
Grant me the supreme power to purify illusion!
Grant me the supreme power to purify illusion!

ཅེས་པའི་གླུ་དབྱངས་འདི་ཉིད་ལེན་མཛད་པ་དང་། དྭངས་ཤེལ་ཐིག་ལེའི་ངོས་ཀྱི་བརྙན་བྱང་དེ་ཉིད་ཀྱང་གནས་གྱུར་ཏེ། སྟོན་པ་ཀུན་བཟང་གི་སྐུ་མཐིང་ཁ་ཕྱི་གསལ་ནང་གསལ་ཅན་འོད་དང་འོད་ཟེར་ཚུབས་སེ་བ་ཞིག་ལྷམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག དེ་རྗེས་སུ།

ན་མོཿ

ཿརང་བཞིན་ལོངས་སྐུའི་དཀྱིལ་འཁོར་ནསཿ
ཿལྷུན་གྲུབ་བླ་མ་དགའ་རབ་རྗེཿ
ཿརིག་རྩལ་ཆེན་པོའི་བྱིན་ཕོབ་ལཿ
ཿཡེ་ཤེས་རྒྱས་པའི་དབང་མཆོག་སྩོལཿ
ཿརིག་རྩལ་ཆེན་པོའི་བྱིན་ཕོབ་ལཿ
ཿཡེ་ཤེས་རྒྱས་པའི་དབང་མཆོག་སྩོལཿ
ཿཡེ་ཤེས་རྒྱས་པའི་དབང་མཆོག་སྩོལཿ

ཞེས་པའི་གླུ་དབྱངས་འདི་ལེན་མཛད་པ་དང་། དགའི་སྟོན་པ་ཀུན་བཟང་གི་སྐུ་དེ་ཉིད་ཀྱང་། དཔལ་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་སྐུ་དཀར་པོ་ཕྱི་གསལ་ནང་གསལ་ཅན། འོད་དང་འོད་ཟེར་ཚུབས་སེ་བ་ཞིག་ཏུ་གནས་གྱུར་གྱི་ཡོད་འདུག དེ་ནས།

The symbolic letter in the crystal Thigle changed and vividly manifested in the form of the Teacher Samantabhadra, blue and transparent, radiating light and rays. Then they sang:

NAMO

From the mandala of the Sambhogakaya, the nature,
Garab Dorje, master of self-perfection,
Bless me with the total Tsal energy of Rigpa,
Grant me the supreme power so that wisdom may expand!
Bless me with the total Tsal energy of Rigpa,
Grant me the supreme power so that wisdom may expand!
Grant me the supreme power so that wisdom may expand!

The same form of the Teacher Samantabhadra manifested in the form of Shri Vajrasattva, white and transparent, radiating light and rays. Then they sang:

ན་མོ༔

༔ཐུགས་རྗེ་སྤྲུལ་སྐུའི་དཀྱིལ་འཁོར་ནས༔

༔དབྱེར་མེད་བླ་མ་དགའ་རབ་རྗེ༔

༔སྣང་སྲིད་གཞིར་གཞིངས་བྱིན་ཕོབ་ལ༔

༔འཕོ་བ་ཆེན་པོའི་དབང་མཆོག་སྐུལ༔

༔སྣང་སྲིད་གཞིར་གཞིངས་བྱིན་ཕོབ་ལ༔

༔འཕོ་བ་ཆེན་པོའི་དབང་མཆོག་སྐུལ༔

༔འཕོ་བ་ཆེན་པོའི་དབང་མཆོག་སྐུལ༔

ཞེས་པའི་གླུ་དབྱངས་འདི་ལེན་མཛད་པ་དང་། ད་གའི་དཔལ་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་སྐུ་དེ་ཉིད་གནས་གྱུར་ནས། སྟོན་པ་དགའ་རབ་རྡོ་རྗེ་ཤེལ་གྱི་ཁྱེའུ་ཆུང་དགུང་ལོ་བརྒྱད་པའི་ཉམས་ཅན། ཕྱི་གསལ་ནང་གསལ་འོད་དང་འོད་ཟེར་ཚུབས་སེ་བ་ཞིག་ལྷམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག

གསོལ་འདེབས་དེའི་མཇུག་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་དང་། མདུན་ཐད་ཀྱི་ཐིག་ལེ་བཙ་བྱུང་བཅས་པ་དེ་ལས་བྱུང་བའི་རང་སྒྲ་ཞིག་གམ། སྟོན་པ་དགའ་རབ་རྡོ་རྗེ་ཤེལ་གྱི་ཁྱེའུ་ཆུང་དེའི་ཞལ་ནས་བྱོན་པ་ཨེ་ཡིན་སྙམས་པའིགསུང་ངག་ཤིན་ཏུ་འཛམ་ལ་སྙན་པ་ཞིག་གིས་འདི་སྐད་དུ།

NAMO

From the mandala of the Nirmanakaya, the energy potentiality,
Garab Dorje, master of inseparability,
Bless me so that all appearance and existence manifests as the Base,
Grant me the supreme power of the great transference!
Bless me so that all appearance and existence manifests as the Base,
Grant me the supreme power of the great transference!
Grant me the supreme power of the great transference!

The same form of Shri Vajrasattva changed and vividly manifested in the form of the Teacher Garab Dorje Crystal Child like an eight-years old boy, transparent and radiating light and rays.

When the invocation finished, a very melodious and pleasant voice sounded. I wondered whether it was the natural sound coming from the Thigle with the symbolic letter, in front of us, or the voice of the Teacher Garab Dorje Crystal Child. (The voice) said:

འོ་སྐལ་ལྡན་རིགས་ཀྱི་བུ་རྣམས་ལེགས་པར་གསོན་ཅིག

༔ཨ་ཏིའི་ཉམས་ལེན་གནད་སྙིང་ནི༔

༔ཨ་དཀར་ལྷ་མའི་རྣལ་འབྱོར་ཏེ༔

༔ཨ་དཀར་ལྷ་མའི་རྣལ་འབྱོར་ལ༔

༔བརྟེན་ནས་སྤྱོད་པ་ཀུན་ལ་འཛུགས༔

༔སྣང་སེམས་གཉིས་མེད་མངོན་འགྱུར་ཞིང༔

༔ཉམས་ཀྱི་སྒོ་ཆེན་འབྱེད་པ་ལའང༔

༔ཨ་དཀར་ལྷ་མའི་རྣལ་འབྱོར་ལས༔

༔ལྷག་པའི་རྣལ་འབྱོར་སྲིད་ན་དཀོན༔

༔དེ་ཕྱིར་ཨ་ཡི་གདངས་ཀྱིས་བསྐུལ༔

༔ལྷ་མ་འོད་ཞུ་ཨ་ལ་བསྟིམ༔

༔ཐུགས་ཡིད་གཉིས་མེད་ངང་ཉིད་དུ༔

༔རང་སར་གློད་དེ་རིག་ངོ་བསྐྱང༔

༔ཀུན་བཟང་རྡོར་སེམས་དགའ་རབ་ཛེ༔

༔དུས་གསུམ་བདེ་གཤེགས་ཐམས་ཅད་ཀྱི༔

༔དགོངས་པ་དབྱེར་མེད་རྫོགས་པ་ཆེ༔

[ROOT TEXT]

Oh! Fortunate sons and daughters of noble lineage, listen well!

The essential point of the practice of Ati

Is the Guruyoga of the White A.

In fact through the Guruyoga of the White A

All behaviors can be applied.

Also for realizing the non-duality of vision and mind

And opening the great gate of experiences,

It is rare to find in the universe a better yoga

Than the Guruyoga of the White A.

Therefore, intone the sound of A:

The Guru dissolves into light and is absorbed in the A.

In the condition of non-duality of your mind and the (Guru's) state,

Relax in your dimension and sustain the state of Rigpa.

Dzogpa Chenpo, the indivisible state of knowledge

Of Samantabhadra, Vajrasattva and Garab Dorje

And of all the Sugatas of the three times,

༔སྐུ་གསུམ་ལྷུན་གྲུབ་ཨ་ལ་ལ༔
༔འགྲོ་འབྲམས་ཨ་ཡི་སྒྲས་བསྐུལ་དེ༔
༔ཨ་ལས་འོད་ཟེར་ཕྱོགས་བཅུར་འཕྲོས༔
༔བདེ་གཤེགས་རིག་འཛིན་ཐུགས་རྒྱུད་བསྐུལ༔
༔བྱིན་རླབས་འཇའ་ཟེར་གྲངས་མེད་བྱོན༔
༔སླར་ཡང་ཨ་ཡི་གདངས་ཀྱིས་བསྐུལ༔
༔བྱིན་རླབས་འོད་ཟེར་ཨ་བརྒྱུད་དེ༔
༔རྩ་འཁོར་ལུས་ཀྱི་ཆ་ཀུན་ཁྱབ༔
༔ལས་ཕུང་གདོས་བཅས་འོད་ལུར་དག༔
༔ཨ་སྒྲར་སྣང་སེམས་གཉིས་དབྱེར་བྲལ༔
༔གཉིས་ཆོས་ཀུན་ལས་ཡོངས་སུ་འདས༔
༔སྐད་ཅིག་རིག་སློང་འུབ་ཆུབ་པས༔
༔ཏིང་འཛིན་སྒྲུ་རུ་མཉམ་པར་ཞོག༔

ཨཿ

Is the self-perfection of the three kayas, marvelous!
If you want to apply more (visualization), intone the sound of A:
Through the rays spreading into the ten directions from the A
Activate the samayas of the Sugatas and Vidyadharas
So that empowering blessings descend like countless rainbow lights.
Again intone the sound of A:
The rays of the empowering blessings penetrate the A,
Pervading the channels, chakras, and all parts of the body
So that the material body is purified into the five lights.
In the sound of A, without duality between vision and mind,
Integrate everything in the dimension of instant Rigpa
Totally beyond dualistic phenomena,
And thus relax in the (state of the) Song in the equality of contemplation.

A

ཞེས་རྫེས་སུ་གདམས་མཛད་པའི་མཐར། སྟོན་པ་དགའ་རབ་རྡོ་རྗེ་ཤེལ་གྱི་ཁྱེའུ་ཆུང་གི་སྐུ་དེ་སྐད་ཅིག་གིས་གནས་གྱུར་ནས། སྣར་ཡང་སྔར་བཞིན་གསེར་མདངས་འབར་བའི་བརྡ་བྱང་ ཙ ཡིག་འདྲ་ལ་ཁད་པ་དེ་ཉིད་གསལ་ལྷམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག

སྐབས་དེར་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་ཀུན་མཁྱེན་གཅིག་པས་ཨའི་སྒྲ་གདངས་རིང་མོ་ཐེངས་གསུམ་དང་འབྲེལ་བས་སྔར་བཞིན་རྣལ་འབྱོར་ལ་གཞོལ་གྱི་ཡོད་འདུག་ལ། ཁོ་བོས་ཀྱང་དེ་བཞིན་དུ་བགྱིས་པ་ཡིན། ནམ་ཞིག་ན་རྡོ་རྗེའི་གླུ་མཇུག་ཡོངས་སུ་རྫོགས་ནས་དལ་ཅིག་གནས་པ་དང་། སྣར་ཡང་བརྡ་བྱང་ཐིག་ལེ་དང་བཅས་པ་དེ་ལས་ཁྱུང་བ་ཨེ་ཡིན་སྙམས་པ་ ཨ༔ ཞེས་པའི་སྒྲ་གདངས་སྙན་ལ་བརྗོད་པ་ཞིག་གྲགས་པ་དང་ལྷན་དུ། དེར་བཞུགས་ཀུན་ཀྱིས་ཀྱང་ཨའི་སྒྲ་དལ་ལ་རིང་བ་ཞིག་སྒྲོག་མཛད་པའི་མཇུག་ཐོག་དེར། སྣར་ཡང་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་གཅིག་པས།

ན་མོ༔

༔ངོ་བོ་ཆོས་སྐུའི་དཀྱིལ་འཁོར་ནས༔
༔ཀ་དག་བླ་མ་དགའ་རབ་རྗེ༔
༔རང་གྲོལ་ཆེན་པོའི་བྱིན་ཕོབ་ལ༔
༔འཁྲུལ་པ་དྭངས་པའི་དབང་མཆོག་སྩོལ༔

Having finished teaching, the form of the Teacher Garab Dorje Crystal Child instantly changed and once again vividly manifested as the symbolic letter similar to the Tibetan CA shining in golden light.

In that moment all the yogins and yoginis sounded three times in unison a long A and repeated the practice as before. I also did the same. At a certain point, when the Song of Vajra had ended and we had been silent for awhile, once again a melodious and majestic A - which I had the impression was coming from the Thigle with the symbolic letter - resounded. At the same time all those present sounded a slow and long A, after which the yogins and yoginis sang again in unison:

NAMO

From the mandala of the Dharmakaya, the essence,
Garab Dorje, master of original purity,
Bless me with total self-liberation,
Grant me the supreme power to purify illusion!

༄རང་གྲོལ་ཆེན་པོའི་བྱིན་ཕོབ་ལ༔

༄འཁྲུལ་པ་དྭངས་པའི་དབང་མཆོག་སྐུལ༔

༄འཁྲུལ་པ་དྭངས་པའི་དབང་མཆོག་སྐུལ༔

ཅེས་པའི་གླུ་དབྱངས་འདི་ཉིད་ལེན་མཛད་པའི་སྐབས་སུ། བརྡ་བྱང་དེ་ཉིད་སྐད་ཅིག་གིས་གནས་གྱུར་ཏེ། སྟོན་པ་ཀུན་བཟང་གི་སྐུར་ལྷམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག སླར་ཡང་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན་གཅིག་པས།

ན་མོ༔

༄རང་བཞིན་ལོངས་སྐུའི་དཀྱིལ་འཁོར་ནས༔

༄ལྷུན་གྲུབ་བླ་མ་དགའ་རབ་རྡོ༔

༄རིག་རྩལ་ཆེན་པོའི་བྱིན་ཕོབ་ལ༔

༄ཡེ་ཤེས་རྒྱས་པའི་དབང་མཆོག་སྐུལ༔

༄རིག་རྩལ་ཆེན་པོའི་བྱིན་ཕོབ་ལ༔

༄ཡེ་ཤེས་རྒྱས་པའི་དབང་མཆོག་སྐུལ༔

༄ཡེ་ཤེས་རྒྱས་པའི་དབང་མཆོག་སྐུལ༔

ཞེས་པའི་གླུ་དབྱངས་འདི་ལེན་མཛད་པ་དང་། སྟོན་པ་ཀུན་བཟང་གི་སྐུ་དེ་ཉིད་སྐད་ཅིག་གིས་གནས་གྱུར་ནས།

Bless me with total self-liberation,
Grant me the supreme power to purify illusion!
Grant me the supreme power to purify illusion!

While they were singing, the same symbolic letter instantly changed and vividly manifested in the form of the Teacher Samantabhadra. Again all the yogins and yoginis sang in unison:

NAMO

From the mandala of the Sambhogakaya, the nature,
Garab Dorje, master of self-perfection,
Bless me with the total Tsal energy of Rigpa,
Grant me the supreme power so that wisdom may expand!
Bless me with the total Tsal energy of Rigpa,
Grant me the supreme power so that wisdom may expand!
Grant me the supreme power so that wisdom may expand!

Then the same form of the Teacher Samantabhadra instantly changed and vividly manifested

དཔལ་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་སྐུར་ལྷམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག
སླར་ཡང་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་ཐམས་ཅད་མགྲིན་གཅིག་པས།

ན་མོཿ

ཿཐུགས་རྗེ་སྤྲུལ་སྐུའི་དཀྱིལ་འཁོར་ནསཿ
ཿདབྱེར་མེད་བླ་མ་དགའ་རབ་རྗེཿ
ཿསྣང་སྲིད་གཞིར་གཞེངས་བྱིན་ཕོབ་ལཿ
ཿའཕོ་བ་ཆེན་པོའི་དབང་མཆོག་སྩོལཿ
ཿསྣང་སྲིད་གཞིར་གཞེངས་བྱིན་ཕོབ་ལཿ
ཿའཕོ་བ་ཆེན་པོའི་དབང་མཆོག་སྩོལཿ
ཿའཕོ་བ་ཆེན་པོའི་དབང་མཆོག་སྩོལཿ

ཞེས་པའི་གླུ་དབྱངས་འདི་ལེན་མཛད་པ་དང་། དཔལ་རྡོ་རྗེ་སེམས་དཔའི་སྐུ་དེ་སྐད་ཅིག་གིས་གནས་གྱུར་ནས། སྟོན་པ་དགའ་རབ་རྡོ་རྗེ་ཤེལ་གྱི་ཁྱེའུ་ཆུང་གི་སྐུར་ལྷམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག

ཅུང་ཞིག་ན་དེར་འདུས་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་ཚངས་མ་མགྲིན་གཅིག་པས། ཨཿ ཞེས་པའི་སྒྲ་དལ་ལ་རིང་བ་ཐེངས་གསུམ་དང་། རྡོ་རྗེའི་གླུ་རྣམས་སྔར་བཞིན་སྒྲོར་གྱིན་ཡོད་ངང་དེར་ཁོ་བོ་མནལ་ལས་སད་ཅིང་། སད་

in the form of Shri Vajrasattva. Again all the yogins and yoginis sang in unison:

NAMO

From the mandala of the Nirmanakaya, the energy potentiality,
Garab Dorje, master of inseparability,
Bless me so that all appearance and existence manifests as the Base,
Grant me the supreme power of the great transference!
Bless me so that all appearance and existence manifests as the Base,
Grant me the supreme power of the great transference!
Grant me the supreme power of the great transference!

And the same form of Shri Vajrasattva instantly changed and vividly manifested in the form of the Teacher Garab Dorje Crystal Child.

After a short while, all the yogins and yoginis assembled there sang in unison three times a slow and long A and then the Song of Vajra just like before. While they were doing that, I woke up.

མ་ཐག་ཏུ་མཐའ་ལམ་དེ་ཤིན་ཏུ་གསལ་བར་དྲན་གྱི་ཡོད་འདུག་ལ། ཁོ་བོས་རྣལ་འབྱོར་དེ་ནི་ཁྱད་པར་ཅན་གྱི་མན་ངག་ཅིག་ཏུ་གོ་ནས་དེ་འཕྲུལ་ཡི་གེའི་རིས་སུ་བཀོད་པས། སྟོན་མཆོག་དགའ་རབ་རྡོ་རྗེའི་བྱིན་རླབས་ཀྱི་མཐུ་ཡིན་སྙམས། ཚིགས་ཀུན་ཇི་ལྟར་བློ་ལ་བྱུང་བར་ཟིན་པ་ལྟར་གསལ་བར་དྲན་གྱི་ཡོད་འདུག་པ་བཞིན་ཆད་ལྷག་མེད་པ་གསལ་བར་བཀོད་ཐུབ་ཅིང་། ནམ་ལངས་པ་དང་ཡི་གེར་བཀོད་གྲུབ་པ་དུས་མཉམ་བྱུང་བས་རྟེན་འབྲེལ་ཡང་བཟང་བར་སེམས་སོ། ཨ་ལ་ལ།། ཨེ་མ་ཧོ།།

As soon as I woke up I remembered very clearly my dream. I understood this yoga to be an extraordinary upadesha and immediately wrote it down. Thus, perhaps due to the blessing power of Garab Dorje, I was able to write down all the words without omissions and additions, remembering them as clearly as if I had memorized them. Seeing that the moment I finished writing coincided with the dawning of the day, I thought it to be an auspicious coincidence. Marvelous! Wonderful!

ས་འབྲུག་ཟླ་ ༡ ཚེས་ ༡༥ །ཕྱི་ལོ་ ༡༩༨༨

ཟླ་ ༣ ཚེས་ ༣། ལ། ང་རང་རྒྱ་ནག་གི་རྒྱལ་སའི་གྲོང་ཁྱེར་པེ་ཅིན་དུ་ཡོད་པའི་མནལ་ལམ་དུ།

ང་རང་ཆ་རྒྱུས་མེད་པའི་མི་ཚོགས་ཤིན་ཏུ་མང་པོ་ཞིག་གི་ལྷན་དུ་གྲུ་གཟིངས་ཤིན་ཏུ་ཆེན་པོ་ཞིག་གི་ཡང་ཐོག་ཏུ་ཡོད་འདུག ཐེངས་གཅིག་ཁོ་བོ་ ○སུའི་དེན་○ ཞེས་པའི་རྒྱལ་ཁབ་ནས་ ○སུའོ་མི་○ ཞེས་པའི་རྒྱལ་ཁབ་ཏུ་གྲུ་གཟིངས་ཆེན་པོ་ཞིག་གི་ནང་ནས་ཕྱིན་སྐྱོང་བའི་གྲུ་གཟིངས་དེ་དང་ཕྱོགས་འདྲ་བ་ཞིག་ཡོད་འདུག་ལ། སྐབས་དེར་གནམ་གཤིས་ཤིན་ཏུ་དྭངས་ལ་སྤྲིན་པ་ཐར་ཐོར་གྱི་གསེབ་ནས་ཆར་པ་ཟིམ་ཟིམ་པ་ཞིག་ཀྱང་འབབས་ཀྱི་ཡོད་འདུག གྲུ་གཟིངས་དེའི་ཡང་ཐོག་ནས་ཉེ་འཁོར་དུ་རྒྱ་མཚོ་ལས་གཞན་པ་ཅི་ཞིག་ཀྱང་མཐོང་དུ་མི་འདུག གྲུ་གཟིངས་དེའི་འགྲོ་ཕྱོགས་ནི་ཁ་ཤར་དུ་གཏད་དེ་ཉི་མ་འཆར་ཕྱོགས་སུ་འགྲོ་གི་ཡོད་འདུག་ལ། ཉི་མ་འཆར་སྐངས་དེ་ལ་དཔྱད་ན་ཕལ་ཆེར་ཞོགས་ཁའི་ཆུ་ཚོད་བདུན་པ་ཙམ་ཞིག་ཨེ་ཡིན་སྙམ་གྱི་ཡོད་འདུག རེ་ཞིག་ན་ང་རང་གྲུ་གཟིངས་དེའི་རྩེ་ཐོག་ཏུ་ལྷོག་འདྲ་བ་ཟླུམ་པོ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེའི་ནང་དུ་

On the fifteenth day of the first month of the Earth-Dragon year, the second of February 1988, while I was in Peking, the capital of China, I had the following dream.

I was on the top of a very big ship together with a crowd of many people whom I didn't know. It looked similar to a big ship on which I had once traveled to go from Sweden to Finland. The weather was very clear, but from among scattered clouds a soft rain was falling. From the top of the ship there was nothing to watch in the surroundings but the sea. The ship was proceeding towards the East in the direction of the rising sun. Observing the position of the sun, I thought maybe it could have been around ten o'clock in the morning. At a certain point I climbed over a round turret that was at the highest point of the ship. I entered inside

འཇིགས་དེ་ཕྱིན་པས། དེར་ཕལ་ཆེར་འདུ་ཁང་གི་བཟོ་འདྲ་བ་ལྷམ་པོ་ཞིག་གི་ཕྱོགས་ཀུན་ཏུ་ཤེལ་གྱི་སྒེའུ་ཁུང་ཡོད་པ་ཞིག་འདུག དེའི་དབུས་ཀྱི་ཐོག་ཁ་དེ་ཤེལ་ཁ་དོག་སྣ་ལྔ་ལས་གྲུབ་པའི་འོད་ནང་ལོགས་སུ་སླེབས་པ་ལས་འཇའ་འོད་འཁྲུགས་པའི་རྣམ་པ་འདྲ་ཞིག་ཡོད་འདུག་ཅིང་། ངའི་སེམས་སུ་ ཁང་པ་ཆུང་ངུ་འདི་ཆེ་ཆུང་མི་འདྲ་བ་ཙམ་མ་གཏོགས་ཕལ་ཆེར་ང་ཚོས་མི་རི་སྣར་དུ་གཞིངས་དགོས་པའི་འདུ་ཁང་དེ་དང་ཕྱོགས་གཅིག་པ་རང་རེད་འདུག་ཨང་ སྣམ་གྱི་ཡོད་འདུག ནུབ་ངོས་དེར་འབོལ་གདན་མཐིང་དམར་གྲུ་བཞི་པ་སོར་མོ་ལྔ་ཙམ་ས་ལས་འཕགས་པ། གདོང་ཤན་དམར་པོ་དང་། སྟེང་ཐོག་ཏུ་ཐིག་ལེ་མཐིང་ཁའི་དཀྱིལ་དུ་ཁ་དོག་སུམ་ལྡན་གྱི་དགའ་འཁྱིལ་ཡོད་པ་ཞིག་འདུག་པར་དེར་ཁོ་བོ་ཕྱིན་ཅིང་ཁ་ཤར་ཕྱོགས་སུ་གཏད་དེ་བདེ་བར་བསྡད། ངས་དེ་གའི་ཕྱོགས་ཀུན་ཏུ་བལྟས་པས་སུ་ཞིག་ཀྱང་མཐོང་དུ་མི་འདུག་ཅིང་ཤིན་ཏུ་ཁྲུ་སེམ་པོ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པས། ངས་ཨ་རིང་གིས་བླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་ཞིག་གསལ་བཏབ། དགའ་རབ་བླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་གྱི་དམིགས་པ་བཟུང་ནས་གསོལ་འདེབས་བྱས་ཤིང་། མཐར་བླ་མ་རང་གི་སྨིན་མཚམས་ཀྱི་དགའ་འཁྱིལ་དུ་བསྟིམས་ཏེ་འཕྲོ་འདུའི་དམིགས་པ་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་ངང་དེར། ཐོག་

and saw something like an assembly hall, round in shape with glass windows in all directions. The center of the roof was made of five-colored glass and the light passing through it looked like intermingled rainbow-colored light. I thought, "Apart from the difference in size, this small hall looks exactly the same as the assembly hall that we need to build in Merigar".

On the west side there was a square reddish blue cushion about five fingers from the ground. Its sides were red and upon it there was a blue Thigle with a three-colored *gakhyil* at its center. I approached it and comfortably sat down facing towards the east. I looked around in all directions. As I couldn't see anyone there and the place was very quiet, I sounded a long A to recall the presence of Guruyoga. Maintaining the visualization of the Guruyoga of Garab Dorje, I made the invocation. At the end I absorbed the Guru in the *gakhyil* at my forehead, applying the visualization of the

ཁའི་ཤེལ་འོད་ཁ་དོག་སྣ་ལྔ་ལས་འཕྲོས་པའི་འཇའ་འོད་དེའི་དབུས་སུ་ཐིག་ལེ་ཆེན་པོ་ཕུབ་ཙམ་པ་ཞིག་གསལ་ལྷམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག ངས་ཐིག་ལེའི་དབུས་དེར་ཨར་གདད་བྱས་པའི་མོད་དེར་ཐིག་ལེའི་དབུས་མཐིང་ཁའི་དཀྱིལ་ན་ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་གི་རྩ་བའི་བརྡ་བྱང་གསེར་ཞུན་མའི་མདངས་ཅན་ཞིག་གསེར་འོད་ཕྲོམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག ཡུད་ཙམ་ན་བརྡ་བྱང་དེ་མི་སྣང་བར་གྱུར་ཅིང་། དེའི་གོ་གནས་སུ་ཁོ་བོས་རྩ་བ་ནས་ཀློག་མི་ཤེས་པའི་ཡི་གེ་ལྡང་སེར་ཕྲེང་བདུན་ཡོད་པ་ཞིག་གསལ་ལྷམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག ངས་ཡིག་གཟུགས་དེ་རྣམས་ལ་ཞིབ་ནན་དུ་བལྟས་པས། ཕལ་ཆེར་བོད་ཡིག་དབུ་ཅན་གྱི་གི་གུ་དང་། ཞབས་ཀྱུ། འགྲེང་བུ། བར་ཚེགས། ཤད་སོགས་ཕན་ཚུན་གོ་རིམ་མི་འདྲ་བར་བསྲེས་པ་འདྲ་བ་ཞིག་ལས་ཤེས་ཐུབ་པ་ནི་ཚིག་འབྲུ་གཅིག་ཀྱང་མི་འདུག ངའི་སེམས་སུ་ ངས་ཀློག་མི་ཤེས་པའི་ཡིག་གཟུགས་ཁས་མཚར་པོ་འདི་འདྲ་བ་ཞིག་རྒྱུན་རིང་ཙམ་དུ་ཤར་བའི་དགོས་པ་དང་རྒྱུ་མཚན་ཅི་ཡིན་ན་ཡང་ སྙམས་པའི་མོད་དེར། འོད་ཀྱི་ཐིག་ལེ་དེ་རང་ལས་རང་བྱུང་

expansion and reabsorbtion (of light). While I was doing that, in the center of the rainbow colored light descending through the five-colored glass roof there vividly appeared a big Thigle the size of a round shield. I gazed directly at the center of the Thigle and in that moment, in the middle of the blue center of the Thigle there appeared the root symbolic letter of *The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis*, the color of molten gold and glittering with golden light. After an instant the symbolic letter disappeared and at its place there vividly appeared seven lines of yellowish green letters which I could not read at all. I looked carefully at the letters but I could only recognize something like the *i*, *u* and *e* vowel signs of the Tibetan Uchen script, together with the sign separating the syllables and the vertical stroke at the end of a clause etcetera. They were all mixed up, one with the other, in different orders, but not a single word was recognizable. I thought, "What is the necessity and reason for all these strange and unreadable letters to appear continuously for such

གི་སྒྲ་བྱ་མོ་གཞོན་ནུ་མ་ལོ་བརྒྱད་དམ་དགུ་ཙམ་པའི་སྐད་གདངས་ལྷ་བྱ་ཞིག་གིས་འདི་སྐད་དུ།

ཨཿ

གསང་ཆེན་མཁའ་འགྲོའི་བརྡ་བྱང་གངས་ཅན་བོད་ཀྱི་སྐད་དུ་འདི་ལྷ་སྙེཿ

ཞེས་ཟེར་བ་དེའི་ཚེ་ཐིག་ལེ་དེའི་ངོས་སུ་ད་སྔོན་ཤར་བའི་བརྡ་བྱང་དེ་སྔར་ཡང་གསལ་ལྷམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག་ལ། དེའི་རྗེས་ཐོག་ཏུ་གཤམ་གྱི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་འདི་རྣམས་བོད་ཡིག་དབུ་ཅན་གྱི་རྒྱུགས་ལ་བར་ཚིགས་ཐིག་ལེ་ཉིས་རྩེགས་དང་། མཚམས་གཅོད་གཉེར་ཚེགས་ཡོད་པ་ཞིག་རིམ་བཞིན་དུ་ཤར་བ་དང་། རང་བྱུང་སྙན་པའི་སྐད་གདངས་དེའང་ལྷན་ཅིག་ཏུ་གྲགས་པ་དུས་གཅིག་ཏུ་བྱུང་བ་ནི་འདི་ལྷ་སྟེ།

a long time?" In that very moment from the luminous Thigle, a voice like that of an eight or nine-year old girl naturally resounded:

A

These are the totally secret symbolic letters of the Dakinis in the language of the Snow Land of Tibet.

In that moment the symbolic letter which had appeared before vividly emerged once again on the surface of the Thigle. It was followed below by some verses, arising in gradual order, in Tibetan Uchen script with two dots, one on top of the other, separating each syllable, and the *terma* sign at the end of the line. Simultaneously the verses resounded from the (same) naturally arisen pleasant voice:

༔ཀུན༔ གཞི༔ མ༔ བཅོས༔ ཡེ༔ དག༔ ཆོས༔ ཀྱི༔ དབྱིངས༔
༔རྒྱུ༔ དང༔ རྐྱེན༔ གྱིས༔ མ༔ སྐྱེས༔ འཇིག༔ བྲལ༔ མེད༔
༔རང༔ བྱུང༔ ལྷུན༔ གྲུབ༔ བཅོམ༔ ལྡན༔ རྡོ༔ རྗེ༔ སེམས༔
༔གཟུང༔ འཛིན༔ ཡུལ༔ འདས༔ སྙིང༔ གི༔ ཉི༔ མ༔ ཤར༔
༔སྤྲི༔ ཏ༔ མ༔ ཀོ༔ ལ༔ ཧོ༔

The unmodified All-Ground is the primordially pure Dharmadhatu,
Not created by causes and conditions, beyond perishing and separation.
The naturally arisen self-perfected Bhagavan Vajrasattva
Shines as the heart's sun beyond the domain of the perceiving subject and the perceived objects.

GHI TA MA KO LA HO

ཞེས་བྱ་བའི་ཚིགས་སུ་བཅད་པའི་རྐང་པ་བཞི་དང་། མཛུག་གི་སྟོགས་བྱུང་འདི་རྣམས་ཡོད་འདུག ཐིངས་གཅིག་ཤིན་ཏུ་གསལ་བར་གྲགས་པའི་མཛུག་ཐོག་དེ་ར། སྟོགས་བྱུང་འདི་ལན་གསུམ་གྱི་བར་ཐིངས་རེ་ལས་རེ་ཇེ་དལ་དང་། རེ་ལས་རེའི་སྒྲ་གདངས་ཇེ་དམའ་རུ་གྱུར་ཅིང་། ཐིངས་མཐའ་མའི་ཚིག་རྣམས་གསལ་པོར་གོ་མི་ཐུབ་པ་དེ་འདྲ་བ་ཞིག་ཏུ་འཇའ་ལྟར་ཡལ་བར་གྱུར་ཏོ། ངའི་སེམས་སུ་ འདི་ནི་ཡི་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་བརྡ་གསང་ཁྱད་པར་ཅན་ཞིག་ཡིན་ངེས་འདུག་པས། ཁོ་བོ་མཉལ་སད་དུས་སུ་དྲན་གསོས་པ་ཞིག་དགོས་འདུག་ཨང་ སྐམས་ནས་སྣང་ཆར་ཤར་བའི་ཡིག་གཟུགས་དེ་ལ་ལེགས་པར་ལྟ་ཞིང་བློར་འཛིན་གྱི་ཡོད་ངང་དེར་ཁོ་བོ་མཉལ་ལས་སད། སད་མ་ཐག་ཏུ་ཁོ་བོས་རྨི་ལམ་གྱི་ཚུལ་དེ་གསལ་པོར་དྲན་གསོས་ཀྱི་ཡོད་འདུག་པ་བཞིན་ཡི་གེའི་རིས་སུ་བཏབ་པས་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ལེགས་པར་བཀོད་ཐུབ་པ་བྱུང་ངོ་།

ཨ་ལ་ལ།། ༎ ༎

Thus four verses plus a concluding mantra manifested. After they resounded very clearly the first time, the mantra resounded three more times, each time slower and softer, until the last time the words could not be clearly understood, and then finally they vanished like a rainbow. I thought, "This is surely a special secret teaching of the Jñanadakini, therefore when I wake up I want to remember it!" I looked carefully at the letters appearing in the vision and started memorizing them. While doing that, I woke up.

As soon as I woke up, I clearly remembered my dream and thus, when I set about to write (the verses), I was able to complete them. Marvelous!

THE ACTIONS OF THE GURU JÑANADAKINI

ཨོཾ༔ གླིང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔

བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཕྲིན་ལས་རྒྱ༔

∘∘✾∘∘❀∘∘✾∘∘

བྱོན་འབྱུང་།

ཤིང་མོ་གླང་གི་ལོ་ ༑ཕྱི་ལོ་ ༡༩༨༥ ཟླ་ ༡ ཚེས་ ༩༑ ལ། ཁོ་བོས་སེང་ག་པུར་གྲོང་ཁྱེར་དུ་གནས་ཆགས་པའི་སློབ་མ་རྣམས་ལ་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་ཆོས་ཁྲིད་བགྱིད་བཞིན་ཡོད་པའི་ནམ་ཐོ་རེངས་ཀྱི་མནལ་ལམ་དུ།

རྒྱ་ནག་གི་གནས་ཆེན་གླང་ཆེན་འགྱིང་རི་འདྲ་བ་རྩི་ཤིང་དང་། ནགས་ཚལ། མེ་ཏོག་སྣ་ཚོགས་པས་ཕྱུར་བུར་ཁེངས་པའི་རི་བོ་ཆེན་པོ་ཞིག་གི་རྩེ་ར། ཁྱད་པར་ཅན་གྱི་གནས་བྱིན་ཅན་ཞིག་མཇལ་དུ་ཡོད་སྐབས་ཀྱིས། ང་རང་སེང་ག་པུར་གྱི་སློབ་ཕྲུག་རྣམས་གཙོས་པའི་རྒྱ་མི་ཀན་གཞོན་མང་ཞིག་གི་ལྷན་དུ་གནས་རི་དེའི་ངོས་ནས་གྱེན་ཕྱོགས་སུ་འཛེགས་ཀྱི་ཡོད་འདུག རེ་ཞིག་ན་ཁོ་བོ་བྲག་དེལ་ཆེན་པོ་ཞིག་གི་ཉེ་འགྲམ་དུ་བསླེབས་པ་དང་། བྲག་དེལ་དེའི་སྒང་དུ་ཤིན་ཏུ་མཛེས་པའི་གཙུག་ལག་ཁང་ཆུང་ངུ་གསེར་གྱི་རྒྱ་ཕིབས་ཅན་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་མཐོང་བྱུང་། སྐབས་

ༀ། **From The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis**

herein is contained

THE ACTIONS OF THE GURU JÑANADAKINI

THE HISTORY

In the Wood-Female-Bull year, on the ninth of January 1985, while I was in the city of Singapore giving Dzogchen teachings to local students, in the early morning I had the following dream.

I was on the top of a big mountain full of plants, forests and various flowers just like the sacred mountain Langchen Gyingri (Oh Min Shan) in China. I had the idea that I was going to visit a special sacred site. Together with many of my students from Singapore, the majority of whom were young and old Chinese, I was climbing up the side of the mountain. At a certain moment I arrived near a big rocky hill, on top of which I saw a very beau-

དེར་ངའི་ཉེ་འགྲམ་དུ་རྒྱ་མིའི་བུ་མོ་གཞོན་ནུ་མ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་ལ། ཁོ་བོས།

ཡ་གེའི་དགོན་ཆུང་གསེར་གྱི་རྒྱ་ཕིབས་ཅན་འདི་གང་ཡིན་ཤེས་ཀྱི་ཨེ་ཡོད།ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

ལགས་ཤེས་ཀྱི་ཡོད༔ དགོན་ཆུང་འདི་གངས་དཀར་རིན་པོ་ཆེས་བཞེངས་པ་རེད༔

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

ངེད་ཅག་དགོན་ཆུང་འདི་མཇལ་དུ་ཁྲུགས་ཙམ་ཞིག་ཕྱིན་ན་མཇལ་ཐུབ་ཀྱི་ཨེ་རེད།

ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་གིས།

མཇལ་ཐུབ་དང་ཐུབ༔ དགོན་པའི་སྒོ་རྟག་པར་ཕྱེས་ནས་ཡོད་རེད༔

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་དེ་འཕྲུལ་ཁ་ཐུར་དུ་བསྒྲིར་ཏེ་ང་ཚོའི་མང་ཚོགས་རྣམས་ལ།

ཁོང་ཚོ། ངེད་རྣམས་བྲག་སྣང་གི་དགོན་ཆུང་འདི་ཁྲུགས་ཙམ་ཞིག་མཇལ་དུ་འགྲོ་དང་། ཞེས་བྱས་ནས་བྲག་ཐིམ་ཕྲ་མོ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་ནས་གྱེན་དུ་འཛེགས་ཕྱིན་པ་ཡིན། ངེད་ཅག་དགོན་ཆུང་དེའི་སྒོར་བསླེབས་པ་དང་། དེར་མོ་སྣན་ཅན་མོ་དར་སྔོ་ནག་གི་པེར་གྱོན་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེར།

tiful small temple with a golden roof. In that moment a Chinese girl was beside me, so I asked her, "Do you know that small temple over there with a golden roof?"

"Yes, I know", she replied. "That small temple was erected by Kangkar Rinpoche".

"If we pay a short visit to the temple, shall we be able to see (the inside of) it?" I asked again.

"Of course we will", she said. "The gate of the temple is always open".

Right away I turned towards our group downhill and said, "Let's go and pay a short visit to the small temple on that rock!"

So we started climbing a small flight of rocky steps. When we arrived at the gate of the temple, we saw an old woman wearing a dark blue cloak

ང་ཚོ་དགོན་པ་འདིའི་ནང་རྟེན་མཇལ་དུ་འགྲོ་ཆོག་གི་ཨེ་རེད།

ཅེས་དྲིས་པས། མོས་དེ་འཕྲལ་དུ་ཁོ་བོ་ལ་ཤོག་ལྷེ་དམར་པོ་མཆིད་གང་བ་ཞིག་གི་ངོས་སུ་རྒྱ་ཡིག་འབྲུ་ཁ་ཤས་ཡོད་པ་ཞིག་སྤྲད་ཀྱི་ཡོད་འདུག ངས་རྒྱ་ཡིག་དེ་ལ་བལྟས་ཀྱང་དོན་གང་ཡིན་མ་ངེས་ཤིང་། ངའི་སེམས་སུ་ ང་ཚོ་ནང་དུ་འགྲོ་བའི་ལག་ཁྱེར་ཞིག་དགོས་ཀྱི་ཡོད་པ་འདྲ་སྙམས་ནས་དེ་འཕྲལ་དུ་ཁོ་བོས་དངུལ་གྲ་སྒྲིག་བྱས་པ་དང་། ཁོང་ན་རེ།

༠བྱ་ཡང་ཆེ་འོན། ཆིང་ཇིང་ལའི༠ དངུལ་དགོས་མ་རེད༔ ནང་དུ་ཕེབས་གནང་དང༔

ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག་ལ། ངའི་རྗེས་ཁོང་ཚོ་མི་རེ་བཞིན་ལའང་ཤོག་ལྷེ་དམར་པོ་དེ་སྤྲད་ཀྱི་ཡོད་འདུག ཁོ་བོ་ལྷ་ཁང་གི་ནང་དུ་ཞུགས་ཕྱིན་པ་དང་། ལྷ་ཁང་གི་སྒུག་དེར་མཆོད་རྟེན་གྱི་སླད་ཆ་ལྷ་བུའི་ཕྲ་སྙིགས་བཏྲེད་ཆགས་པ་ཞིག་གི་སྙིང་ན་རྗོ་ཀ་མ་རུ་པ་ལས་གྲུབ་པ་ལྷ་བུའི་སྐུ། ཕལ་ཆེར་འཕགས་མ་སྒྲོལ་ལྗང་གི་རྣམ་པ་འདྲ་བ། ཕྱག་གཡོནམཉམ་བཞག་གི་སྙིང་ན་ཤེལ་གྱི་སྒྲོམ་བུ་འཛིན་པ། སྐུ་མདོག་དཀར་ལ་དམར་མདངས་ཆགས་པ་དེ་འདྲ་བ་ཞིག་བཞུགས་ཡོད་འདུག ཐོག་མར་ངའི་སེམས་སུ་ འདི་ནི་འཕགས་མ་

and asked her, "Can we visit the sacred objects inside this temple?"

The lady immediately gave me a red piece of paper five fingers in size with some Chinese letters on it. I looked at the letters but I couldn't understand their meaning. I thought: "It seems that we have to buy a ticket to go inside", and prepared some money. But she said, "Bu yang chi'on! Ching jing la'e! No need money. Go inside!" She then also gave a piece of red paper to the others in our group.

I went inside the temple and on the innermost part I saw a magnificent throne similar to the lower part of a Stupa, upon which there was a statue seemingly made of Kamarupa stone (alabaster). It almost looked like Green Arya Tara and had a white complexion with a reddish hue. The left hand, in the meditation gesture, was holding a crystal sphere. At first I thought, "This is a statue of Green

སྒྲོལ་ལྗོང་གི་སྐུ་ཞིག་རེད་འདུག་ཨང་ སྐམས་ནས་སྒྲོལ་བསྟོད་ཅིག་འདོན་གྲབས་ཡོད་པ་ལ། སྐུ་དེའི་ཞབས་གཡས་ཀྱི་པད་གདན་གྱི་འོག་དེ་ར་གསེར་མདོག་གི་གཞི་ལ་གཡུ་མདངས་ཀྱིས་བྲིས་པའི་ཁ་བྱང་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་མཐོང་བྱུང་། ངས་ཁ་བྱང་དེ་ནན་གྱིས་བསླགས་པས།

གོ༔ མ༔ དེ༔ ལྷི༔ ལ༔ ན༔ མོ༔

ཞེས་པའི་ཚིག་འདི་རྣམས་འཁོད་ཡོད་འདུག ངས་གོ་མ་དེ་ལྷི་ཞེས་པ་དེ་ཛོགས་ཆེན་སེམས་སྡེའི་བླ་རྒྱུད་དུ་ཡོད་པ་དྲན་གསོས་ནའང་། གངས་དཀར་རིན་པོ་ཆེས་ལྷ་ཁང་འདིར་གོ་མ་དེ་ལྷིའི་སྐུ་ཞིག་བཞེངས་གནང་བའི་རྒྱུ་མཚན་ཅི་ཡིན་མ་ཤེས་ཤིང་ཅུང་ཟད་ཡ་མཚན་པ་ཞིག་བྱུང་། ལྷ་ཁང་དེར་སྐུ་དང་ཐང་ཀ་སོགས་གཞན་དག་ནི་གང་ཞིག་ཀྱང་མི་འདུག སྐུ་དེའི་གཡོན་ཕྱོགས་སུ་སྐས་འཛེགས་ཤིག་ཡོད་འདུག་པ་ནས་ཁོ་བོ་གྱེན་དུ་འཛེགས་ཏེ་གོ་མ་དེ་ལྷིའི་པུས་མོ་གཡོན་པར་ཁོ་བོས་ཐོད་པ་གཏུགས་ནས་ཇི་ལྟར་བོད་དུ་ལྷ་སའི་ཇོ་བོའི་མདུན་ནས་བྱིན་རླབས་ཞུ་སྲོལ་ཡོད་པ་དེ་ལྟར་དུ་བྱས་ནས་གསོལ་བ་བཏབ་པ་དང་། ཁོ་བོས་གོ་མ་དེ་ལྷིའི་ཕྱག་གཡོན་དུ་ཡོད་པའི་ཤེལ་སྒྲོམ་དབུས་ཀྱི་ཐིག་ལེ་དེར་ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་གི་རྒྱ་བའི་བརྡ་བྱང་དེ་ཉིད་གསེར་ཞུན་མས་བྲིས་པ་ལྟ་བུ་སེར་ལྷང་

Arya Tara," and prepared to chant a praise to Tara; but below the lotus seat under her right foot I saw a golden label with something written in turquoise. I carefully read the label, and there was written:

HOMAGE TO GOMADEVI

I remembered about Gomadevi in the lineage of teachers of the Dzogchen Semde; but I didn't understand the reason why Kangkar Rinpoche had a statue of Gomadevi erected in this temple. I was a little surprised. In the temple there was nothing else, neither statues nor *thangkas.* I climbed a staircase at the left side of the statue and touched Gomadevi's left knee with my forehead, and I prayed just like (the faithful) usually do when asking for blessing in front of the Jowo statue in Lhasa. Then I saw very clearly that in the Thigle at the center of the crystal sphere in the her left hand there was the root symbolic letter of *The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis*, as if written with molten gold and vividly shining

ངེ་ར་གསལ་བ་ཞིག་བཞུགས་ཡོད་འདུག་པ་དང་། སྒྲོམ་བུ་དེའི་ནང་ལོགས་སུ་བརྡ་བྱང་དེ་ལས་འོད་ལྔའི་ཟེར་ཐག་གྲངས་མེད་པ་ཞིག་འཁྱིལ་ལི་ལི་གཡོན་དུ་འཁོར་ཞིང་ཐིག་ལེ་དེ་ལ་ཐིམ་འགྲོ་གི་ཡོད་འདུག་པ་ཤིན་ཏུ་གསལ་པོར་མཇལ་བྱུང་།ངས་སྐུ་དེ་ཡེ་ཤེས་པ་མངོན་སུམ་དུ་བཞུགས་པ་ཞིག་ཡིན་ངེས་པར་གོ་ནས། དེ་འཕྲུལ་དུ་ཁོ་བོ་སྐུའི་མདུན་ངོས་སུ་ཕྱིན་ཏེ་སར་བསྡད་ནས། ཨའི་སྒྲས་བླ་མ་རྣལ་འབྱོར་མ་དང་ཐུགས་ཡིད་གཉིས་མེད་ཀྱི་ངང་ཉིད་བསྐྱངས་པ་ཡིན། ཁོང་རྣམས་ཀྱང་དེར་རིམ་བཞིན་བསྒྲིབས་ནས་ངའི་རྒྱབ་ཕྱོགས་དང་ཉེ་འཁོར་རྣམས་སུ་སྡོད་ཀྱི་ཡོད་འདུག ཙུང་ཞིག་ན་ཁོ་བོས།

༔ཨེ༔ མ༔ ཀི༔ རི༔ ཀྲི༔ ཧྲི༔

༔མ སྨ༔ བ༔ ལི༔ བྲ༔ ལྲི༔

ཞེས་སོགས་ཀྱི་རྡོ་རྗེའི་གླུ་ཞིག་བླངས་ཏེ་མཉམ་པར་བཞག་ནས་བསྡད་པས་ངའི་ལྷན་དུ་ཡོད་པའི་རྒྱ་མི་ཕོ་མོ་ཀན་གཞོན་དེ་ཀུན་སར་འཁོད་དེ་ལྷན་ཅིག་ཏུ་རྡོ་རྗེའི་གླུ་སྙན་བརྗེད་དང་ལྡན་པ་ཞིག་གཏོང་གི་ཡོད་འདུག ངེད་རྣམས་ཀྱི་རྡོ་རྗེའི་གླུ་དེ་ཕྱེད་ཆ་ལྷག་ཅིག་རྫོགས་པའི་སྐབས་དེར་ད་ལྟ་དངོས་ཡོད་ཀྱི་གནས་རྣམ་པ་དེ་གནས་གྱུར་ཏེ། གནས་དེ་ནི་ཤིན་ཏུ་རྒྱ་ཆེ་བའི་ཐང་ཆེན་རྒྱ་ནག་གི་རྒྱལ་ས་པེ་ཅིང་གྱི་

in yellow. Inside the sphere, from the symbolic letter countless five colored rays were swirling forth, turning counterclockwise and dissolving in the Thigle. Understanding the statue to be a real wisdom manifestation, I immediately went in front of it and sat down on the ground, maintaining the condition of non duality between my mind and the state of the Guru Yogini through the sound of A.

Then the other people too gradually arrived and sat down behind and around me. After a short while I intoned the Song of Vajra:

E MA KI RI KĪ RĪ MA STA TA VA LI VĀ LĪ...

and settled into the equality of contemplation, while all the Chinese, male and female, old and young, who were with me, sat down on the ground and sang in unison an harmonious Song of Vajra. When we reached after the middle of the Song, the place changed and became a very big square

༠ཐེའོན་ཨན་མིང་༠ ཡིན་པ་འདྲ་བ་ཞིག་ཏུ་མི་ཚོགས་ཤིན་
ཏུ་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་ཀུན་གྱིས་རྡོ་རྗེ་གླུ་འདི་
མགྲིན་གཅིག་ཏུ་ལེན་གྱི་ཡོད་འདུག ངེད་ཙག་ལྷན་ཅིག་
པས་རྡོ་རྗེའི་གླུའི་མཇུག་སྒྲོང་གིན་ཡོད་དང་དེར་ཁོ་བོ་མནལ་
ལས་སད་ཅིང་། སད་མ་ཐག་ཏུ་ཁོ་བོས་རྨི་ལམ་གྱི་ཚུལ་
དེ་ཤིན་ཏུ་གསལ་པོར་དྲན་གསོས་ཀྱི་ཡོད་འདུག་ལ། ངའི་
སེམས་སུ་ ༠གོ་མ་དེ་ལྷི་མནལ་ལམ་དུ་མཇལ་བ་དེའི་དོན་
གང་ཞིག་ཡིན་ནམ། གང་ལྟར་ཡང་རྒྱ་ནག་གི་རྒྱལ་སར་
མང་ཚོགས་རྒྱ་ཆེན་པོ་ཞིག་གིས་རྡོ་རྗེའི་གླུ་ལེན་གྱི་ཡོད་འདུག་
པ་དེ་ནི་འབྱུང་འགྱུར་དུ་རྒྱལ་ཁམས་དེར་ཀུན་བཟང་ཨ་ཧྲིའི་
བསྟན་པ་རྣལ་མ་ཞིག་དར་རྒྱས་སུ་འགྱུར་བའི་མཚན་རྟགས་
བཟང་པོ་ཞིག་ཡིན་ལས་ཆེ་འདུག་ཨང་༠ སྙམས་པ་བྱུང་
ངོ་།། །། །།

resembling Tien-An-Men in Peking, where a huge crowd was singing in unison the Song of Vajra. While we were singing the Song of Vajra together, I woke up.

As soon as I woke up I remembered the dream very clearly and thought, "What could the meaning of having met Gomadevi in the dream be? In any case, the fact that a huge crowd was singing the Song of Vajra in the capital of China is most probably a good sign that in the future the authentic Ati teaching of Samantabhadra will spread in that country".

ཤིང་མོ་གླང་གི་ལོ་ ༑ཕྱི་ལོ་ ༡༩༨༥ ཟླ་ ༡ ཚེས་ ༣༡༑ ལ། ང་རང་○གྲི་སི་○ ཞེས་བྱ་བའི་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་རྒྱལ་སའི་གྲོང་ཁྱེར་ ○ཨ་ཐེནྶ་○ ཞེས་པར་མོས་ལྡན་གྱི་སློབ་མ་མང་ཞིག་འདུས་པ་དེ་རྣམས་ལ་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་ཆོས་ཁྲིད་བགྱིད་བཞིན་ཡོད་པའི་དགོང་ཐོ་རེངས་ཀྱི་མནལ་ལམ་དུ།

ང་རང་དང་། གྲི་སིའི་སློབ་ཚོགས་བརྒྱ་ཕྲག་ལྷག་ཙམ་པ་ཞིག་ལྷན་དུ་འདུས་པའི་རི་མཚམས་ཀྱི་ཆོས་ཐུན་དབུ་ཚུགས་ཏེ་རྡོ་རྗེའི་གླུ་ཞིག་ལེན་གྱིན་ཡོད་འདུག་པ་ལ། རི་ཞིག་ན་ངེད་ཅག་དེར་འདུས་པ་རྣམས་ཀྱི་སྣང་བ་དང་། ཕྱི་ཡུལ་གྱི་སྣང་བ་ཐམས་ཅད་བན་ནེ་བུན་ནེ་འདྲ་ཞིག་གི་ངང་དེར་སྟོང་སང་དུ་ཡལ་ཅིང་། ང་རང་གཅིག་པུ་ཤིན་ཏུ་རྒྱ་ཆེ་བའི་ཤེལ་བྲག་རང་འོད་ཀྱིས་ཕྱི་ནང་ཀུན་གསལ་བའི་ཚོམས་ཆེན་ཞིག་གི་དབུས་དེར་ཡོད་འདུག ཤེལ་བྲག་དེའི་སྟེང་འོག་བར་གསུམ་ན་གཟུགས་པོ་ཕལ་ཆེར་འགྲོ་བ་མི་དང་འདྲ་བ་ལ། ལུས་ལ་བྱ་སྤུ་ལྟ་བུ་ཁ་དོག་སྣ་ཚོགས་འོད་ཁྱུགས་སེར་ཡོད་པ། ལག་གཉིས་ཐལ་མོ་སྦྱར་བ། གདོང་པའི་དབྱིབས་ཕལ་ཆེར་གཞོན་ནུ་མ་མཛེས་མ་ལྟ་བུ་ཡིད་དུ་འོང་བ་བརྒྱ་ཕྲག་མང་པོ་ཞིག་ཐར་ཐོར་དུ་ཡོད་འདུག

In the Wood-Female-Bull year, on the twenty-first of January 1985, while I was in the Athens, capital of Greece, giving Dzogchen teachings to many interested students assembled there, I had the following dream in the early morning.

I was starting a teaching session at the retreat by singing the Song of Vajra together with more than a hundred students from Greece. At a certain point the vision of us assembled there and of all external objects vanished into emptiness, as if into some kind of fog. I was alone in the center of a very big hall of crystal rock whose natural light was illuminating both the outside and inside. In its upper, middle, and lower parts there were scattered many hundreds of beings almost human in shape. They had attractive faces like beautiful girls, with the palms of their hands joined and multicolored lights shimmering on their bodies like bird

པ་དེ་རྣམས་ཀྱིས་རྡོ་རྗེའི་གླུ་དེ་ལེན་གྱི་ཡོད་འདུག　རེ་ཞིག་ན་རྡོ་རྗེའི་གླུ་དེའི་མཇུག་རྫོགས་ནས་ཙུང་ཞིག་འཛམ་ཚིལ་གྱིས་གནས་རྗེས་སུ། དེ་རྣམས་ཚང་མས་འུར་འུར་ཚོམས་ཚོམ་གྱིས་ཁོང་ཅག་རྣམས་ཕན་ཚུན་དུ་གདམ་གླེང་བྱེད་པ་དང་། འགའ་ཤས་ཀྱིས་མིའི་འགྲོ་བ་ལྟར་གད་མོའང་དགོད་ཀྱི་ཡོད་འདུག་ལ། འགའ་ཤས་ནི་ཆུ་བྱི་པིང་གུན་གྱི་འགྲོས་ལྟ་བུས་ཕར་ཚུར་དུ་འགྲོ་འགྲུལ་ཡང་བྱེད་ཀྱི་ཡོད་འདུག　དེ་གའི་བྲག་སྣང་མཐོ་ཤོས་ཕན་ཚུན་གྱི་བར་སྣང་དེར། འོད་རིས་ཁ་དོག་སྣ་ཚོགས་འཁྲུགས་ཤིང་དྭ་བ་འབྲེལ་བ་ལྟར་ཡོད་འདུག་པའི་ཀློང་དུ་འོད་ཀྱི་ཐིག་ལེ་དང་ཐིག་ཕྲན་ཆེ་ཆུང་སྣ་ཚོགས་པ་ཕལ་ཆེར་ཐོད་རྒལ་གྱི་སྣང་བ་ལྟ་བུ་ཤིན་ཏུ་ཡ་མཚན་པ་མང་ཞིག་ཀྱང་རང་བྱུང་གི་རྩལ་དུ་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག　ངའི་གཡས་ངོས་མི་རིང་བ་ན་ཤེལ་རྡོ་འབུར་རིལ་ཆེ་ཙམ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པའི་ཉེ་དྭུང་དེར། གོང་དུ་སྨོས་པ་ལྟ་བུའི་སྐྱེ་འགྲོ་གཉིས་ཕན་ཚུན་གདམ་གླེང་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་འདུག་ལ། ངས་ཁོང་གཉིས་ལ་བལྟས་པ་དང་། ཁོང་གཉིས་ཀྱིས་ང་ལ་ནན་གྱིས་ལྟ་གིན་གད་མོའང་དགོད་ཀྱི་ཡོད་འདུག་པས། ངའི་སེམས་སུ་ ཁོང་གཉིས་ཀྱིས་ཕལ་ཆེར་ང་ལ་གདམ་འབྲེལ་ཞིག་བྱེད་འདོད་ཡོད་པ་

feathers. They were singing the Song of Vajra. When the Song of Vajra ended, they remained quiet for a short while. Then they started talking to one another noisily. Some of them were even laughing like humans, while others were walking back and forth like penguins.

In the space between the two highest rocks I saw many astonishing and naturally appearing multi-colored streaks of light mixed together and connected like a web, inside of which there were luminous Thigle*s* and small spheres of various sizes. It was like a Thögal vision. Not very far from me on the right side, near a big round crystal rock bulge, two of the beings that I mentioned before were having a conversation. I looked at them, and they, insistently looked at me and laughed. So I

ཨེ་ཡིན་ སྙམས་པ་བྱུང་། ང་རང་དལ་གྱིས་ཁོང་གཉིས་ཀྱི་དབུང་དུ་ཕྱིན་ཏེ་བོད་སྐད་དུ།

ཁྱེད་ཅག་སུ་ཡིན།

ཞེས་དྲིས་པས། ཁོང་གཉིས་གཅིག་གིས་གཅིག་ལ་ལྟ་གིན་ལན་གང་ཡང་སྤྲད་ཀྱི་མི་འདུག ཡང་ངས།

གནས་འདིའི་མིང་ལ་གང་ཟེར་གྱི་རེད།

ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་གཉིས་ཕན་ཚུན་དུ་དབྱངས་ཡིག་གི་སྒྲ་མང་དུ་ཡོད་པའི་སྐད་ཤིག་གིས་གཏམ་གླེང་འགའ་ཞིག་བྱས་སོང་ནའང་། ཁོ་བོས་ནི་ཚིག་གཅིག་ཀྱང་ཧ་གོ་གི་མི་འདུག ངས་ཡང་སྐྱར་དུ་ཁོང་གཉིས་ལ་དབྱིན་ཇིའི་སྐད་དང་། ཨི་ཏ་ལི་ཡའི་སྐད་ཀྱི་སྟེང་ནས།

ཁྱེད་ཅག་སུ་ཡིན།

ཞེས་དྲིས་ནའང་། ཁོང་གཉིས་ཀྱིས་སྔོན་བཞིན་ལས་གཏམ་ལན་གང་ཡང་སྤྲད་ཀྱི་མི་འདུག ཅུང་ཞིག་ན་ཁོང་གཉིས་ལས་གཅིག་གིས་ཕྱུག་རྒྱ་བཅས་པའི་ལག་པ་དེ་གཉིས་ཐད་ཀར་བརྐྱངས་པ་ན་གཤོག་པ་རིང་པོ་གཉིས་སུ་ཆགས་ཏེ་ཤེལ་བྲག་ཚོམས་ཆེན་དེའི་སྟེང་ཕྱོགས་སུ་འཕུར་སོང་ལ། གཅིག་པོ་དེའི་ལག་འོག་མ་གཡས་ཀྱིས་ངའི་ལག་གཡས་པར་བཅངས་ནས་ འདིར་སྒུགས་ཤིག་ ཟེར་ཡིན་ཟོལ་གྱི་ཚིག་འགའ་ཞིག་ལབ་ཀྱི་འདུག ང་ལ་འཇིགས་སྣང་ལྟ་བུའི་

thought, “Maybe they want to speak to me,” and slowly went in front of them. I asked in Tibetan, “Who are you?” But they looked at each other without replying. Again I asked, “What is the name of this place?” And they said something to each other in a language with many vowel sounds, but I couldn’t understand a single word.

Again I asked them in English and in Italian, “Who are you?” but as before, they did not answer. After a short while one of them stretched out his joined hands and they became two long wings with which he flew towards the upper part of the crystal hall. The other one took my right hand with his lower right hand and uttered some words as if to say, “Wait here!”

སེམས་ཚོར་གང་ཡང་མ་བྱུང་ཞིང་། ངས་ཁོང་གི་ལག་གཡས་པར་ཞིབ་ནན་དུ་བལྟས་པས། ལག་པ་ཕྲ་ཞིང་འཇམ་ལ། གསེར་ཉའི་པགས་མདོག་ལྟ་བུ་འོད་ལྡང་སེར་ལྷམ་ལྷམ་དུ་འཚེར་བར་མཛུབ་མོ་བཞི་རེ་ཡོད་འདུག་ཅིང་། ལག་པ་གོང་མ་གཉིས་ལྷན་དུ་འདུད་པར་མཛུབ་མོ་ཇེ་ཙམ་ཡོད་པ་མངོན་ཐུབ་ཀྱི་མི་འདུག་ལ། གཤོག་འདབ་ཐུར་དུ་འཕྱུངས་པ་དེ་ནི་སྤྲུགས་པ་བེར་ནག་ཅན་ཞིག་གྱོན་དུ་འགྲུང་ཞིང་ལག་གཉིས་སྙིང་ཁར་ལྷན་དུ་འདུད་པ་འདྲ་ཞིག་ཡོད་འདུག ངས་ཁོང་གི་གདོང་ལ་ཞིབ་ཏུ་བལྟས་པས། ཁོང་གི་མིག་གཉིས་ཀྱི་གོང་དེར་མིག་གཞན་གཉིས་ཡོད་པ་འདྲ་ཞིག་འདུག་མོད། ཐོད་པར་སྐྲ་རིང་ཙམ་ཡོད་འདུག་པས་གསལ་པོར་མཐོང་ཐུབ་ཀྱི་མི་འདུག ཁོང་ཚོའི་གཟུགས་བང་ནི་ཁོ་བོ་ལས་ཅུང་ཟད་མཐོ་བ་རེ་ཡོད་འདུག་པ་དང་། རྒྱབ་ཕྱོགས་སུ་ཁ་དོག་སྣ་ཚོགས་པའི་མཛུག་སྒྲོ་ལྟ་བུ་འོད་ཆེམས་པ་རིང་ཐུང་ས་ལ་རེག་ཙམ་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག དུས་དེ་ཙམ་ཞིག་ན་བྱ་ཆེན་འདྲ་བ་གཉིས་དེར་བསྙེབས་ཤིང་སར་བབས་ནས་ངེད་གཉིས་ཀྱི་ཕྱོགས་སུ་བསྙེབས་སོང་། སྐབས་དེར་ངའི་འཁྲིས་སུ་ཡོད་པ་དེས་ངའི་ལག་གཡས་པ་རང་སར་སློད་བྱུང་། ངས་ཁོང་གཉིས་ལ་ཞིབ་ནན་དུ་བལྟས་པས། གཅིག་ནི་ད་སྔོན་དེ་ནས་ཕྱིན་འགྲོ་མཁན་དེ་རང་

I did not feel any fear, but I looked carefully at his right hand. It was thin and soft, with four fingers, brilliantly shining with a yellowish green light like the skin of a golden fish. I couldn't see how many fingers the upper joined hands had, but the wings hanging down gave him the appearance of a tantric yogin wearing a black cloak and standing up with his hands joined at the heart. When I looked at his face in detail, it seemed like he had two additional eyes above the eyes; but I couldn't see clearly since he had long hair on his forehead. As to the size of these beings, they were a little taller than I am, and from their backs extended a long trail of light, like a multi-colored tail feather, that touched the ground.

In that moment (two beings) resembling big birds arrived and landed on the ground near where we were, and the being who was beside me released my right hand. When I looked closely at those two beings, I saw that one was the same as

རེད་འདུག་ལ། གཞན་ཁོང་གཉིས་དང་འདྲ་ལ་གཞོན་ཚུགས་ཆེ་བ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་ཐད་ཀར་ངའི་འགྲམ་དུ་བྱུང་ནས། ཁོ་བོ་ལ་ཁམས་སྐད་སྒྲོས་དག་པ་ཞིག་གིས།

ཁྱེད་ཨུ་རྒྱན་ཡའི་གནས་སུ་བྱོན་པ་ལེགས་སོ༔

ཞེས་གསུང་གི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

བོད་སྐད་གསུང་མཁན་ཞིག་དང་འཕྲད་པ་སྐབས་ལེགས། ངས་ཁོང་ཚོ་ལ་ཁ་བརྡ་བྱས་ནའང་གོ་བརྡ་འཕྲོད་ཐུབ་ཀྱི་མི་འདུག ཁྱེད་རྣམ་པ་སུ་ཡིན།

ཞེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

ང་ཚོ་ནི་ཨུ་རྒྱན་ཡའི་གནས་མཆོག་ཏུ་འདུས་པའི་དཔའ་བོ་དང་དཔའ་མོ་རྣམས་ཡིན༔

ཞེས་གསུང་གི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

ཨུ་རྒྱན་ཡའི་གནས་ཞེས་པ་དེ་གང་རེད།

ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

ཨུ་རྒྱན་ཡའི་གནས་ནི་ཨ་ཀ་རའི་འཇིག་རྟེན་ཁམས་ཀྱི་གནས་མཆོག་ཁྱད་པར་ཅན་ཞིག་རེད༔

ཅེས་གསུང་གི་འདུག ཡང་ངས་ཁོང་ལ།

འཛམ་བུའི་གླིང་གང་དུ་ཆགས་པའི་ཉི་ཁྱིམ་གྱི་ཁོངས་སུ་གཏོགས་པའི་འཇིག་རྟེན་གྱི་ཁམས་ཤིག་ཨེ་རེད།

ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

the one who had previously gone away. The other, who was similar in shape but looked younger, came directly to me and said in a pure Khampa accent, "Welcome to the place of Udhaya!"

"Fortunately I have found someone who speaks Tibetan! I tried to speak to them but I couldn't communicate. Who are you?" I asked.

"We are Pawos and Pamos assembled in the supreme place of Udhaya," he replied.

"What is this place Udhaya?" I asked.

"Udhaya is a special and supreme place in the Akara world dimension".

"Is it a world dimension belonging to the zodiac of our Jambudvipa?" I asked.

ལགས་མ་རེད༔ འཛམ་བུའི་གླིང་གང་དུ་ཆགས་པའི་ཉི་ཁྲིམ་དང་ཤིན་ཏུ་ཉེ་བའི་འཛིག་རྟེན་གྱི་ཁམས་ཤིག་རེད༔

ཅེས་གསུང་གི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

དཔའ་བོ་དང་དཔའ་མོ་ཁྱེད་རྣམ་པ་ཨུ་རྒྱ་ཡའི་གནས་འདིར་འདུས་པའི་རྒྱུ་མཚན་ཅི་ལགས།

ཞེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

གནས་མཆོག་འདིར་རྣལ་འབྱོར་གྱི་དབང་མོ་གོ་མ་དེ་ལྷིའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྐུ་བཞུགས་ཡོད་རེད༔

ཅེས་གསུང་གི་འདུག ཡང་ངས་ཁོང་ལ།

ངས་རྣལ་འབྱོར་གྱི་དབང་མོ་གོ་མ་དེ་ལྷིའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྐུ་དེ་མཇལ་ཐུབ་ཀྱི་ཨེ་རེད།

ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

མཇལ་ཐུབ་པ་ཙམ་དུ་མ་ཟད་བྱིན་རླབས་ཀྱང་འཐོབ་ཐུབ་ཀྱི་རེད༔ ངས་ཁྱེད་རང་ལ་གྲོགས་དན་བྱེད་ཆོག༔ ངེད་གཉིས་ཕེབས་དང༔

ཞེས་གསུང་གི་འདུག ང་ཁོང་གི་ལྷན་དུ་ཕར་ཙམ་ཕྱིན་པ་དང་། ཁོང་གིས་གཤོག་སྒྲོ་ལེགས་པར་བརྒྱངས་ཏེ་འཕུར་སོང་། ངས་ཁོང་གི་རྗེས་ཕྱོགས་སུ་བལྟས་ཏེ་བསྡད་པ་དང་། ཅུང་ཙམ་ན་ཁོང་ངའི་དྲུང་དུ་སླར་བབས་ནས།

"No, it isn't. But it is a world dimension very near to the zodiac of Jambudvipa," he replied.

"What is the reason why you Pawos and Pamos have assembled in this place of Udhaya?"

"In this supreme place there is the wisdom body of Gomadevi, Queen of the Yoginis."

Again I asked: "Will it be possible for me to see the wisdom body of Gomadevi, Queen of the Yoginis?"

He replied, "Not only will it be possible for you to see her, but also to receive empowering blessings. I will assist you. Let's go."

As I went with him a little farther, he opened his wings and flew. I remained there watching him from behind. After awhile he returned and landed

དགོངས་དག༔ ངས་མིའི་འགྲོ་བ་འཕྱུར་གྱི་མེད་པ་ དྭན་མ་གསོས་པ་རེད༔ ད་འོ་ན་ངེད་གཉིས་དཔལ་གྱིས་ གོམ་པའི་འགྲོས་ཀྱིས་ཕེབས་དང༔

ཞེས་གསུངས་ནས། ཤིན་ཏུ་དལ་བའི་འགྲོས་ཀྱིས་ཁ་ དོག་སྣ་ཚོགས་པའི་ཤེལ་བྲག་རང་འོད་ལྷམ་མེར་གསལ་བའི་ བྲག་ལམ་དུང་ཁོག་ལྟ་བུ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་བརྒྱུད་ནས་ ཕྱིན་པ་ཡིན། ངེད་གཉིས་འགྲུལ་ཞོར་དེར་ངས་ཁོང་ལ།

ཁྱེད་ཀྱིས་བོད་སྐད་ཡག་པོ་དེ་འདྲ་བ་ཞིག་མཁྱེན་པའི་རྒྱུ་ མཚན་གང་ལགས།

ཞེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

ཨུ་རྒྱ་ཡའི་གནས་མཆོག་འདིར་ས་སྤྱོད་དང༔ མཁའ་ སྤྱོད་ཀྱི་གནས་ཡུལ་མང་པོར་བགྲོད་ཐུབ་པའི་རིག་འཛིན་ དཔའ་བོ་དཔའ་མོ་ཤིན་ཏུ་མང་པོ་བཞུགས་ཡོད༔ ངའང་ ཁོང་ཚོའི་གྲངས་ཤིག་ཡིན་ལ༔ ཁ་བོར་མིའི་རིག་འཛིན་ རྒྱ་མཚོ་དང་འབྲེལ་རྒྱུན་ཆེ་བར་ཡོད་སྟབས་ངས་བོད་སྐད་ ཤེས་ཀྱི་ཡོད༔

ཅེས་གསུངས་འདུག ང་རང་ཚུང་ཟད་ཡ་མཚན་ཞིང་ རེ་ཞིག་ཅིའང་མ་ལབས་པར་ཕྱིན། ངས་འགྲོ་ཞོར་དུ་དཔལ་ གྱིས་ཁོང་གི་ཞལ་རས་ལ་ལེགས་པར་བལྟས་པས། ཁོང་

near me and said, "I'm sorry. I didn't remember that humans cannot fly. Now, let us walk there slowly."

So we walked at a very slow pace along a rocky path similar to the inside of a conch-shell, brightly shining with its own natural multi-colored crystal light. While we were walking, I asked him, "How come you know Tibetan so well?"

He explained, "In this supreme place of Udhaya there are a great number of Vidyadhara Pawos and Pamos who can travel to many sacred places of the earth (*sa spyod*) and sky (*mkha' spyod*). I am also one of them and since I have a strong connection with an ocean of human Vidyadharas, I know Tibetan language."

I was a bit surprised and for awhile continued walking without saying anything. I looked slowly and carefully at his face and clearly discovered that under his hair he had amazing eyebrows, but (ac-

ལ་དབྱ་སྐྱའི་འོག་ཏུ་སློན་མ་ཡ་མཚན་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་ལས། སྤྱན་གཉིས་ལས་མེད་པ་གསལ་པོར་མངོན་བྱུང་། དུས་དེ་ཙམ་ཞིག་ན་ངས་ཁོང་ལ།

ཁྱེད་ཀྱི་མཚན་ལ་གང་ཞུ་གི་ཡོད།

ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

ངའི་མིང་ལ་ ༠ཨེ་ཏ་ཨུ་ཡ་པ་༠ ཞེས་ཟེར་གྱི་ཡོད༑ ང་རང་ད་སྔོན་བོད་ཡུལ་དུ་མིའི་འགྲོ་བའི་སྐྱེ་བ་འགའ་ཤས་ཀྱང་ལེན་མྱོང༑ ཉེ་བའི་ཆར་ང་རང་བོད་ཡུལ་དུ་སྐྱེ་བ་ལེན་པའི་ཚེ༑ ངའི་མིང་ལ་ ༠བསྟན་གཉིས་གླིང་པ་༠ ཞེས་ཟེར་གྱི་ཡོད༑

ཞེས་གསུངས་འདུག དུས་དེ་ཙམ་ཞིག་ན་ངེད་གཉིས་བྲག་ཕུག་ཞིག་གི་སྒོར་བསླེབས་སོང་ལ། ཁོང་གིས།

ཀའུ་ཚང་འདིའི་ནང་དུ་རྣལ་འབྱོར་གྱི་དབང་མོ་གོ་མ་དེ་ལྡིའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་སྐུ་བྱིན་ཅན་དེ་བཞུགས་ཡོད་རེད༑

ཅེས་གསུངས་འདུག ངེད་གཉིས་དལ་གྱིས་ནང་དུ་ཞུགས་པ་དང་། དེར་འོད་ལྔའི་རང་འོད་ལྷམ་མེར་གསལ་བའི་བྲག་ཕུག་ཤིན་ཏུ་ཡ་མཚན་པ་ཞིག་གི་ནང་དུ། ཁོ་བོས་ད་སྔོན་སེང་གཡུར་གྱི་རྨི་ལམ་དུ་མཇལ་མྱོང་བའི་སྐུ་དེ་རང་ངོ་ཤེས་སེ་བཞུགས་ཡོད་འདུག་ལ། ང་རང་དེ་འཕྲལ་སྐུ་དེའི་ཉེ་དྲུང་དུ་ཕྱིན་ཏེ། ངའི་མགོ་བོ་ཕྱག་གཡས་

tually) he had only two eyes. Then I asked him, "What is your name?"

"My name is Etauyapa. In the past I was born a few times as a human being in Tibet. When I was recently born in Tibet, my name was Tennyi Lingpa" he replied.

In that moment we arrived in front of the door of a cave. He said, "Inside this grotto there is the sacred wisdom body of Gomadevi, Queen of the Yoginis."

We slowly entered, and inside an astonishing cave brightly shining with its own natural five-colored light I recognized that same statue that I had previously seen in my dream in Singapore. I immediately went in front of it and touched my head below her right hand, which was in the mudra of bestowing protection. I uttered prayers and invocations requesting her blessing. I clearly saw that inside the crystal sphere in her left hand, in the

སྐྱབས་སྦྱིན་གྱི་ཕྱག་རྒྱའི་འོག་ཏུ་བཏུད་ཅིང་གསོལ་འདེབས་དང་སྨོན་ལམ་ཅི་རིགས་པ་བཏབ་ནས་བྱིན་རླབས་ཞུས། ཕྱག་གཡོན་གྱི་ཤེལ་སྒྲོམ་དེའི་ནང་འོད་ལྔའི་ཐིག་ལེའི་དབུས་སུ་ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་གི་རྒྱ་བའི་བརྡ་བྱང་གསེར་ཞུན་མས་བྲིས་པ་ལྟ་བུ་འོད་མདངས་སྣ་ལྔ་ཚུབས་སེ་བ་དེ་བཞུགས་ཡོད་འདུག་པའང་གསལ་པོར་མཐལ་བྱུང་། སྐབས་དེར་ཁོ་བོ་འཁྲིད་མཁན་གྱི་དཔའ་བོ་དེ་ན་རེ།

ད་ཁྱེད་རང་རྣལ་འབྱོར་མའི་སྐུ་མདུན་གྱི་ཤེལ་རྡོ་འདིའི་སྟེང་དུ་བཞུགས་ལ་རྣལ་འབྱོར་མའི་གསུང་རྡོ་རྗེའི་དལ་དུ་མཉམ་པར་བཞུགས་དང༔

ཞེས་གསུངས་ནས། རྣལ་འབྱོར་མའི་སྐུ་མདུན་དེར་པདྨ་རཱ་ག་ཨེ་ཡིན་སྙམས་པའི་ཤེལ་རྡོ་དམར་པོ་ལེབ་མོ་ཟུར་བརྒྱད་པ་ཕལ་ཆེར་ཁྲུ་གང་ཙམ་ས་ལས་འཕགས་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་ལ་ཕྱག་མཛུབ་བསྟན་མཛད་ཀྱི་འདུག ཁོ་བོ་དེར་ཕྱིན་ཏེ་བདེ་བར་བསྡད་ནས། རྣལ་འབྱོར་མ་དང་ཐུགས་ཡིད་གཉིས་མེད་ཀྱི་ངང་བསྐྱངས་པ་དང་། ཡུད་ཙམ་ནས་ཁོ་བོ་འཁྲིད་མཁན་གྱི་དཔའ་བོ་དེས་ཤིན་ཏུ་སྙན་ཞིང་དལ་ལ་བརྗིད་ཆགས་པའི་གསུང་དབྱངས་ཤིག་གིས།

center of a five-colored Thigle, there was the root symbolic letter of *The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis*, as if written with molten gold and vividly whirling about with a five-colored radiance.

In that moment the Pawo guiding me said, "Now sit on the rock crystal in front of the body of the Yogini, and relax in contemplation in the dimension of the Yogini's Vajra of the Voice!" and pointed out a flat octagonal red rock crystal, possibly a ruby, about a cubit from the ground.

I went there, sat down comfortably, and maintained the condition of non-duality between my mind and the state of the Yogini. After a short while that Pawo started to sing the Song of Vajra with a very slow, melodious, and majestic tone:

༔ཨེ༔ མ༔ ཀི༔ རེ༔ ཀླི༔ རླེ༔

༔མ སྨཱ༔ བ༔ ལི༔ བླཱ༔ ལླི༔

ཞེས་སོགས་ཀྱི་རྡོ་རྗེའི་གླུ་ཞིག་ལེན་མགོ་བཙུགས་མཛད་སོང་། སྐབས་དེར་ཁོང་གི་གསུང་ཙམ་དུ་མ་ཟད་དེ་གའི་གནས་ཡུལ་རྟེན་དང་བཅས་པ་ཐམས་ཅད་ལས་རྡོ་རྗེའི་གླུའི་རང་སྒྲ་འདི་འཐོན་གྱི་ཡོད་པ་ལྟ་བུའི་རང་སྒྲ་འུར་དིར་དིར་དུ་གྲགས་ཀྱི་ཡོད་འདུག་པ་དང་། རྡོ་རྗེའི་གླུ་ཚིག་རེ་རེ་བཞིན་གྲགས་པའི་ཚེ། ཁོ་བོའི་ལུས་ཀྱི་གནས་སོ་སོར་གླུ་སྒྲའི་ནུས་ཟིལ་ལྷལ་ལྷལ་དུ་འབར་བ་དང་། གླུ་ཚིག་ཕན་ཚུན་གྱི་འབྲེལ་རྒྱུན་ཇི་ལྟར་ཡོད་པའང་ལུས་ཀྱི་རྩ་གནས་རྣམས་སུ་གསལ་པོར་ཚོར་བ་ད་སྔ་ཁོ་བོ་ལ་གདན་ནས་བྱུང་མ་མྱོང་བའི་ཉམས་མྱོང་ཤིན་ཏུ་ཁྱད་མཚར་བ་ཞིག་སྐྱེས་བྱུང་། ནམ་ཞིག་ན་རྡོ་རྗེའི་གླུ་མཇུག་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་དང་། ཁོ་བོ་དལ་གྱིས་གྱེན་དུ་ལངས་ནས་ཁོ་བོ་འཁྲིད་མཁན་གྱི་དཔའ་བོ་དེའི་དྲུང་དུ་ཕྱིན་ཏེ། ངས་ཁོང་ལ།

ང་ལ་དེ་འདྲ་བའི་ཉམས་མྱོང་ཁྱད་མཚར་བ་ཞིག་བྱུང་། ང་རང་ལ་ད་སྔ་དེ་འདྲའི་ཉམས་མྱོང་གདན་ནས་བྱུང་མ་མྱོང་། ཐུགས་རྗེ་ཤིན་ཏུ་ཆེ། ཞེས་བྱས་པས། ཁོང་ན་རེ།

E MA KI RI KĪ RĪ MA STA TA VA LI VĀ LĪ...

In that moment the natural sound of the Song of Vajra resounded like a drone as if it was coming not only from his voice, but from all over the place and the sacred objects contained within it. While the syllables of the Song of Vajra were resounding one after the other, I had an extraordinary experience like I had absolutely never had before. The power of each sound of the song manifested vividly in various places in my body, and I clearly felt the relation between the various syllables inside the channels and chakras of my body.

When the Song of Vajra ended, I slowly got up and went to the Pawo who had been guiding me and told him, "I had such an extraordinary experience. I have never experienced something like this before. I am very grateful to you".

ཁྱེད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་རྣལ་འབྱོར་མའི་ཐུགས་རྗེའི་སྒྲའི་སྒྲོང་བ་ཐོན་པར་ང་རང་ཧ་ཅང་དགའ་པོ་བྱུང༔ འཇིག་རྟེན་འཛམ་བུའི་གླིང་དུ་སྒྲའི་སྒྲོང་བ་འདི་འདྲ་བ་ཤིན་ཏུ་དཀོན་པས༔ ཁྱེད་ཀྱིས་བསྟན་འགྲོའི་དོན་རྒྱ་ཆེན་པོ་མཛོད་ཅིག༔

ཅེས་གསུངས་འདུག ངས་ཁོང་ལ།རྡོ་རྗེའི་གླུའི་ཚིག་རྣམས་དང་། ལུས་ཀྱི་རྩ་འཁོར་རྣམས་འབྲེལ་ཚུལ་ཇི་ལྟར་ལགས།ཞེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རི།རྡོ་རྗེའི་གླུའི་ཚིག་རྣམས་ནི་ལུས་ཀྱི་རྩ་འཁོར་གནད་ཆེ་ཤོས་རྣམས་ལ་དབང་བྱེད་པའི་རང་སྒྲ་རྣམས་རེད་ལ༔ དེར་མ་གཏོགས་པ་རྡོ་རྗེའི་ལུས་ལ་དབང་བྱེད་ཚད་ཀྱི་རང་སྒྲ་ལྔ་བརྒྱ་ལྷག་ཅིག་ཡོད་རེད༔

ཅེས་གསུང་གིན་ཡོད་པའི་སྐབས་དེར་འུར་སྒྲའི་རྐྱེན་འགས་ཁོ་བོ་མནལ་ལས་སད་ཅིང་། སྐབས་དེར་ནམ་ཡང་ལངས་ནས་ཕྱི་ཙམ་ཞིག་ཆགས་ཡོད་དུག་པས་དེ་འཕྲལ་མལ་ནས་ལངས་ཤིང་ཞོགས་ཇར་ཕྱིན་པ་ཡིན། ཞོགས་ཇའི་སྐབས་དེར་ཁོ་བོས་རྨི་ལམ་གྱི་ཚུལ་དེ་གསལ་པོར་དྲན་གསོས་མོད། ཞོགས་ཇའི་རྗེས་ཆོས་ཁྲིད་དུ་འགྲོ་རན་སྐབས་དྲན་ཐོ་བཀོད་ཁོམས་མ་བྱུང་ཞིང་། གུང་ཡོལ་ཆོས་ཁྲིད་ཀྱི་རྗེས་སུ་འང་དེ་འདུས་མི་ཚོགས་མང་ཞིག་ནས་དྲི་བ་ཅི་རིགས་

"I am very happy that you had the experience of the Yogini's sound of the energy potentiality. It is extremely rare to have such an experience of sound in the Jambudvipa world. Therefore, (with that experience) bring immense benefit to the Teaching and the sentient beings!" he replied.

Then I asked, "What is the relation between the syllables of the Song of Vajra and the channels and chakras in the body?"

He explained, "The syllables of the Song of Vajra are natural sounds that govern the most important channels and chakras in the body. Moreover, there are more than five-hundred natural sounds that govern the entire Vajra Body."

While he was speaking, some loud noise woke me up. It was already long after dawn, so I immediately got up and went to have breakfast. During breakfast I clearly remembered my dream; but since I had to start the teaching session right after that, I had no time to write any notes. After midday, when the session finished, many persons came to ask me various questions and I couldn't immediately go

བཀོད་འདུག་པས་དེ་འཕྲུལ་སྡོད་གནས་སུ་ལོག་ཐུབ་མ་སོང་། སླར་སྡོད་གནས་སུ་བསླེབས་མ་ཐག་གུང་ཚིགས་ཟ་རན་སྐབས། ཕྱི་ཙམ་གྱི་བར་གནས་ཡུལ་དེའི་སྐོར་དྲན་ཐོ་འགོད་ཁོམས་མ་བྱུང་། ནམ་དྲན་ཐོ་རགས་ཙམ་ཞིག་འགོད་སྐབས་སུ། དམིགས་བསལ་ཉམས་ཀྱི་མྱོང་བ་དེ་ཀུན་ཇེ་མ་ཇེ་བཞིན་ཞིབ་གསལ་ཡི་གེའི་རིས་སུ་བཀོད་མ་ཐུབ་པར་ལུས་སོ།། །།

back to my place. As soon as I arrived back to my place lunch was ready, and it was only much later that I found the time to write some notes about the sacred place. When I did it, I was unable to write down exactly and in detail all the specific experiences.

ཆུ་མོ་སྤྲེལ་གྱི་ལོ ། ཕྱི་ལོ་ ༡༩༩༢ ཟླ་ ༡༢ ཚེས་ ༣༡ ། ཉིན་གྱི་ཕྱི་དགོང་དུ། ངེད་ཅག་གིས་ལྷོ་ཨ་མེ་རི་ཁའི་རྫོགས་ཆེན་འདུས་སྡེའི་ལྟེ་བའི་གནས་གཞི་བཀྲ་ཤིས་སྙར་གྱི་འདུ་ཁང་དུ་ཚོགས་མཆོད་རྒྱས་པ་ཞིག་ཕུལ་ཞིང་། ངེད་རྣམས་ནས་རྡོ་རྗེའི་གླུ་ལེན་གྱིན་ཡོད་པའི་ངང་དེར་ཁོ་བོའི་མདུན་གྱི་མཁའ་དབྱིངས་དེར་ད་སྔ་ ○ཧྲཱི་ན་གླིང་ཁ་○ ཞེས་པ་དེར་སྣང་ཆ་ཇི་ལྟར་བྱུང་བའི་ཐིག་ལེ་བརྡ་བྱུང་དང་བཅས་པ་དེ་ཉིད་གསལ་ལྷམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག ཁོ་བོ་འོད་ཀྱི་ཐིག་ལེ་དེ་དང་གཉིས་མེད་མཉམ་པའི་ངང་ཉིད་དུ་གནས་ཤིང་། རྡོ་རྗེའི་གླུ་མཇུག་རྫོགས་པ་དང་ད་དུང་རྒྱུན་རིང་ཙམ་དུ་ངང་ཉིད་དེར་གནས་པས་སྣང་ཆ་དེའང་དེ་ལྟར་དུ་གནས་ཀྱི་ཡོད་འདུག རེ་ཞིག་ན་ཁོ་བོས་

ཨ་ ཧོ་ མ་ ཧཱ་ སུ་ ཁ་ ཧོཿ

ཞེས་པའི་གླུ་དབྱངས་དབུ་བཙུགས་ཤིང་། གཞོན་ནུ་མ་ཞིག་ནས་ཁོ་བོ་ལ་ཚོགས་མཆོད་ཁྱེར་བྱུང་བ་དང་འོད་ཀྱི་ཐིག་ལེ་བརྡ་བྱུང་དང་བཅས་པ་དེ་ཀུན་མཁའ་དབྱིངས་སུ་འཇའ་ཡལ་བ་ལྟར་མི་མངོན་པར་གྱུར་སོང་ངོ་། དེ་དགོང་ནམ་གྲོ་རིངས་ཀྱི་མནལ་ལམ་དུ།

In the Water-Male-Monkey year, on the evening of the thirty-first of December 1991, we were in Tashigar Sur, main seat of the Dzogchen Community in South America. We were offering a large Ganapuja in the assembly hall. While we were singing the Song of Vajra, in the space in front of me vividly appeared a Thigle with the symbolic letter just like the vision that I had previously had in Tiona Park (in Australia). I remained in a state of equal contemplation without duality with the luminous Thigle. When the Song of Vajra ended, I continued in that state for some more time, while the vision too remained present. Then I intoned the melody of:

A HO MA HĀ SU KHA HO

When a young woman brought me the Ganapuja offerings, the luminous Thigle with the symbolic letter vanished like a rainbow into space. Then in the early morning I had the following dream.

ཁོ་བོ་ནམ་དུས་དབྱར་གྱི་འབྲོག་ཐང་ལྷ་བྲུ་རྫི་མི་ཏོག་སྣ་ཚོགས་པར་ཕྱུར་བུར་ཁེངས་པའི་སྤྱང་ཐང་ཞིག་ཏུ་བའུ་གཙོང་གཤོག་འཚོལ་གྱིན་ཕར་ཕར་འགྲོ་གི་ཡོད་འདུག་པ་ལ། རེ་ཞིག་ན་སྨན་བཙུན་པདྨ་དཔལ་འཛིན་མ་ངའི་འཁྲིས་དེར་བསླེབས་ནས་ཡོད་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

དེ་རིང་ངས་ཐ་ནའང་བའུ་གཙོང་གཤོག་ལྔ་ལས་མི་ཉུང་བ་ཞིག་འཐོག་དགོས་ཡོད། ད་སྟ་ངས་གཉིས་ལས་རྙེད་མ་སོང་།

ཞེས་བྱས་པས། ཁོང་གིས་ཕར་ཙམ་དེ་ན་བྲག་རིལ་ཆེ་ལ་བརྗིད་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེར་མཛུབ་མོ་བཙུགས་ནས་ན་རེ།

གཟིགས་དང་། ཕ་གིའི་བྲག་རིལ་ཆེན་པོའི་རྩ་བ་ན་བའུ་གཙོང་གཤོག་མང་ཞིག་ཡོད་འདུག༔

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་དེ་ཕྱོགས་སུ་བལྟས་པས་བའུ་གཙོང་གཤོག་མང་ཞིག་ཡོད་པ་འདྲ་ཞིག་མཐོང་གི་འདུག ངེད་གཉིས་བྲག་རིལ་ཆེན་པོ་དེའི་གྱི་རྩར་ཕྱིན་པ་དང་། དེར་བའུ་གཙོང་གཤོག་ཆེ་ཆུང་བཅུ་གྲངས་ཤིག་ཡོད་འདུག ངས་ལག་ཏུ་གཉིས་ཡོད་པ་དེའི་ཁ་གསབ་ཏུ་སླར་ཡང་གསུམ་བཏུས་ཤིང་། སྨན་བཙུན་པདྨ་དཔལ་འཛིན་མས་ཀྱང་བའུ་གཙོང་གཤོག་རྐང་གཅིག་བཏུས་སོང་། ཁོང་ན་རེ།

I was walking along a prairie completely full of quitch-grass flowers and other flowers of various colors just like a pasture land in the summer. I was searching for Pau Chongshog (a yellow flower with big petals growing in Tibet), when at a certain point the Pramoha Padma Paldzinma arrived near me.

"Today I have to gather at least five Pau Chong-shogs. Until now I have only found two", I told her.

She pointed out a big and majestic rocky hill a little farther and said, "Look! There are many Pau Chongshogs at the base of that big rocky hill over there."

I looked in that direction and it seemed there were many Pau Chongshogs. We went to the base of the big rocky hill, and there I saw about ten Pau Chongshogs of various sizes. To supplement the two Pau Chongshogs that I had in my hand, I plucked another three. The Pramoha Padma Paldzinma also plucked one.

རྟེན་འབྲེལ་ཡག་བྱུང་། ངེད་གཉིས་ཀྱིས་མི་དོག་འདི་ཚོ་མཁའ་འགྲོ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་ལ་འབུལ་དུ་ཁྱེར་འགྲོ་ཨང༔

ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

མཁའ་འགྲོ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་གང་དུ་བཞུགས་ཡོད་རེད།

ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

བྲག་དེལ་ཆེན་པོ་འདིའི་ནང་ཁོངས་སུ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་མཁའ་འགྲོ་མ་གསང་བ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་གནས་ཕྱིན་ཅན་ཞིག་བཞུགས་པ་དེར་མཁའ་འགྲོ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་གྱིས་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཕྲིན་ལས་མཛད་ཀྱིན་བཞུགས་ཡོད་རེད༔

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

བྱས་ན་ངེད་གཉིས་ཕེབས་དང་།

ཞེས་བྱས་པས། ཁོང་གིས་ང་བྲག་དེལ་དེའི་སྐེད་ཙམ་དུ་ཁྲིད་འགྲོ་གི་འདུག ངེད་གཉིས་བྲག་སྐེད་དུ་བསླེབས་པ་དང་། སྨན་བཙུན་པདྨ་དཔལ་འཛིན་མས་དེར་བྲག་སྒོ་ཤིན་ཏུ་ཕྲ་ལ་དོག་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་ཁོ་བོ་ལ་བསྟན་ནས་ན་རེ།

ངེད་གཉིས་བྲག་སྒོ་འདི་ནས་ནང་དུ་ཞུགས་ཏེ་ཕྱིན་ན་དཔལ་ཆེན་མོ་གསང་བ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་སྐུའི་གནས་སུ་བསླེབ་ཅིང༔ དེར་མཁའ་འགྲོ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་གྱིས་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་སྐུའི་ཕྲིན་ལས་མཛད་ཀྱིན་བཞུགས་ཡོད་པ་མཐའ་ཐུབ་ཀྱི་རེད༔

She said, "It's an auspicious coincidence. Let us offer these flowers to the Dakini Dorje Paldrön!"

"Where is the Dakini Dorje Paldrön?" I asked, and she replied, "Inside this big rocky hill there is a powerful place of the Jñanadakini Guhyajñana. There the Dakini Dorje Paldrön is performing the actions of the Jñanadakini."

"If that is so, let's go there!" I said.

She led me about half way up the rocky hill, and when we arrived there the Pramoha Padma Paldzinma showed me a very small narrow opening in the rock and said, "If we enter inside this rocky opening we will reach the place of the Vajra Body of the Glorious Guhyajñana. There you will be able to see the Dakini Dorje Paldrön performing the action of the Vajra Body of the Guru Jñanadakini."

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

བྱས་ན་ངེད་གཉིས་བྲག་སྒོ་དོག་པོ་འདིར་འཛུལ་དང་།

ཞིས་བྱས་དེ། ཁོ་བོ་ཡིད་གཉིས་ཐེ་ཚོམ་མེད་པར་བྲག་སྒོ་དོག་པོ་དེར་འཛུལ་ནས་ཕར་ཙམ་བསླེབས་པ་དང་། བྲག་གི་རང་འོད་མཐིང་དམར་དེ་ཙམ་མི་གསལ་བ་ཞིག་གིས་འགྲོ་ལམ་མཐོང་ཙམ་ཡོད་འདུག་ལ། དུས་ཡུན་སྐར་མ་བཅུ་ཙམ་ཕྱིན་རྗེས་སུ་བྲག་གི་ནང་ཁོངས་དེ་རྒྱ་ཆེ་རུ་ཕྱིན་ཅིང་། བྲག་གི་རང་འོད་མཐིང་དམར་དེའང་ཇེ་གསལ་དུ་ཕྱིན་སོང་། རི་ཞིག་ན་ཕུག་པའི་ནང་ཁོངས་དེ་ནས་ཊྲ་མ་རུ་དང་། དྲིལ་བུ། ཇ་། རོལ་མོ། སིལ་སྙན། གླིང་བུ། རྒྱལ་གླིང་སོགས་རོལ་ཆ་སྣ་ཚོགས་པའི་སྒྲ་དིར་དིར་དུ་གྲགས་པ་ཞིག་ཆོར་གྱི་ཡོད་འདུག སྐབས་དེར་སློན་བཙུན་པདྨ་དཔལ་འཛིན་མས་ཁོ་བོ་ལ།

ལགས་འདིའི་མཁའ་འགྲོ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་སྟོན་འཁོར་རྣམས་ནས་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་སྐུའི་ཕྲིན་ལས་མཛད་ཀྱི་ཡོད་པའི་རོལ་ཆའི་སྒྲ་རེད༔

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངེད་གཉིས་མགྱོགས་པོར་དེ་ཕྱོགས་སུ་ཕྱིན་པས། ཕུག་པའི་སྦུག་ཕྱོགས་དེར་ཁྲི་སྟེགས་ཤིག་གི་སྟེང་ན་མཁའ་འགྲོ་མ་ཞིག་དང་། ཁོང་གི་ཉེ་འཁོར་དུ་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོའི་ཚས་ཙན་ཉེ་ཤུ་ལྷག་པ་ཞིག་གིས་རོལ་

"Then, let's get into this narrow opening" I said, and without any hesitation or doubt I entered it and reached the other side. A feeble reddish blue natural light from the rock barely revealed the path for us. After about ten minutes the inside of the rock became bigger, while its natural reddish blue light became brighter. At a certain point from the inside of the cave, I heard the humming sound of various musical instruments such as damarus, bells, drums, *rolmo* and *silnyen* cymbals, flutes and *gyalings*.

In that moment the Pramoha Padma Paldzinma told me, "This is the sound of the instruments of the Dakini Dorje Paldrön and her retinue performing the action of the Vajra Body of the Guru Jñana-dakini."

We hastened toward that direction and at the innermost part of the cave I saw a Dakini sitting upon a throne, surrounded by more than twenty

ཆ་སྣ་ཚོགས་པ་ཞིག་སྒྲིག་གིན་བཞུགས་ཡོད་འདུག ཁོང་རྣམས་ཀྱི་ཞལ་བྲག་དེའི་ཕྱུགས་ཕྱོགས་སུ་བསྟན་ནས་བཞུགས་ཡོད་འདུག་སྐབས། མཁའ་འགྲོ་སོགས་ཀྱི་ཞལ་རས་མཇལ་ཐུབ་ཀྱི་མི་འདུག ཁོང་རྣམ་པའི་མདུན་ངོས་ཀྱི་བྲག་ཟླ་གམ་གྱི་དབྱིབས་ཅན་མཐིང་སྔོན་མི་ལོང་ལྟར་འཇམ་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པའི་ངོས་དེར། སློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་གི་རྩ་བའི་བརྡ་བྱང་གསེར་ཞུན་མས་བྲིས་པ་ལྟ་བུ་ཞིག་དང་། དེའི་གཤམ་དུ་བོད་ཡིག་དབུ་ཅན་འབྲུ་ཚུགས་ལེགས་ལ་བར་ཚོགས་ཐིག་ལེ་ཉིས་རྩེགས་དང་། མཚམས་གཅོད་གཏེར་ཚེགས་ཡོད་པ་ཞིག་ཏུ་ཟླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་སྐུའི་ཕྲིན་ལས་གཞུང་དེ་གསལ་པོར་བཞུགས་ཡོད་འདུག ཁོང་རྣམ་པས་བྱིན་འབེབས་ལྟ་བུའི་རོལ་ཆ་ཞིག་རྒྱུན་རིང་ཙམ་དུ་བསྒྲགས་མཛད་པའི་མཇུག་ཐོག་དེར། ཤིན་ཏུ་སྟན་ལ་བརྗེད་པའི་གདངས་དང་། ཊཱ་དྲིལ་སིལ་སིལ་གྱིས་འདི་སྐད་དུ།

people in yogins and yoginis' attire and playing various musical instruments. Since they were sitting facing the innermost part of the cave, I couldn't see the faces of the Dakini and the others. In front of them, on a half-moon shaped blue rock as smooth as a mirror, I clearly saw the root symbolic letter of *The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis*, as if written with molten gold, followed below by the text of *The Action of the Vajra Body of the Guru Jñanadakini* in excellent Tibetan Uchen characters, with two dots, one on top of the other, separating each syllable, and the *terma* sign at the end of the line. After playing for some time something which sounded like the music for the invocation of the empowering blessings, they started to sing with a very melodious and majestic tone that was accompanied by the distinct sound of damarus and bells:

ཕཾ།

༔ངོ་བོ་འགྱུར་མེད་ངང་ཉིད་ནས༔

༔ཆོས་སྐུ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ༔

༔ཀུན་ཏུ་བཟང་མོ་དབྱིངས་ནས་བཞེངས༔

༔སྐལ་ལྡན་བདག་ལ་བྱིན་ཆེན་ཕོབ༔

ཞེས་སོགས་གསུང་གི་ཡོད་འདུག ངས་སྐབས་དེར་རྨི་ལམ་རང་ངོ་ཤེས་ཏེ། ངའི་སེམས་སུ་ཁོ་བོས་བྲག་ངོས་སུ་བཞུགས་པའི་དཔེ་དེ་ༀ་ཧཱུཾ་རྒྱུད་ངེས་པ་ཞིག་དགོས་འདུག་ཨང་ སྙམས་ཏེ་དབུ་ནས་བཙམས་ཏེ་དལ་གྱིས་བཀླགས་པ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ།

BAM

From the immutable state of the essence,

Oh, Samantabhadri, Wisdom Dakini of the Dharmakaya, Arise from the Ying dimension

And bestow the great blessing on me, the fortunate one...

In that moment I recognized that I was dreaming and thought, "I have to imprint in my mind the text that is upon that rock!" and starting from the beginning, I slowly read it:

ༀ༔ ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔

བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་སྐུའི་ཕྲིན་ལས་

བཞུགས༔

ན་མོ་གུ་རུ་གོ་མ་དེ་ཝི་ཡེ༔

༔མོས་ལྡན་སྟན་ལ་བདེར་འཁོད་ནས།

༔སྣང་རོ་དགུ་ཕྲུག་བསལ་བའི་རྗེས༔

༔བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔

༔རྡོ་རྗེ་གསུམ་གྱི་དལ་ལ་འཇུག༔

༔སྐུ་ཡི་དལ་ལ་འཇུག་པའི་ཐབས༔

༔བསྐྱེད་པ་ལྷ་ཡི་གསལ་འདེབས་ནི༔

ཞེས་སོགས་ནས།

༔དེས་ནི་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔

༔རྡོ་རྗེ་སྐུ་ཡི་དལ་འགྲུབ་པོ༔

༔ལུས་དཀྱིལ་གནད་ཀྱི་མན་ངག་སྐོར།

༔རྒྱས་བསྡུས་གང་མཚམས་ཟུར་དུ་གསལ༔

ས་ མ་ ཡ༔

From The Luminous Clarity of the Universe,
Heart Essence of the Dakinis

herein is contained

THE ACTION OF THE VAJRA BODY OF THE GURU JÑANADAKINI

NAMO GURU GOMADEVIYE

Having sat down comfortably, those interested people
Should exhale the stale air nine times
And then enter the dimension of the Three Vajras
Of the Guru Jñanadakini.

As to the method for entering the dimension of the Body,
This is the visualization of the deity for the generation (stage)...

Until:

In this way the dimension of the Vajra Body
Of the Jñanadakini is realized.
The essential upadeshas for the body mandala,
In concise or extensive form, are to be found separately.

SAMAYA

ཞེས་པའི་བར་འདི་རྣམས་འགོད་ཡོད་འདུག ཁོ་བོས་དཔེ་དེ་ཚར་གཅིག་བཀླགས་གྲུབ་པ་དང་སླར་ཡང་དབུ་ནས་བརྩམས་ཏེ་ཐེངས་གཉིས་པར་བཀླགས་ཤིང་། ཁོ་བོས་ཚར་གཉིས་པ་བཀླགས་གྲུབ་ནས་ཡང་སྐྱར་དུ་དབུ་ནས་བརྩམས་ཏེ་བཀླགས་པས། རྫོགས་ལ་ཉེ་བའི་སྐབས་དེར་མཁའ་འགྲོ་དཔོན་སློབ་རྣམས་ནས་སྙན་པའི་དབྱངས་ཌཱ་དྲིལ་དང་བཅས་ཏེ།

ན་མོཿཔུ་ཏུ་ཤ་ཡ་ཧོཿ

ཞེས་གསུངས་གྲུབ་ནས་ཁོང་རྣམ་པ་རེ་ཞིག་འཛམ་ཆེལ་གྱིས་གནས་ཀྱི་ཡོད་འདུག དེ་ནས་རེ་ཞིག་ལྷོད་ཡངས་སུ་བཞུགས་ཀྱི་ཡོད་འདུག་པ་ལ། སླན་བཙུན་པདྨ་དཔལ་འཛིན་མ་ངེད་གཉིས་དེ་མ་ཐག་མཁའ་འགྲོའི་སྐུ་དྲུང་དུ་བཅར་བས། མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་ཉི་དེ་སྔོན་ཐེངས་གཅིག་རྨི་ལམ་དུ་མཇལ་བྱུང་བ་དེ་བཞིན་སྐུ་གཞོན་པའི་ཉམས་ཅན་ཞིག་ཏུ་བཞུགས་ཡོད་འདུག ངས་བླ་མ་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་ལ།

བླ་མ་ཡི་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཕྲིན་ལས་རྡོ་རྗེ་སྐུ་ཡི་དཔལ་བཀའ་དྲིན་གནང་བ་ཐུགས་རྗེ་ཤིན་ཏུ་ཆེ། ད་དུང་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་དཔལ་དང་། རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་དཔལ་ཡོད་ངེས་པས།

When I finished reading it once, again I read it from the beginning. When I finished reading it for the second time, again I started to read it from the beginning. When I was almost at the end, the Dakini and her students sang with a pleasant melody, accompanied by damaru and bell:

NAMO PURUSHAYA HO

and remained silent for some time. While they relaxed for awhile, I and the Pramoha Padma Paldzinma went immediately in front of the Dakini. The Precious Dakini had the same youthful aspect as she had when I met her once before in my dream.

I asked her, "Thank you so much for transmitting the dimension of the Vajra Body as an action of the Guru Jñanadakini. Since there must still exist

ངེད་ཅག་ལ་ཁྱད་པར་ཅན་གྱི་གདམས་ངག་དེ་དག་བཀའ་དྲིན་བསྐྱལ་དུ་གསོལ།ཞེས་ཞུས་པས། མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེའི་ཞལ་ནས།

ཁྱེད་ཀྱིས་བྲག་ངོས་ཡ་གེར་གཟིགས་དང༔ ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་གི་རྒྱ་བའི་བརྡ་བྱང་བཞུགས་ཡོད་པ་དེས་ནི་ཁྱེད་རང་ལ་བཀའ་བབས་པའི་ཟབ་གནད་ཁྱད་པར་ཅན་ཞིག་ཡིན་པ་གསལ་པོར་སྟོན་གྱི་ཡོད་རེད༔ བྱས་ཚང་ངས་ཁྱེད་རང་ལ་བསྟན་དགོས་པའི་ཆོས་ཤིག་མ་རེད༔ གནས་འདི་ནི་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ་གསང་བ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་སྐུའི་གནས་ཡིན་སྐབས༔ དེ་རིང་ངེད་རྣམས་ནས་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་སྐུའི་གནས་བྱིན་ཅན་འདིར་རྡོ་རྗེ་སྐུའི་ཕྲིན་ལས་བགྱིས་པ་ཡིན་ལ༔ སྐབས་གཞན་དུ་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་མཁའ་འགྲོ་མ་གསང་བ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་གནས་དང༔ རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་གནས་རྣམས་སུ་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་ཕྲིན་ལས་དང༔ རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་ཕྲིན་ལས་བགྱི་བའི་སྐབས་རྣམས་སུ་ཁྱེད་རང་གཉིས་ཕེབས་དང༔

ཞེས་བསྐུལ་མ་མཛད་ཀྱི་འདུག། ངས་བླ་མ་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་ལ།

the dimensions of the Vajra Voice and of the Vajra Mind, please be so kind as to bestow these extraordinary teachings upon us!"

"Look on the rock over there," the Precious Dakini said. "The root symbolic letter of *The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis*, which is there clearly shows that this is a special and profound method whose transmission has fallen upon you. Therefore, it is not a teaching which I should give to you. Since this is the place of the Vajra Body of the Jñanadakini Guhyajñana, we have performed today the action of the Vajra Body in this powerful place of the Vajra Body of the Guru Jñanadakini. Other times, in the places of the Vajra Voice and of the Vajra Mind of the Guru Jñanadakini Guhyajñana we will perform the actions of the Vajra Voice and of the Vajra Mind of the Guru Jñanadakini. You two come there!"

Thus she exhorted us.

Then I asked my Guru, the Precious Dakini,

བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ་གསང་བ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་གནས་དེ་གནས་ཡུལ་གང་ཞིག་ན་བཞུགས་ཡོད་རེད།

ཅེས་བཀའ་འདྲི་ཞུ་གི་ཡོད་པའི་སྐབས་དེར། གནས་སྐབས་ཀྱི་རྐྱེན་འགའ་ཞིག་གིས་ཁོ་བོ་མནལ་ལས་སད་ཅིང་། སྐབས་དེར་ནམ་ཡང་ལངས་ནས་ཡོད་འདུག ཁོ་བོས་ཞོགས་ཛའི་སྐབས་དེར་རྨི་ལམ་དེ་གསལ་བར་དྲན་གསོས་ཤིང་། སྐབས་དེར་སྒྲུ་རྡོ་རྗེའི་ཕྲིན་ལས་ཀྱི་གཞུང་ཚིག་དེ་རྣམས་དྲན་ཐོ་རགས་ཙམ་ཞིག་ལས་འགོད་ཁོམས་མ་བྱུང་ཞིང་། དེ་དགོང་རྨི་ལམ་གྱི་རྩུལ་འདི་གནད་གལ་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བ་ཞིག་ཏུ་མཐོང་ནས་དྲན་ཐོ་ཞིབ་གསལ་དུ་བཀོད་པ་ཡིན་ནོ།། །།

“Where is the place of the Vajra Voice of the Guru Jñanadakini Guhyajñana situated?” but while I was speaking something woke me up.

The day had already dawned. During breakfast I clearly remembered my dream. In that moment I could only find the time to write down a preliminary draft of the text of the Action of the Vajra Body, as a memorandum. That evening, understanding this dream to be extremely important, I wrote down my notes in detail.

ཆུ་མོ་བྱའི་ལོ་ །ཕྱི་ལོ་ ༡༩༩༣ ཟླ་ ༡ ཚེས་ ༣༠། ལ། ཕོ་བོས་༠པེ་རུ་༠ ཞེས་པའི་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་རྒྱལ་སའི་གྲོང་ཁྱེར་ ༠ལི་མ་༠ ཞེས་བྱ་བའི་ཤེས་རིག་ཀྱི་འདུ་གནས་ཁང་ཞིག་ཏུ། ཕྱོགས་ཀྱི་འཁོར་སློབ་འདུས་པ་རྣམས་ལ་རྫོགས་པ་ཆེན་པོ་ཉམས་སུ་ལེན་ཚུལ་སློབ་ཁྲིད་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་པའི་དགོངས་དེའི་ནམ་ཐོ་རེངས་ཀྱི་མནལ་ལམ་དུ།

ང་རང་གནས་གང་ཡིན་མ་ངེས་པའི་ཤེལ་བྲག་མཐོན་པོ་ཞིག་གི་བར་སྐེད་ན་སྨན་བཙུན་པདྨ་དཔལ་འཛིན་མའི་ལྷན་དུ་ཡོད་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་གྱིས་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་གསང་བ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་གནས་སུ་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་ཕྲིན་ལས་གནང་མཛད་དུས་སུ་ངེད་གཉིས་འགྲོ་དགོས་པ་དེ་ཁྱེད་ཀྱིས་ཐུགས་དྲན་གསོས་ཀྱི་ཨེ་འདུག ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་གིས་འཛུམ་མདངས་དང་བཅས་ཏེ་ན་རེ།

ལགས་དྲན་གསོས་དང་གསོས༔ ངེད་གཉིས་དེ་རིང་གནས་འདིར་དེའི་དོན་དུ་བསླེབས་པ་རེད་ཨང༔

ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

In the Water-Female-Bird year, on the thirtieth of January 1993, while I was in Lima, the capital of Peru, giving teachings on how to practice Dzogpa Chenpo to local students who had assembled in a Cultural Hall, I had the following dream in the early morning.

I was in an unknown place, somewhere halfway up a high crystal rock together with the Pramoha Padma Paldzinma. I asked her, "Do you remember the Precious Dakini Dorje Paldrön told us that, when she would perform the action of the Vajra Voice of the Jñanadakini in the place of the Vajra Voice of the Guru Jñanadakini Guhyajñana, we should go there?"

She smiled and said, "Yes I do remember. That's why today we arrived in this place!"

ད་འོ་ན་ངེད་གཉིས་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་གང་དུ་བཞུགས་པའི་གནས་དེར་འགྲོ་དགོས་ཨེ་རེད།

ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

དེང་དུས་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེས་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་གསང་བ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་གནས་འདི་ཉིད་དུ་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་ཕྲིན་ལས་གནང་མཛད་ཀྱི་ཡོད་རེད༔ བྱས་ཙང་ངེད་གཉིས་དེར་ཕེབས་ན་ཁྲིད་ཀྱིས་ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་གི་ཆོས་ཚན་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་ཕྲིན་ལས་བཀའ་ཁྲོལ་བ་ཡོང་གི་རེད་ཨང༔

ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་གསང་བ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་གནས་དེ་ཤེལ་བྲག་འདིའི་ནང་དུ་བཞུགས་ཡོད་ཨེ་རེད།

ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

ལགས་རེད༔ ཡ་གིའི་བྲག་སྒོ་འདི་ནས་ནང་དུ་ཞུགས་ན་གནས་ཁྱད་པར་ཅན་དེར་བསླེབ་ཀྱི་རེད༔

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

"Then, does it mean that now we have to go to the place where the Precious Dakini is staying?"

"At present the Precious Dakini Dorje Paldrön is performing the action of the Vajra Voice of the Jñanadakini in this very place of the Vajra Voice of the Guru Jñanadakini Guhyajñana," she replied. "Therefore, if we go there you will most probably be able to reveal the Action of the Vajra Voice of the Guru Jñanadakini belonging to *The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis*."

"Is the place of the Vajra Voice of the Guru Jñanadakini Guhyajñana inside this crystal rock?" I asked again, and she replied, "Yes it is. If we enter that opening in the rock over there we will reach that special place".

བྱས་ན་ངེད་གཉིས་ད་ལྟ་ལམ་སང་ཕེབས་དང་།

ཞེས་བསྐུལ་མ་བྱས་ནས། ངེད་གཉིས་བྲག་སྒོ་དེ་ནས་ནང་དུ་ཞུགས་ཕྱིན་པས། བྲག་ཕུག་གི་ནང་ཁོངས་དེའང་འོད་མཐིང་དམར་ཞིག་གིས་ཁྱབ་ཅིང་འགྲོ་ལམ་གསལ་གྱི་ཡོད་འདུག་ལ། བྲག་ལམ་དེའང་དོག་པོ་རང་མེད་པ་འགྲོ་བདེ་བ་ཞིག་ཡོད་འདུག ངེད་གཉིས་ཕར་ཙམ་བསླེབས་པ་དང་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་མང་ཞིག་མགྲིན་གཅིག་པས་ཛབ་བསྙེན་ཞིག་ཤིན་ཏུ་སྙན་པའི་དབྱངས་སུ་སླུ་རུ་ལེན་གྱི་ཡོད་འདུག་པའི་སྒྲ་གསལ་པོར་ཆོར་གྱི་ཡོད་འདུག ངེད་གཉིས་མགྱོགས་པོར་ཛབ་དབྱངས་ཀྱི་སྒྲ་གང་ནས་ཐོན་པ་དེ་ཕྱོགས་སུ་ཕྱིན་པས། བྲག་ཕུག་དེ་རྒྱ་ཁྱོན་ཇེ་ཆེར་གྱུར་པའི་ཕུགས་ཕྱོགས་དེར་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་དབུས། རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་བཅུ་གྲངས་ཤིག་གི་འཁོར་དང་བཅས་པ་རྣམས་ད་སྟེ་རྡོ་རྗེ་སྐུའི་གནས་སུ་ཇི་ལྟར་བཞུགས་ཡོད་པ་ལྟར་ཕུགས་ངོས་སུ་ཞལ་བསྟན་ཏེ་བཞུགས་ཡོད་འདུག་ལ། ཕུགས་ངོས་དེར་བྲག་རླ་གམ་གྱི་དབྱིབས་ཅན་མཐིང་སྔོན་མི་ལོང་ལྟར་འཛམ་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པའི་ངོས་དེར། ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་གི་རྩ་བའི་བརྡ་བྱང་གསེར་ཞུན་མས་བྲིས་པ་ལྟ་བུ་ཞིག་དང་། དེའི་གཤམ་དུ་བོད་

"Then, let's go right now!" I urged her, and we entered inside through that opening. The inside of the cave was pervaded by a reddish blue light which illumined the path. The rocky path itself was not very narrow, and easy to cross. Walking farther ahead, at a certain point I clearly heard the sound of many yogins and yoginis singing a mantra in unison with a very pleasant melody. Quickly we followed the direction from which the melody of the mantra was coming, and we arrived at a place where the cave was much larger. There the Precious Dakini was sitting together with a retinue of about ten yogins and yoginis facing toward the innermost wall just like before at the place of the Vajra Body. On that wall, on its half-moon shaped blue base as smooth as a mirror, I clearly saw the root symbolic letter of *The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis*, as if written with molten gold. It was followed below by the text of *The Action of the Vajra Voice of the Guru Jñanadakini* in excellent Tibetan Uchen characters, with two dots, one on top of the other, sepa-

ཡིག་དཔྱ་ཅན་འབྲུ་ཚུགས་ལེགས་ལ་བར་ཚེགས་ཐིག་ལེ་ཉིས་རྩེགས་དང་། མཚམས་གཅོད་གཏེར་ཚེགས་ཡོད་པ་ཞིག་ཏུ་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་ཕྲིན་ལས་ཀྱི་གཞུང་དེ་གསལ་པོར་བཞུགས་ཡོད་འདུག ཁོང་རྣམ་པ་མཁྱེན་གཅིག་པས་

ཨོཾ་ པཾ་ ཌཱ་ ན་ ཌཱཀྐི་ ནི་ ཧཱུཾ་ ཨཱཿ

ཞེས་པའི་ཛབ་བསྙེན་འདི་ཉིད་ཤིན་ཏུ་སྙན་ལ་བརྗོད་པའི་གདངས་རྟ་ཞིག་ལ་བྲངས་ཏེ་ཡང་ཡང་དུ་སྐྱོར་མཛད་ཀྱི་ཡོད་འདུག ངས་སྐབས་དེར་རྨི་ལམ་རང་ངོ་ཟིན་ཅིང་། ཁོང་རྣམ་པའི་རྒྱབ་ཕྱོགས་དེར་བདེ་བར་བཞུད་ནས་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་ཕྲིན་ལས་ཀྱི་གཞུང་དེ་དལ་གྱིས་བཀླགས་པ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ།

ཧཱུྃ༔ ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔
བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་གསུང་གི་ཕྲིན་ལས་
བཞུགས༔ ན་མོ་གུ་རུ་གུ་ཧྱ་ཌཱ་ན་ཡེ༔

༔བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔
༔གསུང་གི་དལ་ལ་འཇུག་པའི་ཐབས༔
༔གཉིས་མེད་ཡེ་ཤེས་ཐུགས་རྗེའི་རྒྱལ༔
༔རྫོགས་པ་འཕྲོ་འདུའི་ཛབ་བསྙེན་ནི༔

rating each syllable, and the *terma* sign at the end of the line.

With a very pleasant and majestic melody they were repeating over and over in unison the mantra:

OṀ BAM JÑĀNA DHĀKKINI HŪṂ ĀḤ

In that moment I recognized that I was dreaming. So I sat down comfortably behind them and slowly read the text of *The Action of the Vajra Voice of the Guru Jñanadakini*:

ཨོཾ།༔ *From the Luminous Clarity of the Universe,*
Heart Essence of the Dakinis

herein is contained

THE ACTION OF THE VAJRA VOICE OF THE GURU JÑANADAKINI

NAMO GURU GUHYAJÑĀNAYE

As to the method for entering the dimension
Of the Voice of the Jñanadakini,
This is the mantra recitation with the spreading and absorption for the completion (process)
Of the Tsal of energy potentiality of the non-dual wisdom...

ཞེས་སོགས་ནས།

༔དྲན་དང་ཤེས་བཞིན་ལྡན་པ་ཡིས༔

༔སྙིང་པོའི་ལམ་ལ་བརྩོན་པར་གཅེས༔

ས་ མ་ ཡ༔

ཞེས་པའི་བར་གསལ་བ་དེ་ཀུན་ཆར་གཅིག་རྫོགས་པ་དང་། ཁོང་རྣམ་པ་མཁྱེན་གཅིག་པས་

ཨོཾ་ པཾ༔ ཧ༔ རེ༔ ནི༔ ས༔ སཏྭ༔ ས༔ མ༔ ཡ༔ ཧཱུྃ༔ ཨཱ༔

ཞེས་པའི་ཛབ་བཟླིན་འདི་ཡང་ནས་ཡང་དུ་གླུ་རུ་ལེན་གཞང་གི་ཡོད་འདུག ངས་ཡང་སྐྲར་དུ་དབུ་ནས་བརྩམས་ཏེ་བསླགས་ཤིང་། ཕྲིན་ལས་ཀྱི་གཞུང་དེའི་ཕྱེད་ཆ་ཙམ་དུ་བསླེབས་པ་དང་། སྐབས་རྐྱེན་འགའ་ཞིག་གིས་ཁོ་བོ་མཐལ་ལས་སད་ཅིང་། སྐབས་དེར་ནམ་ཡང་ཕལ་ཆེར་ལང་གི་ཡོད་འདུག ཁོ་བོས་མཐལ་སད་མ་ཐག་རྨི་ལམ་གྱི་ཚུལ་དེ་དྲན་གསོས་བྱུང་བ་བཞིན། དེ་འཕྲུལ་དྲན་གྲོ་བཀོད་པས་ཆད་ལྷག་མེད་པ་ཡི་གེའི་རིས་སུ་བཀོད་ཐུབ་པ་བྱུང་ངོ་།། ཨ་ལ་ལཱ།ཨེ་མ་ཧོ།། །།

Until:

(In this case) it is crucial to exert oneself in the essential path with presence and awareness.

SAMAYA

When I finished reading all this once, they were singing over and over the mantra

OṀ BAM HARINISA SARVA SAMAYA HŪṂ ĀḤ

Once again I started reading the text of the Action from the beginning; but when I reached around the middle of the text, something woke me up. The day was almost dawning. As soon as I woke up I remembered my dream. Therefore I immediately wrote down my notes and succeeded in completing the text without omissions or additions. Marvelous! Wonderful!

ཆུ་མོ་བྱའི་ལོ། །ཕྱི་ལོ་ ༡༩༩༣ ཟླ་ ༣ ཚེས་ ༡༩། ལ། ཁོ་བོས་ ༠པོ་ནི་ཟུའི་ལ་༠ ཞེས་བྱ་བའི་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་རྒྱལ་སའི་གྲོང་ཁྱེར་ ༠ཀ་ར་ཀས་༠ ཞེས་བྱ་བ་ནས་རྒྱང་གྲགས་ ༣༣ ཙམ་གྱི་རི་ངོགས་སུ་གནས་ཆགས་པ་ ༠ཨེལ་ལའུ་རེལ་༠ ཞེས་བྱ་བ་མཐོ་རིམ་སློབ་གྲྭ་ཆེན་མོའི་ཤེས་རིག་གི་ལྟེ་གནས་ཁང་དེར། ཕྱོགས་ཀྱི་འཁོར་སློབ་མང་ཞིག་འདུས་པ་དེ་རྣམས་ལ་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་ལམ་ཉམས་སུ་ལེན་ཚུལ་སློབ་ཁྲིད་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་པའི་དགོང་དེའི་ནམ་གྲོ་རིངས་ཀྱི་མཐའ་ལམ་དུ།

ཁོ་བོ་གཅིག་པུ་ད་སྔ་རྨི་ལམ་དུ་ཐེངས་མང་འགྲོ་སྡོད་བྱེད་སྐྱོང་བའི་གནས་ཡུལ་ཉམས་དགའ་བ། མི་ཏོག་དམར་སེར་གྱིས་ཕྱུར་བུར་ཁེངས་པའི་ལྗོན་ཤིང་མང་པོའི་བར་གསེང་རྣམས་སུ། ཁ་དོག་སྣ་ཚོགས་པའི་ཤེལ་བྲག་ཆེ་ཆུང་མང་པོ་ཐར་ཐོར་དུ་ཡོད་པ་དེ་འདྲ་བ་ཞིག་ཏུ་ནམ་མཁའ་ཨར་གཏད་བྱེད་ཀྱིན་སྡོད་ཡོད་འདུག ཙུང་ཞིག་ན་ཕར་ཙམ་དེ་ནས་སྣན་བཙུན་པདྨ་དཔལ་འཛིན་མས་མི་ཏོག་ཁ་དོག་སྣ་ཚོགས་པ་ཆག་ཆེན་གང་ཁྱེར་ནས་ངའི་དྲུང་དུ་སླེབས་འོང་གི་ཡོད་པ་མཐོང་བྱུང་། ངའི་སེམས་སུ་ཁོང་ང་རང་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་གྱི་སྐུ

In the Water-Female-Bird year, on the nineteenth of February 1993, while I was giving teachings on how to practice the path of Dzogpa Chenpo to many local students assembled in the cultural hall of the El Laurel University, situated in the mountains at a distance of twenty-two kilometers from Caracas, the capital of Venezuela, I had the following dream in the early morning.

I was alone in a pleasant place with many crystal rocks of various colors and sizes scattered among many trees full of orange flowers. I had already been here many times before in my dreams. I was practicing Namkha Arted. At a certain moment I saw the Pramoha Padma Paldzinma coming towards me with a big bunch of various colored flowers. I thought, "It looks like she is com-

མདུན་འཁྲིད་སླད་དུ་ཡོང་གི་ཡོད་པ་འདྲ་ཨང་ སྐམ་གྱི་ཡོད་འདུག ཁོང་ངའི་དྲུང་དུ་བསླེབས་ནས་ཁོང་གིས་ང་ལ་མི་ཧོག་ཆག་ཆེན་དེ་སྐྲད་ཅིང་ཁམས་འདྲི་བྱས་བྱུང་ཇེས་སུ། ངས་ཁོང་ལ།

དེ་རིང་མཁའ་འགྲོ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་གནས་ཡུལ་གང་དུ་བཞུགས་ཡོད་རེད།

ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

ཁོང་ཕར་ཕྱོགས་ཤེལ་བྲག་འདིའི་རྒྱབ་ངོས་སུ་བཞུགས་པ་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོགསང་བ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་གནས་སུ་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་ཕྲིན་ལས་གནང་གིན་བཞུགས་ཡོད་རེད༔ ངེད་གཉིས་གནས་དེར་ཕེབས་ནས་ཁྱེད་ལ་བཀའ་བབས་པ་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་ཕྲིན་ལས་ཀྱི་གཞུང་དེ་བཀའ་ལེགས་པོར་ཁྲོལ་བ་ཞིག་ཨེ་གནང༔

ཞེས་འདྲི་གི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

ཐུགས་རྗེ་ཤིན་ཏུ་ཆེ། བྱས་ན་ངེད་གཉིས་མྱུར་བར་གནས་དེར་ཕེབས་དང་།

ཞེས་བྱས་ཤིང་། ངེད་གཉིས་ཤེལ་བྲག་དེའི་རྒྱབ་ངོས་སུ་ཕྱིན་པ་དང་། ཤེལ་བྲག་མཐོན་པོ་ཞིག་གི་འོག་ན་བྲག་ཕུག་ཁ་གཡེར་བ་ཆེ་ཙམ་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པའི་ཕུགས་

ing to lead me to the Precious Dakini Dorje Paldrön". When she arrived in front of me, she gave me the flowers and inquired about my health. I asked her, "Where is the Dakini Dorje Paldrön today?"

"She is behind that crystal rock over there, performing the action of the Vajra Mind of the Guru Jñanadakini in the place of the Vajra Mind of the Guru Jñanadakini Guhyajñana," she replied. Then she asked, "If we go there, will you reveal the text of Action of the Vajra Mind of the Guru Jñanadakini whose transmission has fallen upon you?"

"Thank you so much!" I replied. "Well then, let us hurry there!" So we went behind the crystal rock. There I saw a big cave with a wide opening at the base of a high crystal rock. At the innermost part

ཕྱོགས་དེར་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་མཐིང་སྔོན་གྱི་ཁྲི་སྟེགས་ཤིག་གི་སྟེང་ན་ཞལ་བྲག་ངོས་སུ་གཏད་ནས་ལྷོད་དེར་བཞུགས་ཡོད་འདུག ཕྱུགས་ངོས་དེར་བྲག་ཟླ་གམ་གྱི་དབྱིབས་ཅན་མཐིང་སྔོན་མེ་ལོང་ལྟར་འཛམ་པ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པའི་ངོས་དེར། ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་གི་རྩ་བའི་བརྡ་བྱང་གསེར་ཞུན་མས་བྲིས་པ་ལྟ་བུ་ཞིག་དང་། དེའི་གཤམ་དུ་བོད་ཡིག་དབུ་ཅན་འབྲུ་ཚུགས་ལེགས་ལ་བར་ཆགས་ཐིག་ལེ་ཉིས་རྩེགས་དང་། མཚམས་གཅོད་གཏེར་ཚེགས་ཡོད་པ་ཞིག་ཏུ་ཀླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་ཕྲིན་ལས་ཀྱི་གཞུང་དེ་གསལ་པོར་བཞུགས་ཡོད་འདུག ངེད་གཉིས་དལ་གྱིས་ཕྱིན་ཏེ་ལྷོད་ཆེལ་གྱིས་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེའི་སྐུ་རྒྱབ་ཀྱི་ས་གཞི་དེར་བདེ་བར་བསྡད་ནས། ཁོ་བོས་ཀླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་ཕྲིན་ལས་ཀྱི་གཞུང་དེ་ཉིད་དབུ་ནས་བརྩམས་ཏེ་དལ་ལ་ལྷོད་པའི་སྒོ་ནས་བཀླགས་པ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ།

of the cave, the Precious Dakini Dorje Paldrön was sitting relaxed upon a blue throne. She was facing toward the wall, where on a half-moon shaped blue base smooth as a mirror, I clearly saw the root symbolic letter of *The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis*, as if written with molten gold. It was followed below by the text of *The Action of the Vajra Mind of the Guru Jñanadakini* in excellent Tibetan Uchen characters with two dots, one on top of the other, separating each syllable, and the *terma* sign at the end of the line.

We walked slowly and went quietly to sit comfortably on the ground behind the Precious Dakini. Then I started to read slowly and relaxedly the text of *The Action of the Vajra Mind of the Guru Jñanadakini*:

ཧཱུྃ༔ ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔
བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་ཕྲིན་ལས་
བཞུགས༔

ན་མོ་གུ་རུ་ས་མནྟ་བྷ་དྲི་ཡེ༔

༔བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔
༔ཐུགས་ཀྱི་དཔལ་ལ་འཇུག་པའི་ཐབས༔
༔ཀ་དག་ལྷུན་གྲུབ་གཉིས་མེད་གདངས༔
༔རྫོགས་ཆེན་ངོ་སྤྲོད་ཙོག་བཞག་ནི༔
༔ཆོས་སྐུ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ༔
༔ཀུན་ཏུ་བཟང་མོ་དབྱིངས་ཀྱི་རྒྱལ༔
༔ལོངས་སྐུ་གསང་བ་ཡེ་ཤེས་རྒྱལ༔
༔སྤྲུལ་སྐུ་གོ་མ་དེ་ཝི་ཤར༔
༔སྐུ་གསུམ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཚུལ༔
༔རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་ཅི་ཤར་ཡང༔
༔དོན་དུ་ཡེ་གནས་རང་བྱུང་རིག༔
༔སྙིང་པོ་བྱང་ཆུབ་སེམས་འདི་འོ༔
༔ཡེ་གཞི་ཀ་དག་རང་བྱུང་རིག༔

From The Luminous Clarity of the Universe,
Heart Essence of the Dakinis

herein is contained

THE ACTION OF THE VAJRA MIND OF THE GURU JÑANADAKINI

NAMO GURU SAMANTABHADRIYE

As to the method for entering the dimension
Of the Mind of the Guru Jñanadakini,
(Here follow the instructions on) Chogzhag as direct introduction to Dzogchen,
The Dang of non-duality of primordial purity and self-perfection.
Samantabhadri, queen of space,
Jñanadakini of the Dharmakaya,
Manifests as the Sambhogakaya Guhyajñana
And the Nirmanakaya Gomadevi.
Although the Jñanadakinis of the three kayas
Manifest in various forms,
In reality they are the primordial self-originated Rigpa,
This very Essence-Bodhichitta.
The self-originated and pure from the beginning Rigpa of the primordial Base,

༔སོ་མ་རང་བབས་རྣལ་མའི་གཤིས༔
༔སྤུས་ཀྱང་མ་བཅོས་མ་བསླད་པ༔
༔ཕྱོགས་སུ་མ་ལྷུང་རྒྱ་མ་ཆད༔
༔སྤྲོས་པའི་ཕྱོགས་མཐའ་ཀུན་དང་བྲལ༔
༔བསམ་དང་བརྗོད་པའི་ཡུལ་ལས་འདས༔
༔དུས་བཞི་མཉམ་པ་ཆེན་པོའི་ངང༔
༔སྐད་ཅིག་མ་ཡི་ངོ་བོར་རིག༔
༔རིག་པ་གསལ་ཙམ་རིག་ཙམ་པའི༔
༔ངོ་བོ་སྟོང་ལ་རང་བཞིན་གསལ༔
༔ཐུགས་རྗེ་འགགས་མེད་ཉིད་རིག་པ༔
༔གཞི་ཡི་དུས་ཀྱི་སྐུ་གསུམ་ཡིན༔
༔སྐུ་གསུམ་རང་ངོ་རིག་པའི་ཀློང༔
༔གཟའ་གདད་བྲལ་བར་གནས་པ་ནི༔
༔ལྷུན་གྲིས་གྲུབ་པའི་གཤིས་ཉིད་དུ༔
༔མ་བཅོས་མཉམ་པར་བཞག་ཅེས་བྱ༔
༔ཡི་གཞི་ལྷུན་གྲུབ་གཤིས་ཀྱི་གདངས༔
༔སྒྲ་འོད་ཟེར་དུ་གནས་པ་ཡང༔
༔གསལ་དག་རྟོགས་བྲལ་མེ་ལོང་ངོགས༔
༔སྣ་ཚོགས་སྣང་བརྙན་འཆར་དང་མཚུངས༔

A condition which is fresh, natural and authentic,
Has never been modified nor adulterated by anyone,
And has never fallen into partition or limitations.
Free from all the limited positions of conceptual constructs,
Beyond the object of thought and expression,
The condition of total equality of the fourth time
Is recognized as the essence of the instant.
Rigpa is pure clarity or pure presence:
Its essence is empty, its nature is clear
And its energy potentiality is without interruption.
When (these three) are recognized, they are the three kayas of the time of the Base.
Abiding without conceptual fixation
In the recognition of the three kayas as one's state
Is said to be the "unmodified contemplation"
In the condition of self-perfection.
The way in which the Dang of self-perfection of the primordial Base
Abides as sound, light and rays
Is similar to the arising of various reflections
On the surface of a clear, pure and limpid mirror.

༔བདག་གཞན་གཟུང་འཛིན་གཉིས་རྟོག་གི༔
༔གཡེང་འཁྲུལ་གཞན་དབང་གང་གྱུར་པས༔
༔གཟུགས་བརྙན་བདེན་མེད་ཙམ་ཤེས་ཀྱང༔
༔ཞེན་ཆགས་སྒྲོགས་ལས་འགྲོལ་མི་སྲིད༔
༔སུ་ཞིག་ཡི་རྫོགས་ལྷུན་གྲུབ་གཤིས༔
༔ཚད་མེད་ཐུགས་རྗེའི་བདག་ཉིད་དུ༔
༔མངོན་སུམ་རང་ངོ་རིག་ཐོག་ཏུ༔
༔ཙོག་གེར་བཞག་པ་རྫོགས་པ་ཆེ༔

ཞེས་པའི་མཚམས་འདིར་བསྙིབས་པ་དང་། ངའི་སྡོད་ཁང་གི་སྒོ་རྒྱབ་དེ་ནས་གློ་བུར་དུ་འུར་ཆོམ་གྱི་སྒྲ་ཞིག་གྲགས་པའི་རྐྱེན་གྱིས་ཁོ་བོ་མནལ་ལས་སད་ཅིང་། སྐབས་དེ་ནམ་ཡང་ཕལ་ཆེར་ལང་གི་ཡོད་འདུག ཞོགས་ཇའི་སྐབས་ངས་རྨི་ལམ་གྱི་ཚུལ་དེ་གསལ་བར་དྲན་གསོས་ཤིང་། ང་རང་དེ་འཕྲལ་སྡོད་ཁང་དུ་ལོག་ནས་དྲན་ཐོ་རགས་ཙམ་ཞིག་བཀོད་པས། ཚིགས་སུ་བཅད་པ་གང་བསྒྲགས་པ་དེ་ཀུན་ཕལ་ཆེར་ཆད་ལྷག་མེད་སྐམ་དྲན་གསོས་ཀྱི་ཡོད་འདུག་པ་བཞིན་ཡི་གེའི་རིས་སུ་བཀོད་ནའང་། དེ་འཕྲོས་རྐྱེན་དབང་

When we are dominated by the distraction and illusion
Of dualistic thoughts of self and other, subject and object,
Although we may know that the reflections are unreal,
It is not possible to be liberated from the chain of attachment.
Whoever directly recognizes in one's state the primordially complete and self-perfected nature
Possessing unlimited energy potentiality
And remains relaxed (Chogzhag) (in such recognition)
Is (in the state of) Dzogpa Chenpo.

When I reached this point, a sudden thundering noise from behind the door of my room woke me up. The day was almost dawning. During breakfast I remembered clearly my dream and immediately came back to my room and wrote down some rough notes. I remembered more or less precisely all the verses that I had read, and so I could write

གིས་ཀློག་སྐབས་མ་རྟེད་པར་སེམས་ཕམ་ཅི་ཆེ་བྱུང་ཞིང་། ད་དུང་རྨི་ལམ་གཞན་ཞིག་ཏུ་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་དང་། ཞྭ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་ཕྲིན་ལས་ཀྱི་གཞུང་དེ་དག་བསྐྱུར་དུ་མཇལ་བའི་རེ་སྨོན་བྱས་ཤིང་ཡི་སྨུག་ནས་སྡོད་དགོས་པ་བྱུང་ངོ་། ཨ་ཙ་མ། ༎

them down. But the fact that I did not have the opportunity to continue reading because of such disturbance made me feel disappointed. Thus I remained sad, expressing the wish to meet again in another dream the Precious Dakini Dorje Paldrön and the text of *The Action of the Vajra Mind of the Guru Jñanadakini*. Alas!

ཆུ་མོ་བྱའི་ལོ་ །ཕྱི་ལོ་ ༡༩༩༣ ཟླ་ ༨ ཚེས་ ༡༨

ལ། ཁོ་བོས་ཨེ་སྟར་གྲུང་སེང་གི་སྐབས་སུ། མི་རི་སྣར་ད་ཕྱོགས་མཐའི་འཁོར་སློབ་མང་ཞིག་འདུས་པ་དེ་རྣམས་ལ། རྫོགས་པ་ཆེན་པོ་སློབ་སྟོན་བགྱིད་བཞིན་ཡོད་པའི་དགོང་དེའི་ནམ་ཐོ་རེངས་ཙམ་གྱི་མནལ་ལམ་དུ།

སྔོན་བཙུན་པདྨ་དཔལ་འཛིན་མ་ངེད་གཉིས་ད་སྔོན་རྨི་ལམ་དུ་ཐེངས་མང་འགྲོ་སྡོད་བྱེད་མྱོང་བའི་གནས་ཡུལ་ཉམས་དགའ་བ། མེ་ཏོག་དམར་སེར་གྱིས་ཕྱུར་བུར་ཁེངས་པའི་ལྗོན་ཤིང་མང་པོའི་བར་གསེང་རྣམས་སུ། ཁ་དོག་སྣ་ཚོགས་པའི་ཤེལ་བྲག་ཆེ་ཆུང་མང་པོ་ཐར་ཐོར་དུ་ཡོད་པ་དེར་ཡོད་འདུག་ཅིང་། ངས་ཁོང་ལ།

ངེད་གཉིས་མགྱོགས་པོར་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་དང་། བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་ཕྲིན་ལས་ཀྱི་གཞུང་དེ་མཇལ་དུ་འགྲོ་དང་།

ཞེས་བྱས་ནས་སྔར་ལྟར་ཕྱིན་པས་གནས་དེར་བསླེབས་སོང་ཞིང་། མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེའང་གནས་དེར་སྔར་ལྟར་མཉམ་པར་བཞག་ནས་ལྷོད་དེར་བཞུགས་ཡོད་འདུག ངེད་གཉིས་དེར་བསླེབས་མ་ཐག་འཛམ་ཆེལ་གྱིས་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེའི་སྐུ་རྒྱབ་ཀྱི་ས་གཞི་དེར་བསྡད་ཅིང་། ཁོ་

In the Water-Female-Bird year, on the fourteenth of April 1993, while I was in Merigar giving teachings on Dzogpa Chenpo to many students, local and foreigners, assembled during the Easter holidays, I had the following dream in the early morning.

I and the Pramoha Padma Paldzinma were in that pleasant place with many crystal rocks of various colors and sizes scattered among a lot of trees full of orange flowers, a place I had already been many times before in my dreams.

I told her, "Let's go quickly to see the Precious Dakini and the text of *The Action of the Vajra Mind of the Guru Jñanadakini*". In the same way as before we arrived at the place where the Precious Dakini was sitting relaxed in contemplation, as on the previous occasion. We immediately went to sit quietly on the ground behind the Precious Dakini.

བོས་མདུན་གྱི་བྲག་ངོས་སུ་བཞུགས་པ་བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་ཕྲིན་ལས་ཀྱི་གཞུང་དེ་དབུ་ནས་བརྩམས་ཏེ་དཔལ་ལ་ལྷོད་པའི་སྒོ་ནས་བསྐུགས་པ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ།

ཨོཾ༔ ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔

བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྡོ་རྗེ་ཐུགས་ཀྱི་ཕྲིན་ལས་

བཞུགས༔

ན་མོ་གུ་རུ་ས་མནྟ་བྷ་དྲ་ཡེ༔

༔བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔

༔ཐུགས་ཀྱི་དཔལ་ལ་འཇུག་པའི་ཐབས༔

༔ཀ་དག་ལྷུན་གྲུབ་གཉིས་མེད་གདངས༔

༔རྫོགས་ཆེན་ངོ་སྤྲོད་ཅིག་བཞག་ནི༔

ཞེས་སོགས་ནས།

༔དེས་ནི་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔

༔རྡོ་རྗེ་གསུམ་གྱི་དཔལ་འགྲུབ་ཅིང༔

༔ཟབ་གནད་ཀུན་འདུས་ཕྲིན་ལས་ཀྱི༔

༔མན་ངག་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའོ༔

ས༔ མ༔ ཡ༔ རྒྱ༔ རྒྱ༔ རྒྱ༔

Then I started to read slowly and relaxed the text of *The Action of the Vajra Mind of the Guru Jñanadakini* which was on the rocky wall in front of us:

From The Luminous Clarity of the Universe,
Heart Essence of the Dakinis

herein is contained

THE ACTION OF THE VAJRA MIND OF THE GURU JÑANADAKINI

NAMO GURU SAMANTABHADRIYE

As to the method for entering the dimension
Of the Mind of the Guru Jñanadakini,
(Here follow the instructions on) Chogzhag as direct introduction to Dzogchen,
The Dang of non-duality of primordial purity and self-perfection.

Until:

Thus ends the upadesha on the actions
That condense all the profound methods
And allow one to realize the dimensions
Of the three Vajras of the Jñanadakini.

SAMAYA GYA GYA GYA

ཞེས་པའི་བར་གསལ་བ་དེ་ཀུན་ཆར་གཅིག་རྫོགས་པར་བསླགས་གྲུབ་ནས། སླར་ཡང་དབུ་ནས་བརྩམས་ཏེ་དལ་གྱིས་བསླགས་ཞིང་། ཕྱེད་ཆ་ཙམ་བསླགས་གྲུབ་པ་དང་། མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེའི་ཞལ་ནས།

ཨཿ

ཞེས་པའི་སྒྲ་གདངས་སྙན་ལ་རིང་བ་ཞིག་གིས་དབུ་དྲངས་ཏེ་རྡོ་རྗེའི་གླུ་དབྱངས་དལ་ལ་ལྷོད་པ་ཞིག་ལེན་མཛད་ཀྱི་ཡོད་འདུག་ལ། ཁོ་བོས་ཀྱང་སྐབས་དེར་སློག་མཚམས་བཞག་ཅིང་། བླ་མ་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེའི་ལྷན་དུ། སྣང་ཆ་དེ་ཀུན་དབྱེར་མེད་མཉམ་པ་ཆེན་པོའི་ངང་སྐྱོང་གིན་རྡོ་རྗེའི་གླུ་གླིངས་ཏེ་བསྡུད་པ་ཡིན། རྡོ་རྗེའི་གླུ་དེའི་མཇུག་རྫོགས་ལ་ཉེ་བ་ན་སྐབས་རྐྱེན་འགའ་ཞིག་གིས་ཁོ་བོ་མནལ་ལས་སད་ཅིང་། སྐབས་དེ་ནམ་ཡང་ལངས་ནས་ཡོད་འདུག ཁོ་བོའི་ངག་ནས

ཿན་ ར་ ནྡ་ ནྡ་ ཨི་ ཐར་ པ་ ཏ་ ལིཾཿ

ཞེས་པ་འདི་གླུ་རུ་ལེན་གྱིན་ཡོད་འདུག་པར་བརྟེན། དེ་མ་ཐག་ཏུ་རྨི་ལམ་གྱི་རྩལ་དེའང་གསལ་བར་དྲན་གསོས་ཀྱི་ཡོད་འདུག ཁོ་བོ་དེ་འཕྲུལ་མལ་ནས་ལངས་ཏེ་དྲན་ཐོ་བཀོད་པས། བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཐུགས་རྗེ

This was written and when I finished reading it for the first time, once again I began to read it slowly from the beginning; but when I reached about the midpoint, the Precious Dakini intoned a melodious and long

A

and started to sing the Song of Vajra in a slow and relaxed manner. In that moment I stopped reading and maintaining a state of total equality and inseparability with all which was appearing (in front of me), I sang the Song of Vajra together with the Precious Dakini. When the Song of Vajra was about to end, something woke me up. In that moment the day was dawning, and since I was still singing:

NA RA NĀ RĀ I THAR PA ṬA LAM

I immediately remembered clearly my dream. At once I got up and wrote some notes. Due to the infinite compassion and blessings of the Guru Jñanadakini, I remembered all the verses of the

དང་བྱིན་རླབས་ཚད་མེད་པའི་མཐུས། ཁྱད་པར་ཅན་

གྱི་མན་ངག་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དེ་ཀུན་ཇི་ལྟར་བློ་རུ་ཟིན་མ་

ཐག་པ་ལྟར་གསལ་བར་དྲན་ཞིང་ཆད་ལྷག་མེད་པ་ཡི་གེའི་

རིས་སུ་ལིགས་པར་བཀོད་ཐུབ་པ་བྱུང་ངོ་། ཨ་ལ་ལ།།

ཨེ་མ་ཧོ།། །།

extraordinary upadesha as if I had just memorized them. Thus I was able to perfectly write them down without any omission or addition. Marvelous! Wonderful!

ལུགས་མོ་སྦྲུལ་གྱི་ལོ། ༼ཕྱི་ལོ་ ༢༠༠༡ ཟླ་ ༡༡ ཚེས་ ༡༣༽ ལ། ཁོ་བོ་བེ་ནེ་ཟུའི་ལ་རྒྱལ་ཁབ་ཀྱི་མཚོ་གླིང་ ○མརྒ་རི་ཏ○ ཞེས་བྱ་བར་སྡོད་ཡོད་པའི་དགོང་དེའི་ནམ་ཐོ་རེངས་ཀྱི་མནལ་ལམ་དུ།

ཁོ་བོས་ ○ཨལྦ་ཡ་པེ་དྲོ་གོཎྜ་ལེས○ ཞེས་བྱ་བའི་རྒྱ་མཚོའི་ནང་རྐྱལ་རྒྱག་གིན་ཡོད་པ་ལ། ཕར་ཙམ་གྱི་མཚོ་གཞུང་དེ་ནས་གཞོན་ནུ་མ་ཞིག་གིས་རྐྱལ་རྒྱག་གིན་ཁོ་བོའི་ཕྱོགས་སུ་སླེབ་འོང་གི་ཡོད་འདུག ངའི་ཉེ་འགྲམ་དུ་བསླེབས་པ་དང་། ཁོ་བོས་ལེགས་པར་བལྟས་པས། ཁོང་ནི་སྨན་བཙུན་པདྨ་དཔལ་འཛིན་མ་རང་རེད་འདུག་ཅིང་། ཁོང་ངའི་ཉེ་འཁྲིས་སུ་བསླེབས་པ་དང་། ཁོང་གི་ལག་གཡས་པས་ང་ལ་དྭངས་ཤེལ་མཐིང་སྔོན་གྱི་སྒྲོམ་བུ་བྱིའུ་འཛོལ་མོའི་སྒོང་ང་ཙམ་ཞིག་སྤྲད་དེ་ཁོང་ན་རེ།

ཁོ་མོ་སྨན་བཙུན་གྱི་རྒྱལ་མོས་ཁྱེད་ལ་དུས་བབས་ཀྱི་སྒྲོམ་འདི་འབུལ་དུ་གཏང་བྱུང་། ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་སྒྲོམ་བུ་དེ་ལག་ཏུ་བླངས་ཤིང་ཆུར་ལྷུང་ཤོར་དོག་གིས་ཁར་བཙུག་པས། དེ་མ་ཐག་ཚ་ཤལ་གྱི་ཚོར་བ་ཞིག་དང་བཅས་དེ་ཁ་ནང་དུ་རང་སར་ཡལ་སོང་། ངས་སྨན་བཙུན་པདྨ

In the year of the Metal-Female-Snake, on the twelfth of November 2001, while I was in the Venezuelan island of Margarita, I had the following dream in the early morning.

I was swimming in the sea at Playa Pedro Gonzalez when I saw a young woman swimming toward my direction from the (open) ocean. When she got closer I looked well and saw that she was the Pramoha Padma Paldzinma. She arrived beside me and with her right hand gave me a blue *drombu* (*terma* container) of pure crystal the size of a Jolmo (a Tibetan bird) egg and said, "I was sent by the Queen of the Pramohas to give you this *drombu* at this appropriate time."

I took the *drombu* in my hand. Fearing that it might fall into the water, I put it in my mouth. In that very moment it vanished in my mouth with a clear sensation of heat.

དཔལ་འཛིན་མ་ལ། གང་བྱས་སོང་། སྒྲོམ་བུ་དེ་ངའི་ཁའི་ནང་ཚ་ཡལ་བྱས་ཏེ་མཐོང་དུ་མེད་པ་བྱུང་སོང་། ཞེས་བྱས་པས། ཁོང་ན་རེ།

འགྲིག་པ་རེད༔ ད་ཁྱེད་ཉིད་ལ་བཀའ་བབས་ཚོག་བྱུང་བ་རེད༔

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

ངས་ཁྱེད་ཀྱིས་སྒྲོམ་བུ་དེ་བསྣམས་ནས་དེ་རིང་འདིར་ཕེབས་ཀྱི་ཡོད་པ་ཤེས་མ་བྱུང་། འོན་ཀྱང་ངས་དུས་རིང་ཞིག་ཏུ་ཁྱེད་དང་འཕྲད་སྐུག་བྱས་ནས་བསྡད་ཡོད།

ཅེས་བྱས་པས། ཁོང་ན་རེ།

གང་ལགས༔ ཁྱེད་ཀྱིས་ང་འབོད་བསྐུལ་མི་གནང་བ་གང་ཡིན༔

ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

ད་སྔ་ངེད་གཉིས་ལ་ཨུ་རྒྱན་རིག་འཛིན་རྡོ་རྗེས་བསྟན་མཛད་པ་ལྷུན་གྲུབ་འོད་གསལ་ཐོད་རྒལ་གྱི་མན་ངག་ཁྱད་པར་ཅན་དེ་ཁོ་བོས་ཡི་གེའི་རིས་སུ་ཕྱུངས་འགར་བཏབ་ཡོད་པར་ཞུ་དག་ལེགས་པོ་ཞིག་གཏང་དགོས་འདུག་པ་དང་། མ་ཟད་དེར་ཚིག་རྐང་གཉིས་ཆད་འདུག་པ་དེ་དག་ཁ་གསབ་ཐུབ་པ་ཞིག་དགོས་གལ་ཆེ་འདུག

"What happened?" I asked her. "The *drombu* caused a clear sensation of heat in my mouth and then disappeared."

"It is fine" she replied. "Now the transmission can be entrusted to fall you."

"I didn't know that you would come here today carrying the *drombu*. However, I have been waiting to meet you for a long time."

"Why then didn't you call me?" she said.

"I have already written down several times the special *Upadesha on the Thögal of Self-perfected Luminous Clarity* which Ugyen Rigdzin Dorje taught us, and I want to make sure that it is correct. Moreover, I need to supplement it with two lines that are missing. I think this is important," I explained.

ཅེས་བྱས་པས། ཁོང་ན་རེ།

འོ་ན་ཟླ་བ་འདིའི་ཚེས་ཉེར་ལྔའི་དུས་ཆེན་དུ་ངེད་གཉིས་ཀྱིས་དཔེ་དེ་ར་ཞུ་དག་གཏང་གནང་ན་འགྲིག་གི་ཨེ་འདུགཿ

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངས་ཁོང་ལ།

བྱས་ན་འགྲིག་གི་འདུག

ཅེས་ལབ་མ་ཐག ཁོང་ཆུ་འོག་ཏུ་འཛུལ་སོང་། ང་ཁོང་གི་རྗེས་སུ་ཕར་ཙམ་ཕྱིན་ནས་བལྟས་ནའང་སྣང་དུ་མི་འདུག ངའི་སེམས་སུ་ ཁོང་རང་ཆུ་གཏིང་དུ་ཕྱིན་ཡོད་པ་འདྲ་ སྙམས་ནས་ཁོ་བོ་ཆུ་གཏིང་དུ་ཕྱིན་ནས་ཡར་མར་དུ་ལྟས་ཀྱང་མཐོང་དུ་མི་འདུག སྐབས་དེར་རྐྱལ་རྒྱག་མཁན་ཁ་ཤས་ཤིག་ཁོ་བོའི་ཉེ་འགྲམ་དེར་སླེབས་འོང་གི་ཡོད་འདུག་པ་མངོན་ཚོར་བྱུང་། ཁོ་བོ་སྣར་མཚོ་འགྲམ་དུ་ལོག་གི་ཡོད་དང་དེར་ཁོ་བོ་མནལ་ལས་སད་ཅིང་ནམ་ཡང་ལང་གི་ཡོད་འདུག མནལ་སད་མ་ཐག་རྨི་ལམ་ཇི་ལྟར་བྱུང་བ་དེའང་གསལ་པོར་དྲན་གསོས་ཀྱི་ཡོད་འདུག ཁོ་བོས་དེ་འཕྲུལ་དྲན་ཐོ་རགས་ཙམ་པ་འདི་བཀོད་དེ་ཚེས་པ་ཉེར་ལྔ་མཁའ་འགྲོའི་དུས་ཆེན་ནམ་ཁེལ་བལྟ་རྟོག་བྱས་པས། ད་དུང་ཉིན་གྲངས་བརྒྱད་ཙམ་ཞིག་བསྒུག་དགོས་ཀྱི་ཡོད་པ་ཤེས་རྟོགས་བྱུང་། ངས་རྒྱུན་གྱི་ཁ་ཏོན་ཟླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་

"Well then, is it all right if we check the text on the occasion of the twenty-fifth day of this month?" she asked.

"Yes, it is fine" I replied. As soon as I said that, she dove into the water. I followed her a little way but could not see where she was. Then I thought, "She must have gone into deeper water," and I dove deep under the water looking everywhere but could not find her. In that moment I clearly felt that some people who were swimming were approaching me. While I was returning to the seashore, I woke up. The day was dawning.

As soon as I woke up I clearly remembered what I had dreamt. I immediately wrote down these brief notes. When I checked when the day of the Dakini, the twenty-fifth, would fall, I discovered I would have to wait about eight more days. I began my daily practice of Guruyoga recitation when in front

དབུ་བཙུགས་པ་དང་། ངའི་མིག་སྔར་འོད་ལྡའི་ཐིག་ལེ་མཐོ་སྐོར་ཙམ་པ་ཞིག་གི་དབུས་སུ་ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་གི་རྩ་བའི་བརྡ་བྱང་གསེར་ཞུན་མས་བྲིས་པ་ལྟ་བུ་ཞིག་གི་འོག་དེ་ར། བོད་ཡིག་དབུ་ཅན་འབྲུ་ཚུགས་ཤིན་ཏུ་ལེགས་ཤིང་། བར་ཚིགས་སུ་ཐིག་ལེ་ཉིས་རྩེགས་དང་། མཚམས་གཅོད་དུ་གཏེར་ཚེགས་ཅན་ཞིག་ཏུ།

ༀ། ཿཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལསཿ
བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཕྲིན་ལས་རྒྱུཿ

ཞེས་འཁོད་ཡོད་འདུག ངས་ཁ་བྱང་དེ་ཀློག་མ་ཐག་ངའི་བློར་དེ་འཕྲོས་ཀྱི་གཞུང་ཇི་ལྟར་བློ་རུ་ཟིན་མ་ཐག་པ་ལྟར་གསལ་ཐག་ཆོད་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག ངས་དེ་མ་ཐག་ཤོག་སྒྲིག་ལག་ཏུ་བླངས་ཏེ་རིམ་བཞིན་ཡི་གེའི་རིས་སུ་བཀོད་པ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ།

of my eyes, in the center of a five colored Thigle the size of a finger span in circumference, there appeared the root symbolic letter of *The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis*, as if written with molten gold. It was followed below by (these words) in excellent Tibetan Uchen (characters) with two dots, one on top of the other, separating each syllable, and the *terma* sign at the end of each line.

From The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis

herein is contained

THE ACTIONS OF THE GURU JÑANADAKINI GYA

As soon as I read the title the text appeared in my mind without the slightest hesitation, as if I had just memorized it. I immediately took paper and pen and gradually wrote down the text:

ན་ མོ་ གུ་ རུ་ གོ་ མ་ དེ་ ཕྱི་ ཡེ༔

༔མོས་ལྡན་སྟན་ལ་བདེར་འཁོད་ནས༔

༔རླུང་རོ་དགུ་ཤྲུག་བསལ་བའི་རྗེས༔

༔བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔

༔རྡོ་རྗེ་གསུམ་གྱི་དལ་ལ་འཇུག༔

༔སྐུ་ཡི་དལ་ལ་འཇུག་པའི་ཐབས༔

༔བསྐྱེད་པ་ལྷ་ཡི་གསལ་འདེབས་ནི༔

ཨ༔

༔ཀ་དག་སྟོང་པ་ཆེན་པོའི་མཁར༔

༔ཡེ་གཞིའི་རིག་གདངས་སྒྲ་འོད་ཟེར༔

༔འོད་ལྔའི་ཐིག་ལེ་མཐིང་གུར་ཀློང༔

༔མཐིང་དམར་བཾ་ཡིག་རང་སྒྲ་ལྡིར༔

༔དཔག་ཡས་འོད་ཟེར་ཕྱོགས་བཅུར་འཕྲོས༔

༔རིག་འཛིན་རྒྱལ་ཀུན་ཐུགས་རྒྱུད་བསྐུལ༔

༔བྱིན་རླབས་འོད་ཞགས་ཚུར་འདུས་ཏེ༔

༔སྐད་ཅིག་ཡོངས་སུ་གྱུར་པ་ན༔

[ROOT TEXT]

NAMO GURU GOMADEVIYE

Having sat down comfortably, those interested people should exhale the stale air nine times and then enter the dimension of the Three Vajras of the Guru Jñanadakini.

As to the method for entering the dimension of the Body, this is the visualization of the deity for the generation (stage).

A

In the totally empty space of primordial purity, the sound, light and rays of the Dang of Rigpa of the primordial base (manifest) as a reddish blue BAM naturally resounding inside the sky-blue dimension of a five-colored Thigle.

Infinite rays spread in the ten directions activating the sacred commitment of all the Vidyadharas and Enlightened Ones. When the blessings are reabsorbed like a lasso of light, we instantly transform (ourselves):

༔པདྨ་ཟླ་བའི་གདན་གྱི་སྟེང༔
༔དཔལ་ལྡན་རྡོ་རྗེ་རྣལ་འབྱོར་མ༔
༔གོ་མ་དེ་ཝི་དཀར་ལ་དམར༔
༔ཞི་ཆགས་བཅུ་དྲུག་ལང་ཚོ་རྒྱས༔
༔མཐིང་ནག་དབུ་སྐྲ་ཕྱེད་བཅིངས་གྲོལ༔
༔ནོར་བུ་རིན་ཆེན་རྒྱན་གྱིས་སྤྲས༔
༔ཕྱག་གཉིས་གཡས་པས་མཆོག་སྦྱིན་རྒྱ༔
༔པུས་གོང་གཡས་པའི་སྟེང་ན་བརྟན༔
༔ཕྱག་གཡོན་མཉམ་བཞག་རྐུ་ཤེལ་སྒྲོམ༔
༔བརྡ་རྟགས་འོད་ལྔ་འབར་བ་འཛིན༔
༔ཞབས་གཉིས་གཡས་བརྐྱངས་གཡོན་པ་བསྐུམས༔
༔འཁྱིངས་སྟབས་སྒྲིག་པའི་ཉམས་ཀྱིས་བཞུགས༔
༔ཐུགས་ཀར་འོད་ལྔའི་ཐིག་ལེའི་ཀློང༔
༔ཆོས་འབྱུང་དགའ་འཁྱིལ་ཉི་ཟླའི་སྟེང༔
༔གསང་བ་ཡི་ཤེས་ལོངས་སྤྱོད་རྫོགས༔
༔དགྱེས་ཆགས་པདྨ་རྣ་གའི་མདོག༔
༔ཐོད་སྐམ་རིགས་ལྔའི་དབུ་རྒྱན་དང༔
༔རུས་པའི་རྒྱན་དྲུག་སྐུ་ལ་རྫོགས༔
༔ཕྱག་གཡས་གྲི་གུག་དབྱིངས་སུ་འཕྱར༔

Upon a seat of lotus and moon (we are) the glorious Vajrayogini Gomadevi, white with reddish (hue), peaceful and joyous, in full bloom as a sixteen-year old. With dark blue hair half loose and half tied, she is ornamented with precious jewels. The right hand, in the mudra of bestowing protection, rests upon the right knee. The left hand, in the meditation mudra, holds a crystal sphere with the symbolic sign blazing with five-colored light. With the right leg stretched and the left bent, she sits in a dignified and charming posture.

At the heart, inside a five-colored Thigle, upon a double triangle, a *gakhyil* and a sun and moon seat, there is the Sambhogakaya Guhyajñana in joyful form, the color of ruby, perfected with the crown of five dry skulls (symbolizing) the five families and (adorned with) the six bone ornaments on the body. With the right hand she brandishes a curved knife in space; and with the left she holds a

༔གཡོན་པས་བདུད་རྩིའི་དུང་ཞལ་འཛིན༔
༔གྲུ་མོ་གཡོན་ན་ཁ་ཊྭཾ་ག༔
༔དཔའ་བོ་ཡབ་དང་འདུ་འབྲལ་མེད༔
༔ཞབས་གཉིས་འཁོར་འདས་དབྱེར་མེད་བརྡ༔
༔བརྐྱངས་བསྐུམས་ཕྱེད་སྐྱིལ་འགྱིང་སྟབས་རོལ༔
༔ཆོས་འབྱུང་ཟུར་དྲུག་དགའ་བ་འཁྱིལ༔
༔པདྨ་ཉི་ཟླའི་གདན་གྱི་སྟེང༔
༔གཟུགས་སྒྲ་དྲི་རོ་རེག་དང་ཆོས༔
༔ཤེས་ཡུལ་གཉིས་མེད་རྡོ་རྗེ་མ༔
༔སྔོ་ལྗང་དམར་སེར་དཀར་མཐིང་རྣམས༔
༔གཡོན་རིམ་ཆགས་ཞལ་གཙོ་མོར་ཕྱོགས༔
༔རྒྱན་ཆས་བཞུགས་སྟངས་མཉམ་པ་ཆེ༔
༔གཡོན་རྣམས་རང་རྟགས་འཛིན་པའོ༔
༔དཀྱིལ་འཁོར་འོད་རིམ་འཕྲོ་བ་དང༔
༔འཕྲོ་བ་ཆེན་པོ་ཤིན་ཏུ་འཕྲོར༔
༔གནས་ཡུལ་དཔའ་བོ་མཁའ་འགྲོ་མ༔
༔བྱེ་བ་ཕྲག་བརྒྱས་ཡོངས་སུ་གཏམས༔

kapala of nectar. In the left elbow she holds a khatvanga (symbolizing her) inseparability from the consort Pawo. As a symbol of the inseparability of samsara and nirvana, she sits dignified in half-lotus position with one leg stretched and the other bent.

On the six corners of the double triangle, on a seat (consisting) of a *gakhyil*, lotus, sun and moon, (there are) the Vajrani (Dakinis, symbolizing) the non-duality of consciousness and its objects (which are) form, sound, smell, taste, touch and phenomena. They are (respectively) blue, green, red, yellow, white and sky-blue counterclockwise, joyous and facing the principal (Dakini). Their ornaments and way of sitting are exactly the same as (the principal Dakini) except for the left (hands) which hold their characteristic symbols.

The mandala develops further into (circles of) light and expands into infinite manifestations (of itself), which are completely filled with hundreds of millions of Pawos and Dakinis of the sacred places.

༔གཙོ་འཁོར་གནས་གསུམ་ཐིག་ལེ་ཡིག༔
༔ཨོཾ་དཀར་ཨཱཿདམར་ཧཱུྃ་མཐིང་དང༔
༔ཀླི་བའི་བཾ་ཡིག་དམར་གསལ་ལས༔
༔དཔག་ཡས་འོད་དང་འོད་ཟེར་འཕྲོས༔
༔འོག་མིན་མཁའ་སྤྱོད་ཞིང་ཁམས་སོགས༔
༔གནས་ཡུལ་དག་པའི་གཞལ་ཡས་ནས༔
༔ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ལྷ་ཚོགས་ཀུན༔
༔སྐད་ཅིག་ཉིད་དུ་སྤྱན་དྲངས་གྱུར༔
༔དད་མོས་གདུང་ཤུགས་དྲག་པོའི་ངང༔
༔སྙན་པའི་དབྱངས་དང་ཌཱ་དྲིལ་སོགས༔
༔རོལ་མོའི་སྒྲ་དང་བདུག་སྤོས་ཀྱིས༔
༔ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཐུགས་རྒྱུད་བསྐུལ༔

བཾ༔ ༔ངོ་བོ་འགྱུར་མེད་ངང་ཉིད་ནས༔
༔ཆོས་སྐུ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ༔
༔ཀུན་ཏུ་བཟང་མོ་དབྱིངས་ནས་བཞེངས༔
༔སྐལ་ལྡན་བདག་ལ་བྱིན་ཆེན་ཕོབ༔
ཨོཾ་བཾ་ཛྙཱ་ན་ཌཱཀི་ནི་ཌཱརྨ་ཀ་ཡ་སརྦ་ས་མ་ཡ་ཛཿཛཿ
ཧྲིཾ་ཧྲིཾཿཕཻཾ་ཕཻཾཿཛྙཱ་ན་ཨ་ཝེ་ཤ་ཡ་ཨ་ཨཱཿ

Infinite lights and rays spread from the white OṀ, the red ĀḤ and the blue HŪṂ in the Thigles at the three places and from the light red BAM at the navel of the principal (Dakini) and her retinue. (In this way) all the divine hosts of wisdom Dakinis are instantly invited from the pure abodes in the sacred places such as the highest sky dimensions (*'og min mkha' spyod*).

With devotion and intense longing, with a pleasant melody and the musical sound of damaru and bell, and (the offering of) incense, we activate the sacred commitment of the Jñanadakini.

BAM

From the immutable state of the essence,
Oh, Samantabhadri, Wisdom Dakini of the Dharmakaya,
Arise from the Ying dimension
And bestow the great blessing on me, the fortunate one!

OṀ BAM JÑĀNA DHĀKKINI
DHARMĀKAYA SARVA SAMAYA JA JA
HRIM HRIM PHEIM PHEIM
JÑĀNA AVESHAYA A ĀḤ

༔རང་བཞིན་འགགས་མེད་ངང་ཉིད་ནས༔
༔ལོངས་སྐུ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ༔
༔གསང་བ་ཡེ་ཤེས་དབྱིངས་ནས་བཞེངས༔
༔སྐལ་ལྡན་བདག་ལ་བྱིན་ཆེན་ཕོབ༔
ཨོཾ་བཾ་ཌཱ་ན་ཌཱཀི་ནི་སམ་བྷོ་གྷ་ཀ་ཡ་སཏྭ་ས་མ་ཡ་ཛཿཛཿ
ཧྲིཾ་ཧྲིཾ༔ཕཻཾ་ཕཻཾ༔ ཌཱ་ན་ཨ་ལི་ཤ་ཡ་ཨ་ལླཿ
༔ཐུགས་རྗེ་འཁྲུལ་མེད་ངང་ཉིད་ནས༔
༔སྤྲུལ་སྐུ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ༔
༔གོ་མ་དེ་ཝི་དབྱིངས་ནས་བཞེངས༔
༔སྐལ་ལྡན་བདག་ལ་བྱིན་ཆེན་ཕོབ༔
ཨོཾ་བཾ་ཌཱ་ན་ཌཱཀི་ནི་ནིརྨ་ན་ཀ་ཡ་སཏྭ་ས་མ་ཡ་ཛཿཛཿ
ཧྲིཾ་ཧྲིཾ༔ཕཻཾ་ཕཻཾ༔ ཌཱ་ན་ཨ་ལི་ཤ་ཡ་ཨ་ལླཿ

From the unceasing state of the nature,
Oh, Guhyajñana, Wisdom Dakini of the Sambhogakaya,
Arise from the Ying dimension
And bestow the great blessing on me, the fortunate one!

OṀ BAM JÑĀNA DHĀKKINI
SAMBHOGHAKAYA SARVA SAMAYA JA JA
HRIM HRIM PHEIM PHEIM
JÑĀNA AVESHAYA A ĀḤ

From the undeluded state of the energy potentiality,
Oh, Gomadevi, Wisdom Dakini of the Nirmanakaya,
Arise from the Ying dimension
And bestow the great blessing on me, the fortunate one!

OṀ BAM JÑĀNA DHĀKKINI
NIRMANAKAYA SARVA SAMAYA JA JA
HRIM HRIM PHEIM PHEIM
JÑĀNA AVESHAYA A ĀḤ

༔ལྷུན་གྲུབ་གཉིས་མེད་ངང་ཉིད་ནས༔

༔ཉིད་སྐུ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ༔

༔རྡོ་རྗེ་མ་རྣམས་དབྱིངས་ནས་བཞེངས༔

༔སྐལ་ལྡན་བདག་ལ་བྱིན་ཆེན་ཕོབ༔

ཨོཾ་བཾ་ཌཱ་ན་ཌཱཀྐི་ནི་སྭ་ཧཱ་ཤིཀ་ཀ་ཡ་སརྦ་ས་མ་ཡ་ཛཿཛཿ

ཧྲཱིཾ་ཧྲཱིཾ༔ཕཻཾ་ཕཻཾ༔ ཌཱ་ན་ཨ་ལི་ཤ་ཡ་ཨ་ཨཱཿ

༔ཁྱབ་བརྡལ་དབྱེར་མེད་ངང་ཉིད་ནས༔

༔མཆོག་སྐུ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ༔

༔རྣལ་འབྱོར་མ་རྣམས་དབྱིངས་ནས་བཞེངས༔

༔སྐལ་ལྡན་བདག་ལ་བྱིན་ཆེན་ཕོབ༔

ཨོཾ་བཾ་ཌཱ་ན་ཌཱཀྐི་ནི་བཛྲ་ཀ་ཡ་སརྦ་ས་མ་ཡ་ཛཿཛཿ

ཧྲཱིཾ་ཧྲཱིཾ༔ཕཻཾ་ཕཻཾ༔ཌཱ་ན་ཨ་ལི་ཤ་ཡ་ཨ་ཨཱཿ

༔དམ་ཚིག་པ་དང་ཡེ་ཤེས་པ༔

༔གཉིས་མེད་རོ་གཅིག་བརྟན་པ་ནི༔

From the non-dual state of self-perfection,
Oh, Vajranis, Wisdom Dakinis of the Svabhavika-kaya,
Arise from the Ying dimension
And bestow the great blessing on me, the fortunate one!

OṀ BAM JÑĀNA DHĀKKINI
SVABHAVIKAKAYA SARVA SAMAYA JA JA
HRIM HRIM PHEIM PHEIM
JÑĀNA AVESHAYA A ĀḤ

From the all pervasive state of inseparability
Oh, Yoginis, Wisdom Dakinis of the Supreme Kaya,
Arise from the Ying dimension
And bestow the great blessing on me, the fortunate one!

OṀ BAM JÑĀNA DHĀKKINI
VAJRAKAYA SARVA SAMAYA JA JA
HRIM HRIM PHEIM PHEIM
JÑĀNA AVESHAYA A ĀḤ

For stabilizing the single taste of the non-duality of the Commitment and Wisdom (deities):

ཨཱཿ ༔དབྱིངས་ནས་དྭངས་པའི་ལྷ་ཚོགས་རྣམས༔

༔རིག་རྒྱལ་དམ་ཚིག་ཕྱག་རྒྱ་ཆེ༔

༔ལྷུན་གྲུབ་དཀྱིལ་འཁོར་ཆེན་པོ་འདིར༔

༔བྱུང་ཆུབ་བར་དུ་བརྟན་པར་བཞུགས༔

ཛཿ ཧཱུྃ་ བཾ་ ཧོཿ ཏིཥྛ་ན་ས་མ་ཡ་ཏིཥྛ་ཨཱཿ

༔རང་རིག་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔

༔རང་ཞལ་མཇལ་བའི་བདེ་ཕྱག་ནི༔

ན་མོཿ ༔ཡེ་གྲོལ་ཀུན་ཏུ་བཟང་མོའི་མཁར༔

༔ཡེ་ཤེས་རང་ཤར་ཛྙཱཀི་ནི༔

༔ཡེ་རྫོགས་རང་ཞལ་མཇལ་བའི་བདར༔

༔ཡེ་དག་ཆེན་པོའི་ཕྱག་མཆོད་འབུལ༔

ཨ་ ཏི་ པུ་ ཧོཿ པྲ་ ཏིཙྪ་ ཧོཿ

༔ཀུན་ཏུ་བཟང་པོའི་མཆོད་སྤྲིན་ལ༔

༔མཉམ་པ་ཆེན་པོས་རོལ་པ་ནི༔

ཨོཾ་ཨཱཿཧཱུྃ༔ ༔རང་བྱུང་ཡེ་ཤེས་རོལ་རྒྱལ་ལས༔

༔རང་ཤར་ཟག་མེད་མཆོད་པའི་སྤྲིན༔

༔རང་བཞིན་ཉེར་སྤྱོད་འདོད་ཡོན་ལྔ༔

ĀḤ

You deities invited from the Ying dimension,
Who are the total symbol of samaya through the
Tsal energy of Rigpa,
Remain stable in this total mandala of self-perfection
Until I reach Enlightenment!

JA HŪṂ BAM HO
JÑĀNA SAMAYA TISHTHA ĀḤ

As to the symbolic salutation upon seeing the nature of the Jñanadakini of one's Rigpa:

NAMO

As a symbol of seeing that the Dakini of self-arisen
wisdom
Is my primordially perfect nature
In the originally liberated space of Samantabhadri,
I salute and offer the great primordial purity.

ATI PUHO PRATISHTCA HO

As to the enjoyment of Samantabhadra's clouds of offerings in total equality:

OṀ ĀḤ HŪṂ

The clouds of immaterial offerings
Manifesting from the energy of self-originated wisdom,

༔རང་གྲོལ་སྨན་རག་གཏོར་ཚོགས་འབུལ༔

ཨོཾ་བཛྲ་ཨརྒྷཾ༔ པཱདྱཾ༔ པུཥྤེ༔ དྷཱུཔེ༔ ཨཱ་ལོ་ཀེ༔ གནྡྷེ༔

ནཻ་ཝི་དྱ༔ ཤཔྟ༔

རཱུ་པ༔ ཤཔྟ༔ གནྡྷེ༔ རཱ་ས༔ སྤརྴེ༔ དྷརྨཱ་དྷཱ་ཏུ༔

མ་ཧཱ་པཉྩ་ཨམྲྀད༔ རཀྟ༔ བ་ལིཾ་ཏ༔ མ་ཧཱ་སརྦ་པཱུ་ཛ་ཨ་ལ་ལ་ཧོཿ

༔ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་དཀྱིལ་འཁོར་ལ༔

༔དག་ཆེན་བསྟོད་ཕྱག་འཚལ་བ་ནི༔

བྃ༔ ༔རང་བྱུང་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ༔

༔རང་གྲོལ་སྐུ་གསུམ་རྣམ་འཕྲུལ་ཚོགས༔

༔རང་ཤར་ལྷུན་རྫོགས་དཀྱིལ་འཁོར་ལ༔

༔རང་སྣང་དག་པའི་བསྟོད་ཕྱག་འཚལ༔

ན་མོཿཔུ་རུ་ཤ་ཡ་ཧོཿ

The natural offerings and the five objects of enjoyment,
(Together with) the amrita medicine, blood and Torma of self-liberation, I offer.

OṀ VAJRA ARGHAM PADYAM PUSHPE DHUDPE ĀLOKE GHANDHE NAIVIDYA SHAPTA RŪPA SHAPTA GHANDHE RĀSA SPARSHE DHARMĀDHĀTU MAHĀ PANCA AMRITA RAKTA BHALIMTA MAHA SARVA PŪCA ALALAHO

As to the praise and homage to the mandala of the Jñanadakini (recognizing) total purity:

BAM

To the self-arisen and spontaneously perfect mandala
Of the self-originated Wisdom Dakini
And the hosts of manifestations of the three kayas of self-liberation,
I praise and pay homage (recognizing) the purity of my vision.

NAMO PURUSHAYA HO

༔དེས་ནི་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔
༔རྡོ་རྗེ་སྐྲུ་ཡི་དཔལ་འགྱུར་བོ༔
༔ལུས་དཀྱིལ་གནད་ཀྱི་མན་ངག་སྐོར།
༔རྒྱས་བསྡུས་གང་མཚམས་ཟུར་དུ་གསལ༔

ས་ མ་ ཡ༔

In this way the dimension of the Vajra Body of the Jñanadakini is realized. The essential upadeshas for the body mandala, in concise or extensive form, are to be found separately.

SAMAYA

༔བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔
༔གསུང་གི་དཔལ་ལ་འཇུག་པའི་ཐབས༔
༔གཉིས་མེད་ཡེ་ཤེས་ཐུགས་རྗེའི་རྩལ༔
༔རྫོགས་པ་འཕྲོ་འདུ་ཛབ་བཟླས་ནི༔

ཨོཾ་ ཨཱཿ ཧཱུྃ༔

༔ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་གནས་གསུམ་གྱི༔
༔འོད་ལྔའི་ཐིག་ལེར་ཨོཾ་ཨཱཿཧཱུྃ༔
༔དཀར་དམར་མཐིང་གསུམ་གསལ་བ་ལས༔
༔འོད་དང་འོད་ཟེར་ཕྱོགས་བཅུར་འཕྲོས༔
༔ཀློང་ཆེན་རིག་འཛིན་མཁའ་འགྲོ་ཡི༔
༔ཐུགས་རྒྱུད་བསྐུལ་ཞིང་མཐུ་བྱིན་རྣམས༔
༔འཇའ་འོད་ཐིག་ལེའི་རྣམ་པར་བྱོན༔
༔ལྡེ་བའི་སྒྲོག་ལ་སིབ་སིབ་ཐིམ༔
༔ལྡེ་བར་ཆོས་འབྱུང་བསྐོལ་མའི་སྙིང༔
༔ཉི་མའི་གདན་ལ་ཐུགས་སྒྲོག་བཾ༔
༔དམར་གསལ་སྔགས་ཕྲེང་ཞལ་ནང་བསྣན༔
༔གཡོན་འཁོར་འཕྲོ་འདུའི་གནད་ཀྱིས་གཟིར༔

As to the method for entering the dimension of the Voice, this is the mantra recitation with the spreading and absorption for the completion (process) of the Tsal of energy potentiality of the non-dual wisdom.

OṀ ĀḤ HŪṂ

From the white OṀ, red ĀḤ, and blue HŪṂ, visualized in a five-colored Thigle at the three places of the Guru Jñanadakini, light and rays spread in the ten directions.

Activating the sacred commitment of the Vidyadharas and Dakinis of the universe, their power and blessings descend in the form of rainbow lights and Thigles which gently dissolve in the life-force (syllable) at the navel.

At the navel, upon a double crossed triangle, on a sun seat there is the life-force (syllable) BAM, light red, with the mantra necklace facing inward and turning counterclockwise, which is put into action through the method of expansion and absorption.

༔ལྷ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཛབ༔
༔ཡང་སྙིང་ཡི་གེ་བཅུ་གསུམ་པ༔
ཨོཾ༔ བཾ༔ ཌཱ༔ ན༔ ཌཱཀ༔ ཀི༔ ནི༔ ཧཱུཾ༔ ཕཊ༔
༔ལྷ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཛབ༔
༔ཡང་སྙིང་ཡི་གེ་བཅུ་གཅིག་པ༔
ཨོཾ༔ བཾ༔ གུ༔ ཧྱ༔ ཌཱ༔ ན༔ ཧཱུཾ༔ ཕཊ༔
༔གནས་གསུམ་མཁའ་འགྲོ་རྒྱ་མཚོའི་ཛབ༔
༔སྙིང་པོ་ཡི་གེ་བཅུ་དྲུག་པ༔
ཨོཾ༔ བཾ༔ ཧ༔ རི༔ ནི༔ ས༔ སཏྭ༔
ས༔ མ༔ ཡ༔ ཧཱུཾ༔ ཕཊ༔
༔སྙིང་པོའི་ཛབ་ཕྱེད་ཡང་སྙིང་དང༔
༔སྙིང་པོའི་བཅུ་ཆ་སྤྱི་ཛབ་བསྙེན༔
༔ལྷ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔
༔བྱིན་རླབས་རྒྱུད་ལ་ཞུགས་པ་དང༔
༔བསྙེན་ཅིང་བསྒྲུབ་པའི་རྟགས་ཚད་རྣམས༔
༔མངོན་སུམ་མྱོང་རྟོགས་ཐུབ་ངེས་འབྱུང༔
༔གང་ཟག་དབང་པོ་མཆོག་རབ་རྣམས༔
༔རྡོ་རྗེའི་དཔལ་དུ་ཞུགས་མ་ཐག༔
༔ཚེ་སྔོན་བག་ཆགས་ཡོངས་སད་ཅིང༔

The essential nine-syllable mantra of the Guru Jñanadakini is:

OṀ BAM JÑĀNA DHĀKKINI HŪṂ ĀḤ

The quintessential eight-syllable mantra of the Guru Jñanadakini is:

OṀ BAM GUHYA JÑĀNA HŪṂ ĀḤ

The thirteen-syllable mantra of the ocean of Dakinis of the three abodes is:

OṀ BAM HARINISA SARVA SAMAYA HŪṂ ĀḤ

The quintessential mantra should be recited half the number of times of the essential mantra, and the universal mantra one tenth of the essential mantra.

Thus one will definitely be able to concretely experience in one's state of knowledge the (indicated) signs of having received the blessings of the Guru Jñanadakini and of having fulfilled the approach and accomplishment (phases).

For individuals of supreme capacity, as soon as they enter the Vajra dimension, the (spiritual) traces of past lives completely reawake and the power of

༔ཉམས་རྟོགས་རྩལ་ཁ་རྒྱས་པར་འགྱུར༔
༔ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་སྒྱུ་མའི་འཕྲུལ༔
༔མངོན་སུམ་ཞལ་མཇལ་གསུང་ཐོས་ཤིང༔
༔དགོངས་རྒྱུད་ཉམས་རྟོགས་རྟོལ་བ་སོགས༔
༔བསམ་མི་ཁྱབ་པའི་ཡོན་ཏན་འཁྲུངས༔
༔དབང་འབྱོར་མོས་ལྡན་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང༔
༔མནལ་ལམ་ཉམས་སྣང་གང་རུང་དུ༔
༔ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཞལ་མཇལ་ཞིང༔
༔གསུང་ཐོས་དགོངས་རྒྱུད་བྱིན་རླབས་ཐོབ༔
༔དབང་ཐ་མོས་སྤྱོད་པ་རྣམས་ནས༔
༔ཏིང་འཛིན་གནད་དང་ལྡན་པ་ཡིས༔
༔ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་རྩ་སྒྲུབ་ཛབ༔
༔ཡིག་འབྲུའི་གྲངས་འབུམ་བསྙེན་བྱས་ན༔
༔ལུས་བདེ་བཀྲག་རྒྱས་དབང་པོ་གསལ༔
༔ངག་སྙན་འབྱུང་ཁམས་སྙོམས་ལ་དར༔
༔ཡིད་སྤྲོ་བག་ཕེབས་ཤེས་པ་གསལ༔
༔བྱམས་སེམས་རྣལ་མ་སྐྱེ་བར་འགྱུར༔

experiences and knowledge develops. Unimaginable qualities arise, such as concretely meeting an emanation of the Jñanadakini, hearing her voice, the springing forth of experiences and knowledge (related to) one's real state and so forth.

Devoted individuals of medium capacity will meet the Jñanadakini and hear her voice either in a dream or in a vision, and obtain blessings (related to) their real state.

Individuals of lower capacity with earnest aspiration, having completed the hundred thousand recitations for each syllable of the root mantra of accomplishment of the Jñanadakini - by relying on the main point of visualization - will have a healthy body, a bright complexion, and clearer senses. The voice will be pleasant, and the elements will be balanced and prosperous. The mind will be happy and relaxed, and the consciousness will be clearer. A genuine Bodhichitta will arise in them.

༔དེ་ལྟར་དབང་པོའི་བྲེ་སྲག་བཞིན༔

༔སླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔

༔བྱིན་རླབས་འཇུག་རྟགས་མ་བྱུང་བར༔

༔བརྩོན་འགྲུས་བསྐྱེད་དེ་བསྙེན་པར་བྱ༔

༔སྐལ་ལྡན་སྒྲུབ་བརྩོན་དམ་ལྡན་བུ༔

༔དབང་པོའི་བྲེ་སྲག་གང་རུང་གི༔

༔རྒྱུད་ལ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔

༔བྱིན་རླབས་ཞུགས་རྟགས་འདི་ལྟ་སྟེ༔

༔ལུས་བཀྲག་གཞོན་ཤ་ལང་ཚོ་རྒྱས༔

༔ནད་མེད་འདུ་ཁམས་དར་ཞིང་སྙོམས༔

༔འདུ་བ་རྣམ་བཞིའི་དཔལ་ཡོན་འཕེལ༔

༔རྩ་རླུང་ཐིག་ལེ་འབྱུང་ལྔའི་ཁམས༔

༔སྟོབས་རྒྱས་ཆ་སྙོམས་བདེ་དྲོད་འབར༔

༔དྲན་རིག་དབང་པོ་གསལ་ཞིང་རྣོ༔

༔སྣང་ཤེས་ཉམས་རྟོགས་ངང་གིས་འཕེལ༔

༔ཆགས་སྡང་གཞན་དབང་མི་འགྱུར་ཞིང༔

༔ཡིད་གཞུང་བྱམས་སེམས་ཤུགས་ཀྱིས་རྒྱས༔

Thus, until the signs of having received the blessings of the Guru Jñanadakini have not manifested according to the various capacities, it is necessary to be diligent and engage in the recitation.

These are the signs of having received the blessings of the Guru Jñanadakini for a fortunate individual, regardless of one's capacity, who is diligent and holds the samayas.

The complexion is bright and the appearance is youthful (like) in the full bloom of youth. There are no illnesses and the body condition is prosperous and balanced. The qualities of the four humors (the three humors plus blood) develop.

The condition of the five elements (related to) the channels, pranas and Thigles is stronger and balanced, and bliss and heat blaze forth.

Mind and the senses become clear and sharp. Visionary and mental experiences and knowledge spontaneously increase.

One is not dominated by attachment and aversion, and sincere Bodhichitta naturally develops.

༔གཏི་སྨུག་ཁྱིང་རྨུགས་གཉིད་ལས་གྲོལ༔

༔ཏིང་འཛིན་ངམ་ངམ་ཤུགས་ཀྱིས་འཁྲུངས༔

༔བཀྲ་ཤིས་དགེ་བའི་རྨིས་ལྟས་མང༔

༔སྐྱིད་ཉམས་རྟལ་དུ་ཕེབས་པ་སོགས༔

༔ཐུན་མོང་རྟགས་མཚན་འདི་འདྲའི་རིགས༔

༔ཅི་རིགས་འབྱུང་བ་དེ་དག་ནི༔

༔ཉམས་ལེན་གཤིས་དང་འབྲིས་རྟགས་སོ༔

༔སུ་ཞིག་ཡུན་དུ་བསྙེན་བསྒྲུབས་ཀྱང༔

༔ཉམས་རྟགས་ཅི་ཡང་མི་སྣང་བ༔

༔དེ་ནི་ཉམས་ལེན་གནད་ཀྱི་དོན༔

༔རང་གི་རྒྱུད་དུ་མ་ཕེབས་ཤིང༔

༔གཡེང་མ་ལམ་གྱི་བཟླས་བརྗོད་ལ༔

༔བློ་ཕུག་བཅོལ་བའི་སྐྱོན་ཡིན་པས༔

༔དྲན་དང་ཤེས་བཞིན་ལྡན་པ་ཡིས༔

༔སྙིང་པོའི་ལམ་ལ་བརྩོན་པར་གཅེས༔

ས་ མ་ ཡ༔

One is free from ignorance, drowsiness, torpor and sleep. Contemplation arises spontaneously, many auspicious signs manifest in the dreams, one feels happy and balanced etcetera.

Whichever of these common signs appears, it is a sign that the practice has been integrated in one's condition.

If someone practices the recitation for a long time and does not see any signs-experiences manifest, it means that the fundamental point of practice has not been applied in our condition and that we have the defect of having aimed at (merely) chanting the mantra while distracted. (In this case) it is crucial to exert oneself in the essential path with presence and awareness.

SAMAYA

༔བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔
༔ཐུགས་ཀྱི་དཔལ་ལ་འཇུག་པའི་ཐབས༔
༔ཀ་དག་ལྷུན་གྲུབ་གཉིས་མེད་གདངས༔
༔རྫོགས་ཆེན་ངོ་སྤྲོད་ཙིག་བཞག་ནི༔
༔ཆོས་སྐུ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མ༔
༔ཀུན་ཏུ་བཟང་མོ་དབྱིངས་ཀྱི་རྒྱལ༔
༔ལོངས་སྐུ་གསང་བ་ཡེ་ཤེས་རྒྱལ༔
༔སྤྲུལ་སྐུ་གོ་མ་དེ་ཝིར་ཤར༔
༔སྐུ་གསུམ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཚུལ༔
༔རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་ཅི་ཤར་ཡང༔
༔དོན་དུ་ཡེ་གནས་རང་བྱུང་རིག༔
༔སྙིང་པོ་བྱང་ཆུབ་སེམས་འདིའོ༔
༔ཡེ་གཞི་ཀ་དག་རང་བྱུང་རིག༔
༔སོ་མ་རང་བབས་རྣལ་མའི་གཤིས༔
༔སུས་ཀྱང་མ་བཅོས་མ་བསླད་པ༔
༔ཕྱོགས་སུ་མ་ལྷུང་རྒྱར་མ་ཆད༔

As to the method for entering the dimension of the Mind of the Guru Jñanadakini, (here follow the instructions on) Chogzhag as direct introduction to Dzogchen, the Dang of non-duality of primordial purity and self-perfection.

Samantabhadri, queen of space, Jñanadakini of the Dharmakaya, manifests as the Sambhogakaya Guhyajñana and the Nirmanakaya Gomadevi.

Although the Jñanadakinis of the three kayas manifest in various forms, in reality they are the primordial self-originated Rigpa, this very Essence-Bodhichitta.

The self-originated and pure from the beginning Rigpa of the primordial Base - a condition which is fresh, natural and authentic - has never been modified nor adulterated by anyone, and has never fallen into partition or limitations.

༔སྒྲོས་པའི་ཕྱོགས་མཐའ་ཀུན་དང་བྲལ༔
༔བསམ་དང་བརྗོད་པའི་ཡུལ་ལས་འདས༔
༔དུས་བཞི་མཉམ་པ་ཆེན་པོའི་ངང༔
༔སྐད་ཅིག་མ་ཡི་ངོ་བོར་རིག༔
༔རིག་པ་གསལ་ཙམ་རིག་ཙམ་པའི༔
༔ངོ་བོ་སྟོང་ལ་རང་བཞིན་གསལ༔
༔ཐུགས་རྗེ་འགགས་མེད་ཉིད་རིག་པ༔
༔གཞི་ཡི་དུས་ཀྱི་སྐུ་གསུམ་ཡིན༔
༔སྐུ་གསུམ་རང་ངོ་རིག་པའི་ཀློང༔
༔གཟའ་གཏད་བྲལ་བར་གནས་པ་ནི༔
༔ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པའི་གཤིས་ཉིད་དུ༔
༔མ་བཅོས་མཉམ་པར་བཞག་ཅེས་བྱ༔
༔ཡེ་གཞི་ལྷུན་གྲུབ་གཤིས་ཀྱི་གདངས༔
༔སྒྲ་འོད་ཟེར་དུ་གནས་པ་ཡང༔
༔གསལ་དག་རྟོགས་བྲལ་མི་ལོང་ངོགས༔
༔སྣ་ཚོགས་གཟུགས་བརྙན་འཆར་དང་མཚུངས༔

Free from all the limited positions of conceptual constructs, beyond the object of thought and expression, the condition of total equality of the fourth time is recognized as the essence of the instant.

Rigpa is pure clarity or pure presence: its essence is empty, its nature is clear and its energy potentiality is without interruption. When (these three) are recognized, they are the three kayas of the time of the Base.

Abiding without conceptual fixation in the recognition of the three kayas as one's state is said to be the "unmodified contemplation" in the condition of self-perfection.

The way in which the Dang of self-perfection of the primordial Base abides as sound, light and rays is similar to the arising of various reflections on the surface of a clear, pure and limpid mirror.

༔བདག་གཞན་གཟུང་འཛིན་གཉིས་རྟོག་གིས༔
༔གཡེང་འཁྲུལ་གཞན་དབང་གང་གྱུར་པས༔
༔གཟུགས་བརྙན་བདེན་མེད་ཙམ་ཤེས་ཀྱང་༔
༔ཞེན་ཆགས་སྒྲིགས་ལས་འགྲོལ་མི་སྲིད༔
༔སུ་ཞིག་ཡི་རྫོགས་ལྷུན་གྲུབ་གཤིས༔
༔ཚད་མེད་ཐུགས་རྗེའི་བདག་ཉིད་དུ༔
༔མངོན་སུམ་རང་ངོ་རིག་ཐོག་ཏུ༔
༔ཅོག་གེར་བཞག་པ་རྫོགས་པ་ཆེ༔
༔ཇི་ལྟར་མི་ལོང་ཉིད་ཀྱི་ངོར༔
༔གཟུགས་བརྙན་བཟང་ངན་ཅི་ཤར་ཡང་༔
༔ཉིད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་ཤར་ཙམ་ལས༔
༔གཉིས་རྟོག་སྒྲིགས་ལས་རྣམ་གྲོལ་བཞིན༔
༔ཡི་གཞིའི་རང་གདངས་རོལ་པ་རྒྱལ༔
༔དེ་བཞིན་རང་ངོ་མ་རིག་ཅིང་༔
༔གཉིས་འཛིན་སྒྲོག་གིས་བཅིངས་པའི་མཐུས༔
༔འཁོར་བ་ལུ་གུ་རྒྱུད་དུ་འཁྱམས༔

When we are dominated by the distraction and illusion of dualistic thoughts of self and other, subject and object, although we may know that the reflections are unreal, it is not possible to be liberated from the chain of attachment.

Whoever directly recognizes in one's state the primordially complete and self-perfected nature possessing unlimited energy potentiality and remains relaxed (Chogzhag) (in such recognition) is (in the state of) Dzogpa Chenpo.

This is just like liberation from the chain of dualistic thought when whatever good or bad reflections appearing in a mirror are (experienced as) only (the mirror's) qualification manifesting.

When we do not precisely recognize as our own state the natural Dang, Rolpa and Tsal of the primordial Base, we transmigrate in samsara without interruption through the power of being fettered by the chains of dualism.

༔ལས་སྣང་རྣམ་ཤེས་ཚོགས་དྲུག་དང༔
༔ཕུང་པོ་ཁམས་དང་སྐྱེ་མཆེད་ཀྱི༔
༔རྣམ་པར་ཤར་བ་དེ་ཀུན་ལ༔
༔དངོས་མཚན་བདེན་པར་ཞེན་པ་ཡིས
༔ཆགས་སྡང་ཉོན་མོངས་ལས་ཀུན་བསྐྱེད༔
༔ཉོན་མོངས་རྒྱུ་དྲུག་བྱེད་ལས་ཀྱིས༔
༔འབྲས་བུ་ལས་སྣང་རྣམ་པ་དྲུག༔
༔ལུ་གུ་རྒྱུད་དུ་ཤར་བ་ལ༔
༔འཁྲུལ་སྣང་འཁོར་བ་ཞེས་སུ་གྲགས༔
༔སུ་ཞིག་རང་བཞིན་ལྷུན་གྲུབ་གཤིས༔
༔རྟོགས་བྲལ་མེ་ལོང་བཞིན་གནས་པའི༔
༔རང་ངོ་མ་རིག་གཟུགས་བརྙན་ལ༔
༔ཡུལ་དུ་ཞེན་པ་ཇི་བཞིན་ནོ༔
༔ཡེ་གཞི་སྙིང་པོ་བྱང་ཆུབ་སེམས༔
༔འཁོར་འདས་ཆོས་རྣམས་ཀུན་གྱི་གཞི༔
༔ཇི་ལྟར་གཟུགས་བརྙན་འཆར་བའི་གཞི༔
༔གསལ་དག་རྟོགས་བྲལ་མེ་ལོང་བཞིན༔

When karmic vision manifests in all the aspects of the six aggregate consciousnesses, the skandhas, dhatus and ayatanas, and we get attached to them as real with marks of concreteness, attachment and aversion and (the other) emotions produce all karmas.

Through the function of the six emotional causes, the six karmic visions manifest without interruption as the effect. This is known as the samsara of illusory vision.

This is just like someone who, not recognizing his own state - which is the nature of self-perfection similar to a limpid mirror - becomes attached to the reflections as if they were objects.

The Essence-Bodhichitta of the primordial Base, base of all phenomena of samsara and nirvana, is just like a clear, pure, and limpid mirror - the base for the appearance of reflections.

༔མི་ཡོང་གཟུགས་བརྙན་ལས་མི་གཞན༔
༔གཟུགས་བརྙན་མི་ཡོང་ལས་མི་གཞན༔
༔གཟུགས་བརྙན་བཟང་ངན་ཅི་ཤར་ཡང༔
༔མི་ཡོང་གཤིས་ལ་ཕན་གནོད་བྲལ༔
༔དེ་བཞིན་འཁོར་འདས་ཆོས་རྣམས་ཀུན༔
༔སྙིང་པོ་བྱང་ཆུབ་སེམས་ལས་ཤར༔
༔གནས་ཀྱང་དེ་ཡི་ངང་གནས་ལ༔
༔འགགས་ཀྱང་དེ་ཡི་ངང་དུ་འགགས༔
༔དགེ་སྡིག་བཟང་ངན་རེ་དོག་སོགས༔
༔སྣང་དོར་གཉིས་འཛིན་ཆོས་སོ་ཅོག༔
༔ཡེ་གཞི་བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་ཀློང༔
༔ཀུན་བཟང་ངོ་བོ་ཀ་ནས་དག༔
༔བྱུང་དང་གནས་དང་འགགས་པ་མེད༔
༔འདི་ཡིན་ངོ་བོ་བསྟན་དུ་མེད༔
༔བསམ་དང་བརྗོད་པའི་ཡུལ་ལས་འདས༔

The mirror is not different from the reflections. Reflections are not different from the mirror. Whatever good or bad reflections appear, they cannot benefit nor harm the mirror.

In the same way, all phenomena of samsara and nirvana arise from the Essence-Bodhichitta, remain in its nature, and cease in its nature.

All phenomena (related to) the dualism of accepting and rejecting - such as virtues and negativities, good and bad, hopes and fears - are the originally pure essence of Samantabhadra in the dimension of the Bodhichitta of the primordial Base.

Without arising, remaining and ceasing, it has no essence to be shown like "this is it". It transcends the object of thought and expression.

༔འཕོ་འགྱུར་མེད་པ་ནམ་མཁའ་བཞིན༔

༔མུན་པའི་གཞི་བྲལ་ཉི་མ་བཞིན༔

༔ཉོན་མོངས་སྤྲིན་བྲལ་པདྨ་བཞིན༔

༔རང་བཞིན་འགྱུར་མེད་གསེར་ཞུན་བཞིན༔

༔ཁ་གདིང་བྲལ་བ་རྒྱ་མཚོ་བཞིན༔

༔གཡོ་བ་མེད་པ་རི་རྒྱལ་བཞིན༔

༔རྒྱུན་མི་འཆད་པ་ཆུ་བོ་བཞིན༔

༔དཔེ་ཡིས་ཕྱོགས་ཀྱི་ཆ་མཚོན་ཡང༔

༔རྟོགས་པའི་ཆ་ལ་མཚོན་དཔེ་བྲལ༔

༔བརྗོད་དང་ལྟ་བྱེད་མ་གྲུབ་པའི༔

༔མཐའ་དབུས་ཕྱོགས་བྲལ་ཡེ་ཤེས་ཆེ༔

༔ཡེ་ནས་རང་ལ་གནས་པའི་གཤིས༔

༔ཇི་བཞིན་རིག་པ་རྟོགས་པ་ཆེ༔

༔ཨ་ཏི་ལྷུན་རྫོགས་སྐད་ཅིག་མའི༔

༔གཤིས་དེར་སུ་ཞིག་མཉམ་བཞག་པ༔

༔དེ་ནི་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔

༔དགོངས་པ་རྣལ་མར་གནས་པ་ཡིན༔

Like space, it does not undergo changes. Like the sun, it has no basis for darkness. Like a lotus, it is free from the defects of emotions. Like gold, its nature is unchangeable. Like an ocean, it has neither top nor bottom. Like a supreme mountain, it is unmovable. Like a river, it is uninterrupted. Examples can symbolize partial aspects, but the totality is beyond examples.

Recognizing precisely the state existing in oneself from the beginning, the total wisdom beyond borders, center, and directions and in which there is neither subject nor object (regarding) a point of view, this is Dzogpa Chenpo.

The one who relaxes in contemplation in the instant nature of the spontaneously perfect Ati abides in the authentic state of knowledge of the Jñanadakini.

༔རྣལ་འབྱོར་རྒྱུན་གྱི་སྤྱོད་ལམ་དུ༔
༔ལུས་སྤྱོད་ཅོག་བཞག་རི་བོ་ལྟར༔
༔ངག་སྤྱོད་ཅོག་བཞག་རྒྱ་མཚོ་ལྟར༔
༔ཡིད་སྤྱོད་ཅོག་བཞག་སྐད་ཅིག་རིག༔
༔ཇི་ལྟར་སྣང་བཞིན་ཅོག་གེར་བཞག༔
༔རི་ལ་དབྱིབས་རྣམ་མདོག་དམན་སོགས༔
༔གནས་སྐབས་རྐྱེན་ལས་མང་འབྱུང་ཡང༔
༔སྲུས་ཀྱང་འཚོས་སུ་མེད་པ་བཞིན༔
༔སྤྱོད་སྣངས་མ་བཅོས་ཅོག་གེར་བཞག༔
༔ལྷུང་ངད་མིག་གི་ལྟ་སྣངས་སོགས༔
༔དབང་པོའི་སྒོ་དང་འབྲེལ་ཆེ་ཡང༔
༔རྒྱ་མཚོར་རྒྱུ་སྐར་བཀྲ་བ་བཞིན༔
༔ལྟ་སྣངས་མ་བཅོས་ཅོག་གེར་བཞག༔
༔ཡིད་རྟོག་བཟང་ངན་གཉིས་འཛིན་སོགས༔
༔ཚོགས་དྲུག་ཡུལ་དུས་རྗེས་འབྲང་ཡང༔
༔སྐད་ཅིག་རིག་པ་མི་ལོང་བཞིན༔
༔དྲན་རྟོག་མ་བཅོས་ཅོག་གེར་བཞག༔

As a daily behavior for the yogin, the Chogzhag related to the body behavior is similar to a mountain, the Chogzhag related to the voice behavior is similar to the ocean, the Chogzhag related to the mind behavior is instant Rigpa. Whatever vision appears, one leaves it as it is (Chogzhag).

Just like mountains, due to temporary factors, have many forms and heights etcetera which no one can modify, do not modify your position and leave it as it is (Chogzhag).

Although the method of breathing and the gaze etcetera are strongly related to the sense doors, do not modify your gaze and leave as it is (Chogzhag), just like an ocean in which stars and constellations vividly appear.

Although the mental judgments with the dualism of good and bad etcetera follow after the object of the six aggregates and time, do not modify your thoughts and leave them as they are (Chogzhag) (in the) instant Rigpa similar to a mirror.

༔དག་དང་མ་དག་སྣང་བ་སོགས༔

༔ཡུལ་དུ་གཟུང་བྱ་མང་ན་ཡང༔

༔སྣང་བ་རིག་པའི་རྒྱན་ཆ་བཞིན༔

༔སྣང་བ་མ་བཅོས་ཅོག་གེར་བཞག༔

༔ངོ་བོ་ཡེ་དག་སྟོང་པའི་ཀློང༔

༔མི་རྟོག་ཏིང་འཛིན་ཉམས་སྐྱོང་བས༔

༔ཡེ་གདངས་སྐད་ཅིག་རིག་པའི་གཤིས༔

༔ཆོས་ཉིད་མངོན་སུམ་གདན་ལ་ཕེབས༔

༔རང་བཞིན་ཡེ་གྲུབ་གསལ་བའི་ཀློང༔

༔ཀུན་སྣང་ཏིང་འཛིན་ཉམས་སྐྱོང་བས༔

༔རོལ་པ་ཚད་མེད་ལྷུན་གྲུབ་གཤིས༔

༔ཉམས་སྣང་གོང་འཕེལ་གདན་ལ་ཕེབས༔

༔ཐུགས་རྗེ་ཡེ་འཕྲུལ་འགགས་མེད་ཀློང༔

༔བདེ་བའི་ཏིང་འཛིན་ཉམས་སྐྱོང་བས༔

༔རྩལ་སྣང་དུ་མ་རོ་གཅིག་གཤིས༔

༔རིག་པ་ཚད་ཕེབས་གདན་ལ་ཕེབས༔

༔ལྷུན་གྲུབ་ཡེ་གྲོལ་དེ་ཉིད་ཀློང༔

Although there are many visions, both pure and impure, that can be perceived as objects, vision is like an ornament of Rigpa. Do not modify it and leave it as it is (Chogzhag).

Having experienced the non-thought contemplation in the primordial pure emptiness dimension of the essence, the nature of instant Rigpa - the primordial Dang - is established as the Manifest Dharmata.

Having experienced the all-illuminating contemplation in the primordially existing dimension of clarity of the nature, the nature of self-perfection of unlimited Rolpa is established as the Development of the Visions of Experiences.

Having experienced the contemplation of bliss in the primordially manifested and uninterrupted dimension of the energy potentiality, the nature of the single flavor of the multiplicity of Tsal visions is established as the Full Maturation of Rigpa.

༔དབྱེར་མེད་དིང་འཛིན་ཉམས་སྐྱོང་བས༔
༔གཉིས་མེད་རོ་སྙོམས་ཆེན་པོའི་གཤིས༔
༔ཆོས་ཟད་ཆེན་པོ་གདན་ལ་ཕེབས༔
༔ཇི་ལྟར་དངས་པའི་མན་ཤེལ་ལ༔
༔སྐབས་རྐྱེན་ཉི་ཟླའི་འོད་འཕྲད་ཚེ༔
༔འབྱུང་ལྔའི་དངས་མ་འཇའ་འོད་ལྔ༔
༔ཕྱོགས་རྣམས་ཀུན་ཏུ་འཕྲོ་བ་བཞིན༔
༔ལྷུན་གྲུབ་སྒྲ་འོད་ཟེར་གྱི་གཤིས༔
༔འོད་ལྔའི་གདངས་སུ་ཤར་བ་ལ༔
༔རྐྱེན་སྣང་ལས་དབང་བསགས་པའི་མཐུས༔
༔རིགས་དྲུག་འཁོར་བའི་ལས་སྣང་གྲུབ༔
༔ཇི་ལྟར་མན་ཤེལ་འོད་ཀྱི་ཚོགས༔
༔གནས་དུས་རྐྱེན་གྱིས་ཕྱིར་སྣང་ཡང༔
༔མན་ཤེལ་གཤིས་ལས་མི་གཞན་ཕྱིར༔
༔མན་ཤེལ་ཉིད་ཀྱི་ངོ་བོར་བཞུགས༔
༔ལས་དབང་འཁྲུལ་པའི་བག་ཆགས་ཀུན༔
༔རྐྱེན་སྣང་ཚད་མར་མཐོང་ན་ཡང༔

Having experienced the contemplation of inseparability in the primordially liberated and authentic dimension of self-perfection, the nature of the total equal flavor of non-duality is established as the Total Exhaustion of Phenomena.

The purity of the five elements spreads as five-colored lights in all directions when a limpid crystal is touched by the light of the sun or the moon as a temporary factor. In the same way, when the nature of self-perfection as sound, light and rays manifests as the radiance of the five lights, the samsaric karmic vision of the Six Lokas appears because of the accumulation of powerful karmas as a secondary factor.

The multitude of light from the crystal - although manifesting outside because of secondary factors of place and time - is not different from the nature of the crystal and therefore abides in the essence of the crystal itself. In the same way, all the illusory traces of karmic vision - although perceived as genuine because of secondary factors -

༔ལྷུན་གྲུབ་གཤིས་ལས་མི་གཞན་ཕྱིར༔

༔ལྷུན་གྱིས་གྲུབ་པའི་ངོ་བོར་བཞུགས༔

༔ཨ་ཏི་ཛི་བཞིན་རྣལ་མའི་གཤིས༔

༔ཆོས་ཉིད་མངོན་སུམ་ཐིག་ལེ་ཆེར༔

༔ཕུང་ཁམས་སྐྱེ་མཆེད་ཡོངས་བརླུམས་པས༔

༔ཟག་ཟད་འོད་སྐུ་མངོན་དུ་འགྱུར༔

༔ཐུན་མིན་གསང་བ་གབ་པའི་གནད༔

༔ལྷུན་གྲུབ་འོད་གསལ་རྒྱ་རུ་བཏབ༔

༔མན་ངག་བླ་མའི་ཞལ་ནས་ལོངས༔

༔སྨྱོང་བ་མངོན་དུ་ཐོན་པར་མཛོད༔

༔དེས་ནི་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོ་མའི༔

༔རྡོ་རྗེ་གསུམ་གྱི་དཔལ་འགྲུབ་ཅིང༔

༔ཟབ་གནད་ཀུན་འདུས་ཕྲིན་ལས་ཀྱི༔

༔མན་ངག་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའོ༔

ས༔མ༔ཡ༔ རྒྱ༔རྒྱ༔རྒྱ༔

ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔

བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཕྲིན་ལས་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པའོ༔

are not different from the nature of self-perfection and therefore abide in the essence of self-perfection.

Completely integrating the skandhas (aggregates), dhatus (constituents) and ayatanas (sense bases) in the total Thigle of the Manifest Dharmata which is the authentic Ati nature as it is, one's defiled materiality will become exhausted and a body of light will be realized.

The uncommon, secret and hidden methods are sealed in the luminous clarity of self-perfection. Receive the upadeshas from a master. Apply them to have a concrete experience!

Thus ends the upadesha on the actions that condense all the profound methods and allow one to realize the dimensions of the three Vajras of the Jñanadakini.

SAMAYA GYA GYA GYA

Thus is concluded

THE ACTIONS OF THE GURU JÑANADAKINI

from

The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis

ཞེས་པ་འདི་ཀུན་མགྱོགས་མྱུར་དུ་ཡི་གེའི་རིས་སུ་བཀོད་པས་ལྷག་ཆད་ཚིག་གཅིག་ཀྱང་མེད་པ་ཞོགས་ཇའི་སྐབས་ཡོངས་སུ་གྲུབ་ཐུབ་པ་བྱུང་། དེ་ནི་བྱིན་རླབས་ཅན་གྱི་སློམ་བུ་དེའི་མཐུ་ཡིན་པ་མཐའ་གཅིག་ཏུ་ངེས་ཤིང་། ཞོགས་ཇའི་ཇེས་སུ་ཁོ་བོས་ཡང་སྐྱར་དུ་བློ་གཤར་གྱིས་ཞུ་དག་བྱས་པས་ཚིག་ཁ་ཤས་མ་ཚང་བ་དེ་རྣམས་ཀྱང་ཁ་བསབ་ཐུབ་པ་བྱུང་ངོ་། ཨ་ལ་ལ། ཨེ་མ་ཧོཿ ཨ་ལ་ལ་ཧོཿ ॥ ॥

I wrote all this very quickly without adding or omitting a single word and finished at breakfast time. I had no doubt that this was due to the power of the sacred *drombu.* After breakfast I recited once again the text by memory to check that it was correct, and I was able to supplement it with a few more words that were missing. Marvelous! Wonderful! Alalaho!

THE PROFOUND ESSENTIAL UPADESHA OF THE LONG LIFE PRACTICE "THE THIGLE OF VAJRA LIFE"

ༀ༔ ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔ ཚེ་སྒྲུབ་རྡོ་རྗེའི་སྲོག་ཐིག་གི་གནད་ཀྱི་མན་ངག་ཟབ་མོ་བཞུགས་སོ༔

བྱོན་འབྱུང་།

ཆུ་ཕོ་སྤྲེལ་གྱི་ལོ། ཕྱི་ལོ་ ༡༩༩༢ ཟླ་ ༡༠ ཚེས་ ༢༥། ལ། ཀོ་བོས་བྱང་ཨ་མེ་རི་ཁའི་རྒྱལ་ཁབ་ ༠ཀ་ན་ད་༠ ཞེས་བྱ་བའི་གྲོང་ཁྱེར་ ༠བན་ཀོའུ་ཝེར་༠ ཞེས་པར་གནས་ཆགས་པ་ ༠ཤེ་ར་ཊོན་༠ ཞེས་བྱ་བའི་མགྲོན་ཁང་ཆེན་པོ་དེའི་འདུ་ཁང་དུ།

ཕྱོགས་ཀྱི་འཁོར་སློབ་འདུས་པ་རྣམས་ལ་ཨ་ཏི་རྫོགས་པ་ཆེན་པོའི་དགོངས་དོན་སློབ་ཁྲིད་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་པའི་དགོང་དེའི་ནམ་ཐོ་རེངས་ཀྱི་མནལ་ལམ་དུ།

ཁོ་བོ་འཁོར་སློབ་འགའ་ཞིག་དང་བཅས་པ་རྣམས་མ་ར་ཏི་ཀའི་མཚར་བའི་སྒྲུབ་ཕུག་ཏུ་རྡོ་རྗེའི་གླུ་ཞིག་ལེན་གྱིན་ཡོད་འདུག རེ་ཞིག་ན་ངའི་མདུན་ངོས་ཀྱི་བྲག་ལོགས་དེ་འོད་མཐིང་ཁའི་མེ་ལོང་ལྟ་བུ་ཞིག་ཏུ་གྱུར་པའི་ཀློང་དེར་གསེར་ཞུན་མས་བྲིས་པ་ལྟ་བུའི་བརྡ་བྱང་ ཀླཱིཾ༔ འདི་ཉིད་ཁྲུ་གང་ཙམ་པ་ལྷམ་མེར་འཚེར་བཞིན་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག ཅུང་ཞིག་ན་བརྡ་བྱང་དེའི་གཤམ་དུ་བརྡ་བྱང་ ཙ ཡིག་འདྲ་

From The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis

herein is contained

THE PROFOUND ESSENTIAL UPADESHA OF THE LONG LIFE PRACTICE "THE THIGLE OF VAJRA LIFE"

In the Water-Male-Monkey year, on the twenty-fourth of October 1992, while I was in Vancouver, Canada, giving teachings on the principle of Ati Dzogpa Chenpo to local students in the assembly hall of the Sheraton Plaza hotel, I had the following dream in the early morning.

I was in the Mandarava meditation cave of Maratika, and I was singing the Song of Vajra together with some of my students. At a certain point the rocky wall in front of me became like a mirror of sky-blue light, in which there appeared the brightly shining symbolic letter , as if written with molten gold and one cubit in size. After a short while the symbolic letter similar to the Tibetan CA with a crescent moon ornament on top, appeared below it. It was followed by excellent

ལ་ཁད་པ་མགོ་ཤད་ཟླ་ཚེས་དང་བཅས་པ་དེ་དང་། དེའི་གཤམ་དུ་བོད་ཡིག་དབུ་ཅན་འབྲུ་སྒྲོས་ཤིན་དུ་ལེགས་ཤིང་བར་ཚེགས་ཐིག་ལེ་ཉིས་རྩེགས་དང་། མཚམས་གཅོད་གཏེར་ཚེགས་ཅན་ཞིག་དུ།

ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔

ཚེ་སྒྲུབ་རྡོ་རྗེའི་སྲོག་ཐིག་གི་གནད་ཀྱི་མན་ངག་ཟབ་མོ་བཞུགས་སོ༔

དཔལ་ལྡན་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་མཁའ་འགྲོ་མ་མཚྭ་ར་བ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ༔

ཞེས་དང་། དེའི་གཤམ་དུ་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་ཤིན་དུ་མང་པོ་ཞིག་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག ངས་སྐབས་དེར་སྣང་ཆ་དེ་ཉིད་རྨི་ལམ་དུ་ངོས་ཟིན་དེ། ངའི་སེམས་སུ་ ཟབ་གནད་ཁྱད་པར་ཅན་འདི་ཉིད་མནལ་སད་དུས་སུ་བློར་ངེས་པ་ཞིག་དགོས་འདུག་ཨང་ སྨམས་ནས་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་རེ་བཞིན་ལན་གྲངས་ལྔ་རེ་ཙམ་སྐྱར་བློས་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་པ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ།

༔ཟུང་འཇུག་མཁའ་འགྲོའི་གསང་བའི་ལམ༔
༔དབང་པོ་ཐ་མས་སྤྱོད་པ་དང་༔
༔སྤྱོད་འཛིན་གནད་དང་ལྡན་པ་ཡིས༔
༔ཇི་ལྟར་ཉམས་སུ་ལེན་ཚུལ་བསྟན༔

Tibetan Uchen characters with two dots, one on top of the other, separating each syllable, and the *terma* sign at the end of the line:

From The Luminous Clarity of the Universe,
Heart Essence of the Dakinis

herein is contained

The Profound Essential Upadesha of the Long Life Practice "The Thigle of Vajra Life"

I pay homage to the glorious Jñanadakini Mandarava!

After this, many verses appeared. In that moment I recognized that what I was seeing was a dream and thought, "When I wake up I want to retain in my mind this special and profound method!" So I started reading each line about five times:

I will teach the way in which
Practitioners of lower capacity should practice
The secret Dakini path of union according to the method of application
And (the method for) taking hold of the application (for developing it).

༔ཐོག་མར་ཐིག་ལེ་ཁ་སྦྱོར་གྱི༔
༔བདེ་ཉམས་རྒྱུད་ལ་སྦྱར་བའི་ཚུལ༔
༔ལུས་གནད་བསམ་གཏན་སྤྱོད་ལམ་ལྡན༔
༔རླུང་གནད་འོག་རླུང་དྲག་ཏུ་བསྡམ༔
༔སྙིང་རླུང་རང་སར་བཞག་པ་དང༔
༔འགྱུ་བ་དལ་ལ་རིང་བས་སོ༔
༔སེམས་གནད་རང་ཉིད་མཁའ་འགྲོར་གསལ༔
༔སྙིང་ཁར་ཉི་ཟླ་ཁ་སྦྱོར་དབུས༔
༔དྭངས་མའི་ཐིག་ལེ་སྲན་འབྲུ་ཙམ༔
༔ཡི་གེ་ཨཱ་ལི་ཀཱ་ལིའི་ཕྲེང༔
༔གཡོན་དུ་བསྐོར་བར་སེམས་གཏད་པས༔
༔སེམས་ནི་གང་བཞག་གནས་པ་འབྱུང༔
༔ཐིག་ལེ་དབུ་མའི་ནང་ཞུགས་ཏེ༔
༔དལ་གྱིས་སྤྱི་བོར་གྱེན་དུ་འཕར༔

Firstly (there is) the method for generating in oneself the experience of pleasure of the unified Thigle.

The main point of the body is (to sit in) the attitude of Samadhi.

The main point of the breathing is to tighten strongly the lower air,

Leave the upper air in its condition,

And (breathe) with a slow long flow.

The main point of the mind is to visualize oneself as the Dakini

And concentrate on the unified (Thigle of) sun and moon at the heart,

At whose center there is a pea-sized Thigle - (which is) the essence (of the elements) -

Surrounded by a necklace of ĀLI KĀLI letters (vowels and consonants)

Turning counterclockwise.

In this way the mind will become pliable so that it remains wherever it is focused.

The Thigle enters inside the central channel,

Slowly rises upwards to the crown of the head,

༔སླར་ཡང་སྙིང་ཁར་བབས་པ་ཡི༔

༔སྨྲོ་བསྟུའི་དམིགས་པས་བརྟན་པར་བྱ༔

ཞེས་པའི་མཚམས་འདིར་བསྙིབས་པ་དང་སྐབས་རྐྱེན་འགའ་ཞིག་གིས་ཁོ་བོ་མནལ་ལས་སད་ཅིང་། དེ་སྐབས་སུ་ནམ་ཡང་ལངས་ནས་ཡོད་འདུག ཁོ་བོ་མནལ་སད་མ་ཐག་ཏུ་རྨི་ལམ་ཇི་ལྟར་བྱུང་བའི་རྩལ་དེ་ཤིན་ཏུ་གསལ་བར་དྲན་གྱི་ཡོད་འདུག་པ་བཞིན། ཁོ་བོས་དེ་འཕྲལ་དུ་དྲན་ཐོ་བཀོད་པས། བླ་མ་མཁའ་འགྲོའི་ཐུགས་རྗེ་དང་། བྱིན་རླབས་ལ་བརྟེན་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དེ་ཀུན་ཆད་ལྷག་མེད་པར་ཡི་གེའི་རིས་སུ་བཀོད་ཐུབ་པ་བྱུང་ནའང་། ཁོ་བོའི་སྣང་ཆར་ཤར་བའི་དཔེ་དེར་ད་དུང་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་ཆེས་མང་བ་ཞིག་བཞུགས་ཡོད་འདུག་པ་དེ་ཀུན་གློག་རྒྱུའང་མ་བྱུང་བ་དེ་གར་ལུས་སོང་བ་བློ་ཕམ་ཚད་མེད་པ་ཞིག་བྱུང་ནའང་ཅི་བྱ་མེད་པར་ལུས་སོ།། ༎ ༎

And again descends back to the heart.
This visualization of spreading and reabsorbing
has to be stabilized.

When I reached this point, something woke me up. In that moment the day was dawning. As soon as I woke up I remembered very clearly what I had dreamt. Accordingly, I immediately wrote down my notes. Thanks to the compassion and blessings of the Guru Dakini I succeeded in writing all those verses without omission or addition. Nevertheless, there were still many verses in the text that had appeared that I did not have the chance to read. For this reason I felt immense sorrow and did not know what to do.

མི་མོ་སླང་གི་ལོ་ །ཕྱི་ལོ་ ༡༩༩༨ ཟླ་ ༡༠ ཚེས་ ༣༨། ཉིན། ངེད་ཅག་ ༠རྒྱ་གར་༠ བྱང་ཕྱོགས་ཀྱི་ མངའ་སྡེ་ ༠ཧི་མ་ཆལ་པྲ་དེ་ཤ༠ ཞེས་པའི་ཡུལ་གྲོང་ ༠མན་དི་༠ ཞེས་པའི་མངའ་ཁོངས་ཡོངས་གྲགས་ཀྱི་ གནས་ཆེན་ ༠མཚོ་པདྨ་༠ ཞེས་བྱ་བ་དེའི་རི་རྩེའི་སྒྲུབ་ ཕུག་ཏུ་ཕྱིན་ནས། མཐྲ་ར་བའི་སྒྲུབ་ཕུག་ཏུ་ཚོགས་མཆོད་ ཅིག་ཕུལ་བ་ཡིན། དེ་དགོང་མཚོ་འགྲམ་རྙིང་མའི་དགོན་ པའི་མགྲོན་ཁང་དུ་གཉིད་ཉལ་ཡོད་པའི་ནམ་ཐོ་རེངས་ཀྱི་ མནལ་ལམ་དུ།

ཁོ་བོ་གྲོགས་འཁོར་འགའ་ཞིག་དང་བཅས་ཏེ་མཚོ་པདྨའི་ རི་རྩེའི་མཐྲ་ར་བའི་སྒྲུབ་ཕུག་ཏུ་རྡོ་རྗེའི་གླུ་ཞིག་ལེན་གྱིན་ཡོད་ འདུག་པ་ལ། ཕྲུ་ར་ཕྲླུ་རྡ་ས་ཕྲ་ཁཚ་ལཾཿ ཞེས་པའི་ མཚམས་དེར་བསླེབས་པ་དང་། ཁོ་བོའི་མདུན་ངོས་ཀྱི་ ནམ་མཁར་འོད་དམར་ཤིན་ཏུ་སྟུགས་པོ་ཞིག་འཁྲིགས་པའི་ ངོས་དེར་གསེར་ཞུན་གྱིས་བྲིས་པ་ལྟ་བུའི་བརྡ་བྱང་ ཧྲཱིཿ འདི་ཉིད་གསལ་ལམ་མེར་ཤར་གྱི་ཡོད་འདུག ཅང་ཞིག་ ན་བརྡ་བྱང་དེའི་གཤམ་དུ་བརྡ་བྱང་ ཅ ཡིག་འདྲ་ལ་ཁད་ པ་མགོ་ཤད་ཟླ་ཚེས་དང་བཅས་པ་དེ་དང་། དེའི་གཤམ་ དུ་བོད་ཡིག་དབུ་ཅན་འབྲུ་སྒྲོས་ཤིན་ཏུ་ལེགས་ཤིང་བར་

In the Fire-Female-Bull year, on the twenty-seventh of October 1997, while we were in North India in the famous sacred place of Tso Padma, in the district of Mandi, Himachal Pradesh, we went to the caves on the hilltop and offered a Ganapuja in the meditation cave of Mandarava. That night while I was sleeping in the guest-house of a Nyingma monastery by the lake, I had the following dream in the early morning.

I was in the meditation cave of Mandarava on the hilltop of Tso Padma and I was singing the Song of Vajra together with some other people. When we reached the verse GHURA GHŪRĀ SAGHAKARNALAM, a very dense red light gathered in the space in front of me. The symbolic letter , as if written with molten gold, was vividly shining in (the red light). After a short while, below it appeared the symbolic letter similar to the Tibetan CA with a crescent moon ornament on top. It was followed below by excellent Tibetan Uchen char-

ཚོགས་ཐིག་ལེ་ཉིས་རྩེགས་དང་། མཚམས་གཙོད་གཏེར་ཚེགས་ཅན་ཞིག་ཏུ།

གླིང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔

ཚེ་སྒྲུབ་རྡོ་རྗེའི་སྲོག་ཐིག་གི་གནད་ཀྱི་མན་ངག་ཟབ་མོ་

བཞུགས་སོ༔

དཔལ་ལྡན་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་མཁའ་འགྲོ་མ་མཚོ་རྒྱལ་བ་ལ་ཕྱག་

འཚལ་ལོ༔

༔ཟུང་འཇུག་མཁའ་འགྲོའི་གསང་བའི་ལམ༔

༔དབང་པོ་ཐ་མས་སྤྱོད་པ་དང༔

༔སྤྱོད་འཛིན་གནད་དང་ལྡན་པ་ཡིས༔

༔རྗེ་ལྐར་ཉམས་སུ་ལེན་ཚུལ་བསྟན༔

ཞེས་པ་འདི་རྣམས་བཀྲགས་ཟིན་ཙམ་པ་ན། ཁོ་བོའི་སྣང་བ་ཙུང་ཞིག་འགྱུར་ཏེ། ཡིག་འབྲུ་དེ་རྣམས་གང་དུ་ཤར་བའི་གཞི་དེ་ནི་ཤེལ་བྲག་མཐིང་ཁ་ཤིན་ཏུ་རྒྱ་ཆེ་ལ་ངོས་འཇམ་པ་ཞིག་གི་མདུན་དུ་ཁོ་བོ་གཅིག་པུ་ཡོད་འདུག་སྐབས་དེར་ངས་རྨི་ལམ་ཡིན་པའི་ཚུལ་རང་ངོ་ཤེས་ཤིང་།

acters with two dots, one on top of the other, separating each syllable, and the *terma* sign at the end of the line:

From the Luminous Clarity of the Universe,
Heart Essence of the Dakinis

herein is contained

The Profound Essential Upadesha Of The Long Life Practice "The Thigle of Vajra Life"

I pay homage to the glorious Jñanadakini Mandarava!

I will teach the way in which
Practitioners of lower capacity should practice
The secret Dakini path of union according to the method of application
And (the method for) taking hold of the application (for developing it).

When I finished reading these verses, my vision changed a little and the base upon which these letters were appearing became a huge, smooth sky-blue crystal rock. I was alone in front of it. In that moment I recognized that I was dreaming and

ཁོ་བོའི་སེམས་སུ་ མནལ་སད་པའི་ཆོ་དྲན་གསོས་ངེས་པ་ཞིག་བྱ་དགོས་ཨང་ སྣམས་ནས་ཚིག་ཀང་བཞི་རེ་བཞིན་ལན་གྲངས་གསུམ་རེ་ལས་མི་ཉུང་་རེ་མུ་མཐུད་དེ་བཀླགས་པ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ།

ཐོག་མར་ཐིག་ལེ་ཁ་སྦྱོར་གྱིཿ

བདེ་ཉམས་རྒྱུད་ལ་སྦྱར་བའི་རྩལཿ

ལུས་གནད་བསམ་གཏན་སྦྱོད་ལམ་ལྡནཿ

རླུང་གནད་འོག་རླུང་དྲག་ཏུ་བསྣམཿ

སྙིང་་རླུང་་རང་སར་བཞག་པ་དངཿ

འགྱུ་བ་དལ་ལ་རིང་་བས་སོཿ

སེམས་གནད་་རང་ཉིད་མཁའ་འགྲོར་གསལཿ

སྙིང་ཁར་ཉི་ཟླ་ཁ་སྦྱོར་དབུསཿ

དྭངས་མའི་ཐིག་ལེ་སྣན་འབྲུ་ཙམཿ

ཡི་གེ་ཨཱ་ལི་ཀཱ་ལིའི་ཕྲེངཿ

གཡོན་དུ་བསྐོར་བར་སེམས་གཏད་པསཿ

thought, “When I wake up I have to remember!” I started reading without interruption the four lined (stanzas) at least three times each:

Firstly (there is) the method for generating in oneself the experience of pleasure of the unified thigle.
The main point of the body is (to sit in) the attitude of Samadhi.
The main point of the breathing is to tighten strongly the lower air,
Leave the upper air in its condition,
And (breathe) with a slow long flow.
The main point of the mind is to visualize oneself as the Dakini
And concentrate on the unified (Thigle of) sun and moon at the heart,
At whose center there is a pea-sized Thigle - (which is) the essence (of the elements) -
Surrounded by a necklace of ĀLI KĀLI letters (vowels and consonants)
Turning counterclockwise.

༔སེམས་ནི་གང་བཞག་གནས་པ་འབྱུང་༔
༔ཐིག་ལེ་དབུ་མའི་ནང་ཞུགས་དེ༔
༔དཔལ་གྱིས་སྤྱི་བོར་གྱེན་དུ་འཕར༔
༔སླར་ཡང་སྙིང་ཁར་བབས་པ་ཡི༔
༔སྤྲོ་བསྡུའི་དམིགས་པས་བརྟན་པར་བྱ༔
༔དེ་ནས་ཨཱ་ལི་ཀཱ་ལི་རྣམས༔
༔རིམ་བཞིན་ཐིག་ལེར་ཐིམ་པ་དང༔
༔ཐིག་ལེ་ལས་ནི་ཁམས་བབས་དེ༔
༔ལུས་ཀྱི་ཁྱོན་ཀུན་ཁེངས་པར་མོས༔
༔དེས་ནི་གསལ་སྣང་བརྟན་པ་དང༔
༔བོགས་འབྱིན་བདེ་ཉམས་ཆེར་འབར་ཞིང༔
༔ངང་དེར་མ་བཅོས་ཅོག་བཞག་པས༔
༔གཟའ་གདོད་བྲལ་བའི་ཡེ་ཤེས་སྐྱེ༔
༔ཡེ་ཤེས་མེ་ཡིས་སྡིག་སྡུག་ཀུན༔
༔ཁྲོམ་སངས་དམིགས་པའི་གནད་དང་འབྲེལ༔

In this way the mind will become pliable so that it remains wherever it is focused.
The Thigle enters inside the central channel,
Slowly rises upwards to the crown of the head,
And again descends back to the heart.
This visualization of spreading and reabsorbing has to be stabilized.
Then imagine that the ĀLI KĀLI
Gradually dissolve in the Thigle
And that from the Thigle the essence (of nectar) descends,
Completely filling every part of the body.
In this way the clarity of vision will stabilize
And progress, while the experience of pleasure will increase even more.
Remaining in Chogzhag in that state without modifying anything,
Wisdom beyond conceptual fixation will arise.
Regarding the method of visualization for instantly purifying
All negativities and sufferings through the fire of wisdom,

༔ཡན་ལག་བརྒྱད་བསྐུམ་ལན་གསུམ་མཐར༔
༔བསམ་གཏན་སྦྱོད་ལམ་ལྷན་པར་བཞག༔
༔རླུང་གནད་རྩུབ་རླུང་རྡུབ་ཏེ་བཟུང༔
༔སེམས་གནད་འཁོར་ལོ་བཞིའི་དབུས་སུ༔
༔ཧཱུྃ་དམར་དྲག་ཏུ་འབར་བའི་མེས༔
༔རང་ལུས་ཡོངས་སུ་ཁེངས་པར་དམིགས༔
༔ཧཱུྃ་ཞེས་བརྗོད་པས་འབར་བའི་མེ༔
༔རྩ་གསུམ་ནང་དུ་བསྙིམ་པར་བྱ༔
༔བདེ་སྟོང་ལམ་དུ་གཞུག་པའི་ཕྱིར༔
༔སྐྱར་ཡང་ཧཱུྃ་གྱིས་འཁོར་ལོ་བཞིའི༔
༔ཧཱུྃ་རྣམས་རིམ་གྱིས་འོད་དུ་ཞུ༔
༔རང་ལུས་མི་ཡི་ཕུང་པོར་གྱུར༔
༔གདོས་བཅས་ཚོགས་ནས་སྡུག་བསྔལ་ཞི༔
༔ལུས་སེམས་གསལ་དག་བདེ་དྲོད་འབར༔
༔མི་ཕུང་ལུས་ཀྱི་ཕྱིར་མཆེད་དེ༔
༔སྣང་དངོས་བསྲེགས་པ་ལྷ་བའི་གནད༔

After having stretched and bent your limbs for three times,

(Sit) in the attitude of Samadhi.

The main point of the breathing is to (quickly) inhale the rough air and hold it.

The main point of the mind is to visualize a violently flaming red RAM

At the center of (each of) the four chakras.

Its fire entirely fills our body.

Sounding RAM, the flaming fire

Must be absorbed inside the three channels.

For applying bliss and emptiness as the path,

Again (sounding) RAM, the four RAM in the four chakras

Melt into light one after the other,

And our body becomes a mass of fire.

As the materiality (of the body) has been burnt, sufferings cease,

The body and mind become clear and pure, and pleasure and heat increase.

The mass of fire expanding outside the body

And the material vision being burnt is the main point of the view.

༄མི་མདོག་དམར་དྭངས་རྐྱེན་གྱི་གནད༄
༄རེག་བྱ་ཚ་བ་ཡིངས་མེད་གནད༄
༄གནད་གསུམ་གཅིག་ཏུ་དྲིལ་བ་ཡིས༄
༄མཚན་འཛིན་གཉིས་རྟོག་ཀུན་བྱང་ཞིང༄
༄བདེ་སྟོང་རང་སྣང་གཞི་བཞག་ངང༄
༄གཞི་གྲོལ་རང་རྒྱས་ཐེབ་པར་བྱ༄
༄ལུས་ཀྱི་གནད་ལ་བརྟེན་པ་ཡིས༄
༄རང་དྭོད་མྱུར་དུ་སྐྱར་བའི་ཐབས༄
༄ཙོག་པུར་དཀུ་མཁལ་དྭང་པོར་བསྲང༄
༄མཁྲིན་པ་གུག་པས་ཨོལ་ཀོ་མནན༄
༄ལག་གཉིས་པུས་འཁྱུད་ཉྭ་བཞི་བསྒྲིམ༄
༄དཀུ་སྐེད་གཡོན་དང་གཡས་ངོས་སྡུ༄
༄དལ་གྱིས་ཡང་ཡང་བསྐོར་བྱས་ན༄
༄ལུས་དྲོད་མྱུར་དུ་འབར་བར་འགྱུར༄

The pure red color of fire is the main point of the secondary cause.
Its hot tactile sensation is the main point of non-distraction.
By combining these three main points,
The dualistic thoughts which grasp at characteristics will be purified
And liberation in the Base will be sealed
In a condition in which bliss and emptiness are recognized to be one's natural manifestation.
Regarding the method for rapidly kindling one's heat
By applying the main point of the body,
Sit in Tsogpu with the waist straightened up,
Bend the neck to press the throat (with your chin),
Hug the knees with your hands and tighten the four muscles (of the arms and legs).
Slowly rotate your waist towards the left side and (then) the right side.
If you do this over and over,
The bodily heat will quickly increase.

ཞེས་པའི་མཚམས་འདིར་བསྙིབས་པ་དང་། མགྲོན་ཁང་གི་མི་ཚོས་འུར་སྒྲ་རྒྱག་ཀྱིན་གྱིས་ཁོ་བོ་མནལ་ལས་སད་ཅིང་། དུས་དེར་ནམ་ཡང་ལངས་ནས་ཡོད་འདུག ངས་རྨི་ལམ་གྱི་ཚུལ་དེ་མནལ་སད་མ་ཐག་དྲན་གསོས་བྱུང་བ་བཞིན་དྲན་ཐོ་བཀོད་པས། ཟླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཐུགས་རྗེ་ལ་བརྟེན། ཁོ་བོར་རྨི་ལམ་དུ་གང་བཀླགས་པའི་གོ་སྐབས་ཐོབ་པའི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དེ་ཀུན་ཆད་ལྷག་མེད་མེད་པ་ཡི་གེའི་རིས་སུ་འདེབས་ཐུབ་པ་བྱུང་མོད། དེ་འཕྲོས་ཀློག་པའི་གོ་སྐབས་མ་ཐོབ་ཅིང་། གདམས་ངག་ཆ་ཚང་བ་བཀོད་མ་ཐུབ་པར་བློ་ཕམ་ཆེ་ངང་དུ་གནས་དགོས་པ་བྱུང་ངོ་།། ཨ་ཙ་མ།། ।། ।།

When I reached this point, the people from the guest-house made a strong noise that woke me up. In that moment the day was dawning. Since I remembered my dream as soon as I woke up, I wrote down my notes. Thanks to the compassion of the Guru Jñanadakini, I was able to write, without omission or addition, all the verses that I had the opportunity to read in my dream. Nevertheless, I remained with a feeling of great sorrow because I did not have the chance to read the rest of the text and complete the teaching. Alas!

○○❀○○✿○○❀○○

ས་ཕོ་སྟག་གི་ལོ་ ༼ཕྱི་ལོ་ ༡༩༩༨ ཟླ་ ༧ ཚེས་ ༡༦༽ ལ། ཁོ་བོ་རང་ཉིད་ ○ཨེའུ་རོབ་○ ཛོགས་ཆེན་འདུས་སྡེའི་གནས་གཞི་ལྟེ་བ་ ○མི་རི་སྣར་○ ཞེས་པར་གནས་ཆགས་པ་ཁོ་བོའི་སྒྲུབ་ཁང་ ○འོད་གསལ་འཁྱིལ་བ་○ ཞེས་པར། ཡེ་ཤེས་ཀྱི་མཁའ་འགྲོ་མ་མནྡ་ར་བའི་ཚེ་སྒྲུབ་ཀྱི་བསྙེན་མཚམས་བསྡད་ཡོད་པའི་ནམ་ཐོ་རེངས་ཀྱི་མནལ་ལམ་དུ།

ཁོ་བོ་ཤེལ་བྲག་མཐོན་པོ་ཞིག་གི་ངོས་སུ་ཡོད་པའི་ཕུག་པ་ཤིན་ཏུ་ཉམས་དགའ་བ་ཞིག་ཏུ་ཚེ་སྒྲུབ་རྡོ་རྗེའི་སྒྲོག་ཐིག་གི་ཐུན་ཞིག་ཏུ་གནས་ཡོད་འདུག ཁོ་བོས་མནྡ་ར་བའི་ཛབ་བསྙེན་ཟླ་དབྱངས་སུ་ལེན་གྱིན་ཡོད་ངང་དེར། གློ་བུར་དུ་ངའི་མདུན་ངོས་སུ་གཞོན་ནུ་མ་ད་ཟླ་དུས་སྐབས་ཤིག་ན། ཁོ་བོ་མནྡ་ར་བའི་བཙུད་ལེན་གྱི་ཕུག་པར་འཁྲིད་མཁན་དེ་ཡིན་པ་འདྲ་བ་ཞིག་བསླེབས་ནས་ཡོད་འདུག ངས་གཞོན་ནུ་མ་དེ་ལྷ་གིན་ཛབ་ཟླ་མཐུད་དེ་བླངས་པ་དང་། གཞོན་ནུ་མ་དེའི་ལག་ན་ཤོག་དྲིལ་སེར་པོ་མཐོ་གང་བ་ཙམ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་ང་ལ་སྤྲད་ཀྱི་ཡོད་འདུག ངས་ཤོག་དྲིལ་དེ་ལག་ཏུ་བླངས་མ་ཐག་གཞོན་ནུ་མ་དེ་མི་སྣང་བར་

In the Earth-Male-Tiger year, on the sixteenth of July 1998, while I was in Merigar, center of the Dzogchen Community in Europe, doing a personal retreat on the mantra recitation of the Long Life practice of the Guru Jñanadakini Mandarava in my retreat house Ösal Khyilwa (The Abode of Luminous Clarity), I had the following dream in the early morning.

I was doing a sitting session of the Long Life Practice "The Thigle of Vajra Life" in a very pleasant cave situated on the side of a high crystal rock. I was singing the mantra of Mandarava when all of a sudden I saw that a girl had arrived in front of me. She resembled the one who once before had led me to the cave of the Mandarava *chülen*. I was looking at the girl as I continued to sing the mantra. Then she handed me a yellow scroll one finger span in size. I took the scroll in my hand and in

གྱུར་སོང་། ངས་ཤོག་དྲིལ་དེ་ཁྱད་པར་ཅན་གྱི་གདམས་ངག་ཞིག་ཡིན་པར་གོ་ཞིང་། ལག་གཉིས་ཀྱིས་སྙིང་ཁའི་ཐད་དུ་འཆང་གིན་ཛབ་བསྒྲིན་གྱི་མཛུག་ལེགས་པར་བསྐུས་པ་ཡིན། དེ་ནས་ངས་ཤོག་དྲིལ་དེ་ཞལ་ཕྱེས་ཏེ་མཇལ་བས། ཤོག་སེར་གྱི་སྟེང་དུ་མཚལ་ཞུན་མས་བྲིས་པ་ལྟ་བུའི་བརྡ་བྱང་ ཅ ཡིགའདྲ་ལ་ཁད་པ་མགོ་ཤད་ཟླ་ཚེས་གཏེར་ཚེགས་དང་བཅས་པ་ཞིག་གིས་དབུ་བྲངས། དེའི་གཤམ་དུ་བོད་ཡིག་དབུ་ཆེན་འབྲུ་སྒྲོས་ལེགས་ཤིང་བར་ཚེགས་ཐིག་ལེ་ཉིས་རྟགས་དང་། མཚམས་གཏོད་གཏེར་ཚེགས་ཅན་ཞིག་ཏུ་འདི་ལྟ་སྟེ།

that very moment the girl disappeared. Understanding the scroll to be a special teaching, I held it in my hands at the heart until I concluded the mantra recitation. Then I opened the scroll and saw that on the yellow paper there was the symbolic letter similar to the Tibetan CA, as if written with molten vermillion, with a crescent moon ornament on top and the *terma* sign. It was followed below by excellent Tibetan Uchen characters with two dots, one on top of the other, separating each syllable, and the *terma* sign at the end of the line.

ༀ༔ ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་
སྙིང་ཐིག་ལས༔
ཚེ་སྒྲུབ་རྡོ་རྗེའི་སྲོག་ཐིག་གི་གནད་ཀྱི་མན་
ངག་ཟབ་མོ་བཞུགས་སོ༔

ཧྲཱིཾ༔

༔དཔལ་ལྡན་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་མཁའ་འགྲོ་མ་མཚྣ་ར་བ་ལ་ཕྱག་
འཚལ་ལོ༔

༔ཟུང་འཇུག་མཁའ་འགྲོའི་གསང་བའི་ལམ༔
༔དབང་པོ་ཐ་མས་སྤྱོད་པ་དང༔
༔སྤྱོད་འཛིན་གནད་དང་ལྡན་པ་ཡིས༔
༔ཇི་ལྟར་ཉམས་སུ་ལེན་ཚུལ་བསྟན༔
༔ཐོག་མར་ཐིག་ལེ་ཁ་སྒྱུར་གྱིས༔
༔བདེ་ཉམས་རྒྱུད་ལ་སྐྱེར་བའི་ཚུལ༔
༔ལུས་གནད་བསམ་གཏན་སྤྱོད་ལམ་ལྡན༔
༔རླུང་གནད་འོག་རླུང་དྲག་ཏུ་བསྡམ༔
༔སྙིང་རླུང་རང་སར་བཞག་པ་དང༔
༔འགྱུ་བ་དལ་ལ་རིང་བས་སོ༔

[ROOT TEXT]

ༀ From The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis

herein is contained

THE PROFOUND ESSENTIAL UPADESHA OF THE LONG LIFE PRACTICE "THE THIGLE OF VAJRA LIFE"

I pay homage to the glorious
Jñanadakini Mandarava!

I will teach the way in which practitioners of lower capacity should practice the secret Dakini path of union according to the method of application and (the method for) taking hold of the application (for developing it).

Firstly (there is) the method for generating in oneself the experience of pleasure of the unified Thigle. The main point of the body is (to sit in) the attitude of Samadhi. The main point of the breathing is to tighten strongly the lower air, leave the upper air in its condition, and (breathe) with a slow long flow.

༔སེམས་གནད་རང་ཉིད་མཁའ་འགྲོར་གསལ༔
༔སྙིང་ཁར་ཉི་ཟླ་ཁ་སྦྱོར་དབུས༔
༔དྭངས་མའི་ཐིག་ལེ་སྲན་འབྲུ་ཙམ༔
༔ཡི་གེ་ཨཱ་ལི་ཀཱ་ལིའི་ཕྲེང༔
༔གཡོན་དུ་བསྐོར་བར་སེམས་གཏད་པས༔
༔སེམས་ནི་གང་བཞག་གནས་པ་འབྱུང༔
༔ཐིག་ལེ་དབུ་མའི་ནང་ཞུགས་ཏེ༔
༔དཔལ་གྱིས་སྤྱི་བོར་གྱེན་དུ་འཕར༔
༔སླར་ཡང་སྙིང་ཁར་བབས་པ་ཡི༔
༔སྦྱོ་བསྡུའི་དམིགས་པས་བརྟན་པར་བྱ༔
༔དེ་ནས་ཨཱ་ལི་ཀཱ་ལི་རྣམས༔
༔རིམ་བཞིན་ཐིག་ལེར་ཐིམ་པ་དང༔
༔ཐིག་ལེ་ལས་ནི་ཁམས་བབས་ཏེ༔
༔ལུས་ཀྱི་ཁྲོན་ཀུན་ཁེངས་པར་མོས༔
༔དེས་ནི་གསལ་སྣང་བརྟན་པ་དང༔
༔བོགས་འབྱིན་བདེ་ཉམས་ཆེར་འབར་ཞིང༔
༔ངང་དེར་མ་བཅོས་ཅོག་བཞག་པས༔
༔གཟའ་གདད་བྲལ་བའི་ཡེ་ཤེས་སྐྱེ༔

The main point of the mind is to visualize oneself as the Dakini and concentrate on the unified (Thigle of) sun and moon at the heart, at whose center there is a pea-sized Thigle - (which is) the essence (of the elements) - surrounded by a necklace of ĀLI KĀLI letters (vowels and consonants) turning counterclockwise. In this way the mind will become pliable so that it remains wherever it is focused.

The Thigle enters inside the central channel, slowly rises upwards to the crown of the head, and again descends back to the heart. This visualization of spreading and reabsorbing has to be stabilized.

Then imagine that the ĀLI KĀLI gradually dissolve in the Thigle and that from the Thigle the essence (of nectar) descends, completely filling every part of the body.

In this way the clarity of vision will stabilize and progress, while the experience of pleasure will increase ever more. Remaining in Chogzhag in that state without modifying anything, wisdom beyond conceptual fixation will arise.

༔ཡེ་ཤེས་མེ་ཡིས་སྡིག་སྡུག་ཀུན༔
༔ཁྲོམ་སངས་དམིགས་པའི་གནད་དང་འབྲེལ༔
༔ཡན་ལག་བརྐྱང་བསྐུམ་ལན་གསུམ་མཐར༔
༔བསམ་གཏན་སྒྲོད་ལམ་ལྷུན་པར་བཞག༔
༔སླུང་གནད་རྩུབ་སླུང་རྫུབ་ཏེ་བཟུང༔
༔སེམས་གནད་འཁོར་ལོ་བཞིའི་དབུས་སུ༔
༔ཧཱུྃ་དམར་དྲག་ཏུ་འབར་བའི་མེས༔
༔རང་ལུས་ཡོངས་སུ་ཁེངས་པར་དམིགས༔
༔ཧཱུྃ་ཞེས་བརྗོད་པས་འབར་བའི་མེ༔
༔རྩ་གསུམ་ནང་དུ་བསྒྲིམ་པར་བྱ༔
༔བདེ་སྟོང་ལམ་དུ་གཞུག་པའི་ཕྱིར༔
༔སྦྱར་ཡང་ཧཱུྃ་གྱིས་འཁོར་ལོ་བཞིའི༔
༔ཧཱུྃ་རྣམས་རིམ་གྱིས་འོད་དུ་ཞུ༔
༔རང་ལུས་མེ་ཡི་ཕུང་པོར་གྱུར༔
༔གདོས་བཅས་ཚིགས་ནས་སྡུག་བསྔལ་ཞི༔
༔ལུས་སེམས་གསལ་དག་བདེ་དྲོད་འབར༔

Regarding the method of visualization for instantly purifying all negativities and sufferings through the fire of wisdom, after having stretched and bent your limbs for three times, (sit) in the attitude of Samadhi.

The main point of the breathing is to (quickly) inhale the rough air and hold it. The main point of the mind is to visualize a violently flaming red RAM at the center of (each of) the four chakras. Its fire entirely fills our body. Sounding RAM, the flaming fire must be absorbed inside the three channels.

For applying bliss and emptiness as the path, again (sounding) RAM, the four RAM in the four chakras melt into light one after the other, and our body becomes a mass of fire. As the materiality (of the body) has been burnt, sufferings cease, the body and mind become clear and pure, and pleasure and heat increase.

༔མི་ཕྱུང་ལུས་ཀྱི་ཕྱིར་མཆེད་དེ༔
༔སྣང་དངོས་བསྡིགས་པ་ལྔ་བའི་གནད༔
༔མི་མདོག་དམར་དྭངས་རྐྱེན་གྱི་གནད༔
༔རེག་བྱ་ཚ་བ་ཡིངས་མེད་གནད༔
༔གནད་གསུམ་གཅིག་ཏུ་དྲིལ་བ་ཡིས༔
༔མཚན་འཛིན་གཉིས་རྟོག་ཀུན་བྱང་ཞིང༔
༔བདེ་སྟོང་རང་སྣང་གཞི་བཞག་ངང༔
༔གཞི་གྲོལ་རང་རྒྱས་ཐེབ་པར་བྱ༔
༔ལུས་ཀྱི་གནད་ལ་བརྟེན་པ་ཡིས༔
༔རང་དྲོད་སྒྱུར་དུ་སྦར་བའི་ཐབས༔
༔ཙོག་པུར་དཀུ་མཁལ་དྲང་པོར་བསྲང༔
༔མཁྲིན་པ་གུག་པས་ཨོལ་ཀོ་མནན༔
༔ལག་གཉིས་པུས་འཁྱུད་ཉྭ་བཞི་བསྒྲིམ༔
༔དཀུ་སྐེད་གཡོན་དང་གཡས་ངོས་སུ༔
༔དལ་གྱིས་ཡང་ཡང་བསྐོར་བྱས་ན༔
༔ལུས་དྲོད་སྒྱུར་དུ་འབར་བར་འགྱུར༔

The mass of fire expanding outside the body and the material vision being burnt is the main point of the view. The pure red color of fire is the main point of the secondary cause. Its hot tactile sensation is the main point of non-distraction. By combining these three main points, the dualistic thoughts which grasp at characteristics will be purified and liberation in the Base will be sealed in a condition in which bliss and emptiness are recognized to be one's natural manifestation.

Regarding the method for rapidly kindling one's heat by applying the main point of the body, sit in Tsogpu with the waist straightened up, bend the neck to press the throat (with your chin), hug the knees with your hands and tighten the four muscles (of the arms and legs). Slowly rotate your waist towards the left side and (then) the right side. If you do this over and over, the bodily heat will quickly increase.

༔རྩ་དམིགས་གནད་ལ་བརྟེན་པ་ཡིས༔
༔རང་རློད་སྒར་བའི་ཐབས་དམ་པ༔
༔རང་ལུས་བདེ་བ་ཆེན་མོ་ནི༔
༔མི་ཡི་ཕུང་པོ་ལྷ་ལྷུན་གསལ༔
༔གསང་བར་རྡོ་རྗེ་གཏུམ་མོའི་མེ༔
༔ཧཱུྃ་དམར་རབ་ཏུ་ཚ་བ་གསལ༔
༔ཧཱུྃ་དམར་རབ་ཏུ་ཚ་བ་ནི༔
༔རྐང་མཐིལ་གཉིས་ནས་ཡར་ཞུགས་ཏེ༔
༔ལུས་ཀྱི་ཁྲིན་རྣམས་ཀུན་ཁྱབ་ཅིང༔
༔དམར་ཉུག་སྤྱི་བོའི་གཙུག་ཏུ་ཐོན༔
༔རྐང་མཐིལ་གཉིས་ནས་ཡར་ཞུགས་ཏེ༔
༔ལུས་ཀུན་ཁྱབ་ཅིང་སྤྱི་བོར་ཐོན༔
༔མར་བསྙིམ་རློད་ཀྱི་ཐིག་ལེ་ནི༔
༔ལྷུང་ཁུ་ཞེས་པ་འཛིན་པའི་རྟེན༔
༔རློད་ཀྱི་ཕ་སྙེ་སྣ་གཡས་བརྒྱུད༔
༔རོ་མའི་ནང་དུ་བསྙིམ་པར་བྱ༔
༔དམར་པོ་ཆགས་པ་རློད་ཀྱི་མ༔
༔སྣ་བུག་གཡོན་བརྒྱུད་རྐྱང་མར་བསྙིམས༔

Regarding the supreme method for kindling one's heat by applying the main point of the visualization of the channels, (firstly) visualize yourself as the Blissful One (Guhyajñana), as a heap of five-colored fire (the color of ruby). At the secret place, visualize the Vajra fire of Tummo as a very hot red HŪṂ.

The very hot HŪṂ enters through (each of) the soles of the feet. Pervading every part of the body, the red current goes out at the crown of the head. (Then) it enters (again) through (each of) the soles of the feet, pervades every part of the body and goes out at the crown of the head.

(For) the downward absorbing of the Thigles of heat, a green (Thigle) which is the father of heat, and the support of the perceiving faculty of consciousness, enters through the right nostril and is absorbed inside the Roma (channel). A red (Thigle) which is the mother of heat, (related to) attachment, enters through the left nostril and is absorbed in the Kyangma (channel).

༔སེར་པོ་ལྷ་བ་མི་འབྲལ་བའི༔
༔ཡོན་ཏན་དྲོད་ཀྱི་བུ་ཡིན་པས༔
༔གསང་བའི་གནས་བརྒྱུད་ཀུན་ཧར་བསྒྲིམས༔
༔དཀར་པོ་དྲན་པ་བསྐྱེད་པའི་རྟེན༔
༔དྲོད་ཀྱི་གཞི་སྟེ་སྤྱི་གཙུག་བརྒྱུད༔
༔དབུ་མའི་ནང་དུ་བསྒྲིམ་པར་བྱ༔
༔ལྷུང་དམིགས་གནད་ལ་བརྟེན་པ་ཡིས༔
༔རང་དྲོད་བཙན་ཐབས་སྦར་བའི་ཐབས༔
༔འབྱུང་དུས་གཏུམ་མོ་དམར་མོ་ཉི༔
༔སྣ་བུག་གཡས་ནས་འདོན་པ་དང༔
༔རྔུབ་དུས་སྣ་བུག་གཡོན་པ་བརྒྱུད༔
༔ལྟེ་འོག་འཁོར་ལོར་བསྒྲིམ་པར་བྱ༔
༔ལྟེ་འོག་དྲོད་ཀྱི་དྭངས་མ་ཉི༔
༔མར་མེའི་རྣམ་པ་ཆེར་འབར་བ༔
༔ཧུ་ཏི་ཡི་ཤེས་མེས་དྲོས་པའི༔
༔ཡར་སྣེར་ཆོན་སྐྱུད་ལྡོག་འདྲའི་དབུས༔
༔དྭངས་མ་ཁམས་ཀྱི་ཐིག་ལེར་ཕོགས༔

A yellow (Thigle) which is the son of heat, (related to) the qualities inseparable from the view, enters through the secret place (sexual organ) and is absorbed in the Kundharma (channel). A white (Thigle) which is the basis of heat, the support for developing (presence and) memory, enters through the crown of the head and is absorbed inside the central channel.

Regarding the method for forcefully kindling one's heat by applying the main point of the visualization of the breathing, while exhaling, the red Tummo (fire) is ejected from the right nostril. While inhaling, it must be absorbed through the left nostril in the chakra below the navel.

The essence of heat below the navel develops more and more in the form of a flame. (This flame rises) to the top of the Dhuti which is heated by the wisdom fire and reaches the Thigle (consisting) of the pure essence (of nectar) in the center of a (sphere) resembling a multi-colored twisted ball of thread.

༔ཁམས་ཀྱི་ཐིག་ལེ་ཞུ་བའི་ཐིགས༔
༔འོད་ཀྱི་དྭངས་མར་ཕོགས་པ་ལས༔
༔གཏུམ་མོ་ཚ་ཞིང་རྣོ་ལ་མྱུར༔
༔རྩ་གསུམ་ནང་དུ་ཁྱབ་པར་འབར༔
༔རང་ལུས་རྩ་གནས་ཀུན་ཏུ་མཆེད༔
༔དེ་ཚེ་འོག་སྣུང་དྲག་ཏུ་བསྣམ༔
༔ཁ་སྦྱོར་ལྟེ་བའི་འོག་ཏུ་མནན༔
༔མེ་དྲོད་ཤིན་ཏུ་ཆེ་དྲག་ན༔
༔མེ་ལྕེ་སྤྱི་བོར་འདོན་པ་གནད༔
༔གནད་གསུམ་གཅིག་ཏུ་དྲིལ་བ་ཡིས༔
༔ཉམས་ལེན་ཚད་དུ་འཁྱོལ་བྱས་ན༔
༔ལོ་ཟླའི་ཡུན་ལ་མ་ལྟོས་པར༔
༔རང་དྲོད་མྱུར་དུ་འབར་བར་ངེས༔
༔རྣལ་འབྱོར་སྤྱོད་པའི་ཆ་རྐྱེན་དུ༔
༔གཏུམ་མོ་གོས་ཀྱི་རྣལ་འབྱོར་ནི༔
༔རང་ལུས་མཁའ་འགྲོའི་ཏིང་འཛིན་གྱིས༔
༔རྩ་གསུམ་འཁོར་ལོ་ལུར་གསལ་ནས༔
༔སྣུང་རོ་ལན་གསུམ་ཕྱི་རུ་དབྱུང༔
༔ཁ་སྦྱོར་རྐང་གཡོན་བོལ་གོང་ནི༔
༔གཡས་པའི་མཐིལ་གྱིས་ལིགས་པར་མནན༔

A drop of the melted Thigle of the essence (of nectar) falls on the essence of heat and thus the Tummo (fire) quickly becomes hotter and sharper. It blazes inside the three channels and spreads in all the chakras of our body.

In that moment, strongly tighten the lower air and press the unification (force of the two airs) below the navel. If the heat of fire is too strong, it is important to eject the flame through the crown of the head.

If one carries the practice to completion combining the three main points, one's heat will surely develop quickly without having to depend on years or months.

Regarding the yoga of the Tummo clothes - a secondary factor in the yogin's practice - one should visualize the three channels and five chakras in the body contemplated as the Dakini, exhale the stale air three times, and in the unification (of the upper and lower airs) take the Tsogpu position with

༔ལག་གཉིས་བསྣོལ་མའི་གྲུ་ཁུག་ཏུ༔
༔པུས་མཁྲུད་ཅོག་པུར་གནས་པའོ༔
༔ལྟེ་འོག་དྭངས་མའི་ཐིག་ལེ་དམར༔
༔རྃ་གྱིས་མཚན་པ་རབ་འབར་བས༔
༔རང་ལུས་ལྷུགས་ཞུན་གང་བུ་བཞིན༔
༔དམར་ལྷང་ཚ་ང་ར་ལྡན་པར་གསལ༔
༔རེས་འགར་མེ་ལྕེ་ཕྱིར་འབར་བས༔
༔སྣང་ཡུལ་དངོས་ཀུན་དྲོད་ཀྱིས་ཁྱབ༔
༔རེས་འགར་སྐྱིལ་ཀྲུང་ཁ་སྦྱོར་འཕེབས༔
༔རང་ལུས་བ་སྤུའི་སྒོ་ཀུན་ནས༔
༔གཏུམ་དྲག་མེ་ཡི་ཚ་ཚ་སྤྲོ༔
༔དེ་ལྟར་ཞག་བདུན་ཉམས་བླངས་པས༔
༔དྲོད་ཀྱི་མྱོང་བ་མངོན་འབྱུང་ཞིང༔
༔སུ་ཞིག་རྒྱུན་དུ་ཉམས་ལེན་པར༔
༔གཏུམ་མོའི་གོས་ཀྱི་རྣལ་འབྱོར་འགྲུབ༔

the sole of the right foot pressed firmly on (the inside of) the left ankle, cross the arms and hug the (right) knee with the elbows.

Below the navel visualize a red Thigle with a RAM, the essence (of heat), blazing so strongly that our body, just like a mass of molten iron, becomes intensely red and hot.

At times (visualize that) the flames blaze outside and the heat pervades all material objects of the external vision. At times apply a Bep in lotus position with the unification (of the upper and lower airs), (visualizing that) from all the pores of the body violent sparks of fire spread out.

By practicing in this way for one week, the experience of heat will concretely manifest; while for those who practice continuously, the yoga of the Tummo clothes will be realized.

༔ཡོན་ཏན་སྒྱུར་དུ་མ་སྐྱེས་ན༔

༔རྒྱ་ཚ་རྒྱམ་ཚ་ཁ་རུ་ཚ༔

༔བུར་དཀར་གཡག་རོག་མཁྲིས་པ་རྣམས༔

༔རིལ་བུ་ཤ་རིལ་ཙམ་དྲིལ་བ༔

༔ལྟོ་སྟོང་དུས་སུ་བཏང་བྱས་ན༔

༔ལུས་དྲོད་སྐྱེ་ཞིང་རྩལ་འབྱོང་འགྱུར༔

༔ཟག་མེད་ཏིང་ངེ་འཛིན་གྱི་ཟས༔

༔རླུང་སེམས་ཟས་སུ་ཟ་བའི་ཐབས༔

༔སྤྱི་དྲོའི་དུས་སུ་རླུང་རོ་བསལ༔

༔བར་སྣང་ནམ་མཁའ་འོད་དུ་ཞུ༔

༔རླུང་གི་ནང་དུ་བྱུང་བར་བསམ༔

༔རླུང་རྣམས་བདུད་རྩིའི་ངོ་བོ་རུ༔

༔མེད་པར་ཞུགས་ནས་ལུས་ཀྱི་ནང༔

༔བདུད་རྩིས་ལྟེམས་ཀྱིས་ཁེངས་པར་དམིགས༔

༔སྙིང་འོག་ཁ་སྦྱོར་རླུང་བཟུང་ཞིང༔

༔ཟས་རྒྱུན་བཅད་དེ་ཡང་ཡང་བསྒོམ༔

༔དེས་ནི་རང་བཞིན་ཁམས་དྭངས་ཤིང༔

༔ཉམས་འཕེལ་ཟས་མི་དགོས་པ་འབྱུང༔

If (such) qualifications do not arise quickly, prepare a pill the size of deer dung with Gyatsa (sal ammoniacum), Gyamtsa (sallucidum; rock salt), Kharutsa (black salt), white molasses and the bile of black yak. If you take this on an empty stomach, the bodily heat will arise and mastery will be achieved.

Regarding the method for eating the food of prana and mind - the immaterial food of Samadhi - in the morning exhale the stale air (and then) imagine that the surrounding space dissolves into light and is then integrated with the air. Swallowing the air (of the five elements) as the essence of nectar, visualize the inside of the body completely filled with nectar. Holding the air with the unification of the upper and lower (airs), stop (taking material) food and meditate (in this way) over and over. This will result in a natural limpidity of mind and bodily health, the development of experiences, and no desire for food.

༔གལ་ཏེ་ལྷུང་ཁམས་བཅུད་མང་ན༔
༔རང་སྙིང་རྩེ་མོ་གྱེན་སྟོན་གྱི༔
༔རྩེ་ལ་རིག་པའི་མཁའ་འགྲོ་མ༔
༔དམར་མོ་གྲི་གུག་ཐོགས་པ་ཡིས༔
༔སྙིང་གི་རྩེ་མོ་ཐད་ཀྱིས་བཅད༔
༔རིག་པའི་མཁའ་འགྲོའི་གསང་གནས་ནས༔
༔དྭངས་མ་དཀར་དམར་རྒྱུན་བབས་པས༔
༔སྙིང་གར་ཉེམས་ཀྱིས་ཁེངས་གྱུར་ཏེ༔
༔ལུས་ཀུན་བརྗོད་མེད་བདེ་བས་ཁྱབ༔
༔ངང་དེར་སེམས་བཟུང་ཡོན་ཏན་སྐྱེ༔
༔ཁ་ཟས་ཞེན་པ་རང་ཆོད་དེ༔
༔ཉིན་མཚན་བསམ་གཏན་ཐུན་ལ་སྦྱོད༔
༔དཀོར་མེད་སྒྲིབ་དག་ལས་ངན་འཛད༔
༔མངོན་ཤེས་རྫུ་འཕྲུལ་སྣ་ཚོགས་འགྲུབ༔

If the substance of the air element is too stron (visualize) the Dakini of Rigpa on the top of t heart (turned upside down) with the point up. S is red and holds a curved knife with which s cuts off the top of our heart. A current of white a red essences descends from the secret place of t Dakini of Rigpa. It completely fills the dimensi of our heart so that all parts of the body are pe vaded by an ineffable pleasure. Remaining co centrated in that state, qualifications will aris Attachment to food will naturally dissolve and v will succeed in experiencing Samadhi day a night. We will not be (conditioned by) donatio (from the faithful), obstacles will be purified, a negative actions will be exhausted. Various (typ of) clairvoyance (will manifest) and miracles w be accomplished.

༔ཀླུང་གནད་ཟབ་མོ་ལ་བརྟེན་ནས༔
༔འཆི་མེད་རྡོ་རྗེའི་ཚེ་བསྒྲུབ་ཐབས༔
༔རང་ལུས་བདེ་བ་ཆེན་མོ་ཡི༔
༔སྙིང་ཁར་འོད་ཀྱི་ལྷན་ལྷའི་དབུས༔
༔བླ་མ་པདྨ་ཐོད་ཕྲེང་རྩལ༔
༔ཡབ་ཡུམ་མཉམ་པར་འཁྲིལ་བར་གསལ༔
༔སྤྲོར་མཚམས་བདུད་རྩིའི་འོད་དཀར་ནི༔
༔ཕྱོགས་བཅུར་འཕྲོས་པས་རྒྱལ་བའི་བྱིན༔
༔དཔའ་བོ་མཁའ་འགྲོའི་སྲོག་སྙིང་བཅུད༔
༔སྣོད་བཅུད་འབྱུང་ལྔའི་བཀྲག་མདངས་རྣམས༔
༔མཁའ་ཀླུང་རྣམ་པར་ཀུན་བསྡུས་ཏེ༔
༔ཟག་མེད་བདེ་ཆེན་དང་སྤྲོར་བས༔
༔དྭངས་མ་འོད་ལྔའི་རྣམ་པར་བབས༔
༔ལྷན་ལྷ་ལྟེམས་ཀྱིས་གང་བར་དམིགས༔
༔དེ་ཚེ་འོག་སྒོ་ཙུང་བསྡམས་ཏེ༔
༔བར་ཀླུང་བུམ་པ་ཅན་དུ་བསྐྱིལ༔

Regarding the method for achieving the immortal Vajra life, (imagine) the body as the Blissful One (Guhyajñana) and at the heart visualize Guru Padma Thötrengtsal in union with consort in the center of a kapala of light. From the point of their union visualize a white light of nectar spreading in the ten directions. In this way the power of the Victorious Ones, the vital essence of Pawos and Dakinis, and the splendor of the five elements of the entire universe and its beings, are all unified in the air and integrated in total immaterial bliss. Thus they descend in the form of five pure lights which completely fill the kapala. In that moment tighten a bit the lower door and hold the Parlung kumbhaka.

༄ཐབས་འདི་ར་གོམས་ཤིང་འདྲིས་གྱུར་ན༔
༄རྩ་རླུང་དྭངས་མ་ལས་རུང་ཞིང་༔
༄ཟག་བཅས་འབྱུང་བ་རང་སར་ཟད༔
༄འདུ་བའི་ནད་དང་མི་བདེ་ཡལ༔
༄འཆི་མེད་ཚེ་ཡི་རིག་འཛིན་འགྲུབ༔
༄དཔའ་བོ་མཁའ་འགྲོའི་སྟོང་སྟོག་དབང་༔
༄འབྱུང་བ་ལྔ་ལ་དབང་བསྒྱུར་ཞིང་༔
༄སྐུ་ལྔའི་ཞིང་དུ་གྲོལ་བར་འགྱུར༔
ས་མ་ཡ༔ རྒྱ་རྒྱ་རྒྱ༔
༄ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔
༄ཚེ་སྒྲུབ་རྡོ་རྗེའི་སྲོག་ཐིག་གི་གནད་ཀྱི་མན་ངག་ཟབ་མོ་
རྫོགས་སོ༔

If we become familiar with this method, the channels and pranas will become purified and perfectly mature. The materially defiled elements will be exhausted in their own condition and illnesses of the humors and unhealthiness will disappear. The Vidyadhara (level) of immortal life will be realized and the life-power of thousands of Pawos and Dakinis will be obtained. The power over the five elements will be accomplished, and liberation will manifest in the dimension of the five kayas.

SAMAYA GYA GYA GYA

Thus is concluded

THE PROFOUND ESSENTIAL UPADESHA OF THE LONG LIFE PRACTICE "THE THIGLE OF VAJRA LIFE"

from

The Luminous Clarity of the Universe, Heart Essence of the Dakinis

ཞེས་པའི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་འདི་རྣམས་བཞུགས་ཡོད་འདུག ངས་སྐབས་དེར་མཐའ་ལམ་དུ་ངོས་ཟིན་ཏེ། ངའི་སེམས་སུ་ ང་རང་མཐའ་སད་དུས་སུ་དྲན་གསོས་ངེས་སུ་བློ་འཛིན་བྱེད་དགོས་འདུག་ཨང་ སྙམས་ཏེ་ཡང་སྐྱར་དུ་ཀློག་གིན་ཡོད་དང་དེར་མཐའ་ལས་སད་ཅིང་། སྐབས་དེར་ནམ་ཡང་ལང་གི་ཡོད་འདུག ངས་རྨི་ལམ་ཇི་ལྟར་བྱུང་བའི་རྒྱུལ་དེ་གསལ་པོར་དྲན་གསོས་ཀྱི་ཡོད་འདུག་པ་བཞིན། དེ་འཕྲུལ་མལ་ནས་ལངས་ཏེ་དྲན་ཐོ་ཡི་གེའི་རིས་སུ་བཏབ་པས། བླ་མ་མཁའ་འགྲོའི་ཐུགས་རྗེ་དང་བྱིན་རླབས་ལ་བརྟེན། ཚིག་གཅིག་ཀྱང་ཆད་ལྷག་མེད་སྙམས་ལེགས་པར་བཀོད་ཐུབ་པ་བྱུང་ངོ་།

ཨ་ལ་ལ་ཧོ།　　॥　　॥

These were the verses contained (in the scroll). In that moment I recognized that I was dreaming and thought, "I want to memorize them so that I will surely remember them when I wake up!" and while reading them once again I woke up. The day was dawning. Since I remembered clearly what I had dreamt, I immediately got up and wrote down my notes. Due to the compassion and blessing of the Guru Dakini I was thus able to perfectly write down the text without omitting or adding a single word. Marvelous!

ལྕགས་ཏ་ཟླ་ ༦ ཚེས་ ༣༠ ༼ཕྱི་ལོ་ ༡༩༩༠ ཟླ་ ༨ ཚེས་ ༣༠༽ ལ། ང་རང་ ○རྒྱལ་འབྲེལ་ཨ་མི་རི་ཁ་○ རྒྱལ་ཁབ་ཤར་ཕྱོགས་སུ་གནས་ཆགས་པ་བྱང་ཨ་མི་རི་ཁའི་རྫོགས་ཆེན་འདུས་སྡེའི་ལྟེ་བའི་གནས་གཞི་ ○རྩེ་རྒྱལ་སྣར་○ ཞེས་པའི་སློབ་ཁང་མཁའ་འགྲོའི་གླིང་རྫོང་དུ་ཡོད་པའི་ནམ་ཐོ་རིངས་ཀྱི་མཐའ་ལམ་དུ།

ང་རང་སློབ་ཁང་དུ་ནམ་རྒྱུན་ལྟར་ཐུན་ཞིག་བཟུང་ནས། བསྙེན་པ་ཛབ་གླུས་བསྐུལ་ཞིང་གདུང་ཤུགས་དྲག་པོའི་སྒོ་ནས་འཕྲོ་འདུའི་དམིགས་པར་ཆེས་ཆེར་གཟིར་གྱིན་ཡོད་ངང་དེ་ར། གློ་བུར་དུ་ངའི་མདུན་རོལ་དེར་བུ་མོ་གཞོན་ནུ་མ་གོས་ཆས་དམར་པོ་ཅན། ཕལ་ཆེར་རྒྱ་གར་གྱི་བུ་མོ་མཛེས་མ་ཞིག་གི་རྣམ་པ་དང་ལྡན་པ། ལོ་གྲངས་བཅོ་ལྔའམ་བཅུ་དྲུག་ཙམ་ཨེ་ཡིན་སྙམས་པ། ཤིན་ཏུ་ཡིད་དུ་འོང་བ་ཞིག་ཡོད་འདུག་པ་དེས་ཁོ་བོ་ལ་འཛུམ་མིར་གྱིས་ལྟ་གིན་ཡོད་འདུག སྐབས་དེར་ངས་ཁོང་གི་ཞལ་རས་ལ་ནན་གཅེར་གྱིས་བལྟས་པ་དང་། ཁོང་གིས་ང་ལ་ལྟ་གིན་གད་མོ་ཞིག་བགོད་ཀྱི་ཡོད་འདུག ངས་དེ་འཕྲལ་དུ་བསྙེན་པ་མཚམས་བཞག་ནས་གཞོན་ནུ་མ་དེ་ལ།

ཁྱེད་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་མཁའ་འགྲོ་མ་མནྡཱ་ར་བ་ཨེ་ཡིན།

ཞེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

SOME CLARIFICATION ON THE PRACTICE OF MANDARAVA

In the Metal-Male-Horse year, on the twentieth of August 1990, while I was in my retreat house Khandroi Lingdzong (The Fortress of the Dakinis) in Tsegyalgar, main seat of the Dzogchen Community of North America, located in the eastern part of the United States, I had the following dream in the early morning.

I was inside the retreat house doing a practice session as usual. Singing the mantra and concentrating more and more on the spreading and absorption with strong devotion, I suddenly saw in front of me a very attractive young girl dressed in red. She looked like a beautiful Indian girl, maybe fifteen or sixteen years old. She was gazing at me with a smiling face, and at the same time I looked intensely at her face. While continuously looking at me, she burst out laughing. Immediately I stopped chanting the mantra and asked her, "Are you the Jñanadakini Mandarava?"

ཁྱེད་ཀྱིས་ང་མཁྱེན་གྱི་མི་འདུག་གམ༑ ང་ནི་ལས་ཀྱི་མཁའ་འགྲོ་མ་རྟག་པར་ཁྱེད་ལ་རོགས་ཞུ་མཁན་དེ་ཡིན༑

ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག་མོད། ངས་ཁོང་སུ་ཡིན་བློ་ཐག་ཆོད་པ་ཞིག་ངེས་མ་སོང་། འོན་ཀྱང་ངས་ངོ་ཤེས་པའི་ཚུལ་གྱིས་ཁོང་ལ།

ངས་བཟླས་སྒོམ་བྱེད་སྟངས་འཁྲིག་གི་ཨེ་འདུག

ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

ལགས་འཁྲིག་གི་འདུག༑ འོན་ཀྱང་བསྒེན་པའི་གྲངས་ཀ་ལ་ཨུ་ཚུགས་དེ་ཙམ་མ་གནང༑ དེ་ལས་སྲུས་ལེགས་པ་ཞིག་གནང་ན་དགའ༑

ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག ཡང་ངས་ཁོང་ལ།

འོ་ན་ཉམས་ལེན་གྱི་ཐུན་སྲུས་ལེགས་པོ་ཞིག་བྱ་བའི་ཐབས་ཇི་ལྟར་ལགས།

ཞེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

དེའི་ཚུལ་ངས་ཁྱེད་ལ་བསྟན་ཐུབ་ཀྱི་མ་རེད༑ ཁྱེད་ཀྱིས་དེ་ཚུལ་ལེགས་པར་མཁྱེན་དགོས་ཡོད་ན་ངེད་གཉིས་ཁྱེད་ཀྱི་བླ་མ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་གྱི་སྐུ་དྲུང་དུ་འགྲོ་སྟེ་བཀའ་འདྲི་ཞུ་ཆོག་གི་རེད་ཨང༑

ཞེས་ཟེར་གྱི་འདུག སྐབས་དེར་ངས་ཁོང་ཉིད་ཀྱིས་གཞན་ཚུལ་ལྟག་ཙམ་དུ་བསྟན་པ་ཙམ་ལས། དོན་དུ་ཁོང་

“Don’t you know me?” she replied. “I am Karma Dakini who always assists you.”

I couldn’t make up my mind about who she was but I pretended that I knew her and asked, “Is the way of practicing the recitation correct?”

“Yes it is,” she said, “however, do not insist much on the quantity of recitation in that way. better if you concentrate on the quality!”

“Well, then, what is the way of doing a session of quality practice?” I asked again.

“I cannot teach that to you. If you really want know about it, let’s go to your teacher Dorje Paldrön and you will be able to ask her,” she replied.

In that moment I recognized that although she manifested younger, she was the Pramoha Ratna Paldzinma.

རང་སྙན་བརྩུན་རཱྣ་དཔལ་འཛིན་མ་ཡིན་པ་ཤེས་བྱུང་། ངས་ཁོང་ལ། མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་གནས་གང་དུ་བཞུགས་ཡོད་རེད། ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་དེ་རིང་ཨུ་རྒྱན་རྔ་མ་ཐ་ལར་ཚོགས་ཀྱི་འདུ་བར་བཞུགས་ཡོད་རེད༔

ཅེས་སླས་མ་ཐག་པ་དེར། ཁ་བོའི་སྣང་བ་སྐད་ཅིག་དེ་ཉིད་དུ་གནས་གྱུར་ཏེ། སྙན་བརྩུན་རཱྣ་དཔལ་འཛིན་མ་ངེད་གཉིས་རིན་པོ་ཆེ་སྣ་ཚོགས་པའི་ལྷམ་མེར་གསལ་བའི་ཚོམས་ཆེན་པོ་ཞིག་ཏུ་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་ཤིན་ཏུ་མང་པོ་ཞིག་ཁྲིམ་ཚོགས་ལྷར་ཐར་ཐོར་དུ་འདུས་ཤིང་། འགའ་ཤས་ཀྱིས་ཕན་རྒྱན་བགྲོ་གླིང་བྱེད་ཀྱི་ཡོད་འདུག་པ་དང་། འགའ་ཤས་ཀྱིས་ཚོས་འཆད་ཉན་བྱེད་ཀྱི་ཡོད་འདུག་པ་དང་། འགའ་ཤས་ཀྱིས་འཁྲུལ་འཁོར་རྒྱག་པ་དང་། ཁ་ཤས་ཏིང་འཛིན་གྱི་ངང་དུ་ལྷོད་དེར་གནས་པ་སོགས་རྣམ་པ་མི་འདྲ་བ་དུ་མ་ཞིག་སྣང་དུ་ཡོད་འདུག ངས་སྙན་བརྩུན་རཱྣ་དཔལ་འཛིན་མ་ལ།

མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་གང་དུ་བཞུགས་ཡོད་རེད། ཅེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

“Where is the Precious Dakini Dorje Paldrön?’ I asked.

“Today the Precious Dakini Dorje Paldrön in participating in a gathering in Dhumathala in Oddiyana”, she replied. In that very moment my vision changed.

The Pramoha Ratna Paldzinma and I were inside a big hall brightly shining with various precious materials. A great number of yogins and yoginis, scattered around in groups as if in a market were doing many different things - some of them were having conversation, some were explaining the Dharma to others who were listening, some-were performing yantras, and some were quietly relaxed in contemplation and so forth.

“Where is the Precious Dakini Dorje Paldrön? I asked the Pramoha Ratna Paldzinma.

ངེད་གཉིས་འདི་ནས་ཕར་ཙམ་ཕེབས་དང༔ ཁོང་ཕལ་ཆེར་འདི་ཕྱོགས་ཤིག་ན་བཞུགས་ཡོད་ཀྱི་རེད༔

ཅེས་ཟེར་གྱི་འདུག ངེད་གཉིས་དེ་ནས་ཕར་ཙམ་ཕྱིན་པ་དང་། ཕར་ཕྱོགས་དེ་ན་ཁོ་བོས་ཐེངས་གཅིག་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེ་རྡོ་རྗེ་དཔལ་སྒྲོན་ད་སྒོན་མི་ལམ་ཞིག་ཏུ་མཇལ་བྱུང་བ་ལྟར། སྐུ་གཞན་ཉམས་དང་བཅས་པས་འཁོར་དུ་རྣལ་འབྱོར་ཕོ་མོ་བཅུ་གྲངས་ཤིག་ཡོད་འདུག་པ་དེ་རྣམས་ནས་དྲི་བ་འགའ་རེ་ཞུས་ཡོད་པའི་ལན་གསུང་གིན་བཞུགས་ཡོད་འདུག ངེད་གཉིས་སྐུ་མདུན་དུ་བསླེབས་པ་དང་། མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེས།

ཨོ་ ངའི་སྙིང་གི་བུ་སློབ༔ ཁྱེད་འདིར་ཕེབས་པ་ལེགས་སོ༔

ཞེས་གསུངས་འདུག ངེད་གཉིས་ཀྱིས་བྱིན་རླབས་ཞུས་པས་དབུ་ཐོད་རེ་གནང་རྗེས་སུ།

སྨན་བཙུན་མ་རཏྣ་དཔལ་འཛིན་མ་ཁྱེད་ཀྱིས་ཁོང་གནས་འདིར་སྤྱན་དྲངས་པ་ཨེ་ཡིན༔

ཞེས་བཀའ་འདྲི་གནང་སོང་བར། སྨན་བཙུན་རཏྣ་དཔལ་འཛིན་མས།

"Let's go a little farther on from here. I think she must be somewhere in this direction," she said.

Thus we went a little ahead and there I saw the Precious Dakini Dorje Paldrön in a youthful aspect, just like I had seen her once before in my dream. She was replying to questions from some ten yogins and yoginis surrounding her.

When we arrived in front of her, the Precious Dakini said, "Oh, my heart disciple! Welcome here!"

We asked for her blessing and she touched her forehead against ours. Then she addressed (the Pramoha) and said, "Pramoha Ratna Paldzinma, have you invited him to this place?"

ལགས་མིན༔ ང་རང་རིན་པོ་ཆེ་ཁོང་ཉིད་མཚཱུ་ར་བའི་ཚེ་སྒྲུབ་ཀྱི་བསྙེན་མཚམས་སུ་བཞུགས་འདུག་པར་ཞབས་ཏོག་ཞུ་རུ་ཕྱིན་པ་ཡིན༔ ཡིན་ནའང་ཁོང་གིས་ཁོ་མོ་ལ་ཐུན་གྱི་ཉམས་ལེན་སྲུས་ལེགས་གནང་སྐྱངས་བཀའ་འདྲི་གནང་བྱུང་བར༔ ངས་མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེར་བཀའ་འདྲི་ཞུ་རུ་འདེར་ཕེབས་བསྐུལ་བྱས་ཏེ་འདེར་བསླེབས་པ་ཡིན༔

ཞེས་ཞུས་སོང་། མཁའ་འགྲོ་རིན་པོ་ཆེས།

མཚཱུ་ར་བའི་ཚེ་སྒྲུབ་དང༔ སྒྲོག་ཐིག་གནད་ཀྱི་མན་ངག་རྣམས་ནི་ཁྱེད་ཉིད་ལ་བཀའ་བབས་པའི་མན་ངག་ཁྱད་པར་ཅན་ཡིན་སྐབས་ཁྱེད་ཀྱིས་མཁྱེན་བཞིན་པ་དེ་ག་རང་རེད༔ ཐུན་སྲུས་ལེགས་ཤིག་གནང་ན༔ བསྙེན་པའི་ཛབ་དམིགས་ཀྱི་སྐབས་སུ༔ ཧཱུ༔ ཡབ་དང༔ ཕྃ༔ ཡུམ་གྱི་ས་བོན་དེ་གཉིས་སྙིང་ཁ་དང༔ ལྟེ་བ་གཉིས་སུ་གསལ་བའི་མཐར༔ ཧཱུ༔ ལ་སྔགས་ཀྱིས་གཡས་སུ་བསྐོར་བ་དང༔ ཕྃ༔ ལ་སྔགས་ཀྱིས་གཡོན་དུ་འཁོར་བ་དེ་གཉིས་དོ་ལའི་དམིགས་པས་སྙིང་འོག་གཅིག་སྦྲེལ་ཁྱབ་གཅིག་ཏུ་འཁོར་བར་དམིགས་པ་དང༔ དེ་དག་ལ་དམིགས་པ་བཟུང་བ་ཙམ་ཞིག་མིན་

"No," she replied. "I went to assist Rinpoche while he was doing a retreat on the recitation of the Mandarava Long Life Practice. Then, since he asked me about the way of doing a session of practice with quality, I exhorted him to come here to ask the Precious Dakini about it. Thusly, he has arrived here."

The Precious Dakini said, "The Mandarava Long Life Practice and the Essential Upadesha of the Thigle of Life are special upadeshas whose transmission has fallen upon you. Therefore, they are exactly what you know. If you want to do a quality session, in regard to the visualization during the mantra recitation, the mantra turning clockwise around the HRĪḤ at the heart - seed syllable of the Yab - and the mantra turning counterclockwise around the BAM at the navel - seed syllable of the Yum - have to be visualized as a Tola (chain), completely connected above and below while turning. You must not only maintain this visualization,

པ༔ དེ་དག་ལས་འཕྲོས་པའི་འོད་ཟེར་གྱིས་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་མཁའ་འགྲོ་མ་རྩ་གསུམ་ཚེ་ལྷའི་ཚོགས་ཀུན་གྱི་ཐུགས་རྒྱུད་བསྐུལ་བས༔ དེ་རྣམས་ཀྱི་བྱིན་རླབས་འོད་ལྔའི་ཐིག་ལེ་འཇའ་ཟེར་གྱི་རྣམ་པ་གྲངས་མེད་བྱོན་པ་རྣམས་ས་བོན་སྔགས་ཕྲེང་དང་བཅས་པ་ལ་སིབ་སིབ་ཏུ་ཐིམ་པའི་སྣང་ཆའི་ངང་ཉིད་དུ༔ རྩ་ཉིའི་བསྙེན་པ་གོང་འོག་གཉིས་ཁྱིད་རང་གི་དཀྱུང་གྲངས་ཀྱི་ཚད་མཉམ་ཛབ་དབྱངས་སུ་བསྐུལ་བ་དང༔ བཟླས་དམིགས་དང་མི་འབྲལ་བའི་ངང་ནས་རྩ་ཉིའི་བསྙེན་པ་གཉིས་པོ་བརྒྱ་རྩ་བརྒྱད་རེ་ལས་མི་ཉུང་བས་ཐུགས་རྒྱུད་ལེགས་པར་བསྐུལ༔ དེ་ནས་མན་ངག་སྙིག་ཐིག་གི་ཉམས་ལེན་གྱི་ཐོག་མར༔ ཐུགས་ཀའི་ ཧཱུྃ༔ ལས་འོད་འཕྲོས་པས༔ སྣང་སྲིད་སྣོད་བཅུད་ཐམས་ཅད་འབྱུང་ལྔའི་དྭངས་མ་འོད་ལྔའི་རང་མདངས་སུ་ཞུ་བ་དེ༔ འཇུག་པའི་རླུང་གིས་རོ་རྐྱང་གཉིས་ནས་དྭངས་ཏེ་དབུ་མར་

but you must also (visualize) rays of light spreading from (the Tola) to activate the samayas of all the Jñanadakinis, the Three Roots and the Long Life Deities. Then (you must) receive their blessings in the form of countless five-colored Thigles and rainbow lights which gently dissolve in the seed syllables and the mantra chain. Maintaining this visualization, one should sing the two root mantras with a melody a quantity of times corresponding to one's age; and then, without ever losing the visualization for the recitation, the two root mantras should be recited at least one hundred and eight times each to properly activate the samayas.

Then, at the beginning of the practice of the Upadesha of the Thigle of Life (*srog thig*), by the spreading of light from the HRĪḤ at the heart, all the universe and its beings melt into five-colored lights as the essence of the five elements. With the inhaled air, visualize that they are drawn through the Roma and Kyangma (channels) and bound in the central channel while pushing down the upper air. Then, when you pull up the lower air, visual-

བཅིངས་པའི་དམིགས་པས་སྙིང་ལྷུང་མནན༔ དེ་ནས་
འོག་ལྷུང་འཐེན་པའི་སྐབས༔འོད་ལྔའི་མདངས་དེ་ཀུན་ལྡེ་
བའི་ བྃ༔ ལ་ཐིམ༔ སླར་ཡང་འོག་ལྷུང་ཆེར་འཐེན་
པས༔ཐུགས་ཀའི་ ཧྣ༔ ལ་ཐིམ་པར་དམིགས་པའི་དམིགས་
རིམ་འདི་ཉིད་ལན་གྲངས་ལྔའམ་བདུན་སོགས་སུ་བསྐྱལ།
ཡང་ལྡེ་བའི་ བྃ༔ ལས་འཕྲོས་པའི་འོད་ཀྱིས་སྲིད་ཞིའི་
དྭངས་བཅུད་ཐམས་ཅད་འཁྱུང་ལྔའི་དྭངས་མ་འོད་ལྔའི་རང་
བཞིན་དུ་འདུས་པ་དེ་ཛུ་བ་ཅིང༔ སྙིང་ལྷུང་མནན་ཏེ་འོག
ལྷུང་གྱེན་དུ་དྲངས་པས་ལྡེ་བའི་ བྃ༔ ལ་སིབ་སིབ་ཏུ་ཐིམ་
པར་མོས༔ དེས་འཆི་མེད་ཚེའི་དངོས་གྲུབ་མ་ལུས་པ་
ཐོབ་པར་བསམས་ནས་ལན་གྲངས་ལྔའམ་བདུན་སོགས་སུ་
བསྐྱལ༔ དེ་ནས་སྲོག་ཐིག་བཅུད་ལེན་གྱི་ཆེད་དུ༔ཐུགས་
ཀའི་ ཨ༔ མཐིང་ཁ་ལས་འོད་འཕྲོས་པས་སྣོད་བཅུད་ཐམས་
ཅད་འོད་དུ་ཞུ་བ་དེ་འཇུག་པའི་ལྷུང་གིས་དབུ་མར་འདྲེན༔
འོག་ལྷུང་འཐེན་པས་འོད་དེ་ཀུན་སྙིང་ཁའི་ཨ༔མཐིང་གསལ་
ལ་བསྟིམ་པ་ལན་གྲངས་ལྔའམ་བདུན་སོགས་སུ་བསྐྱལ༔

ize that all these five-colored lights dissolve in the BAM at the navel. Again, pulling up stronger the lower air, visualize that they dissolve in the HRĪḤ at the heart. Repeat this phase of visualization five, seven or more times.

Then, by the spreading of light from the BAM at the navel, all the pure substances of samsara and nirvana are unified in the nature of five lights, the essence of the five elements, and inhaled (rapidly). Pushing down the upper air and pulling up the lower air, imagine that they gently dissolve in the BAM at the navel. Imagining that in this way you have obtained all the siddhis of immortal life, repeat this phase five, seven or more times.

Then, for the purpose of the Chülen of the Thigle of Life, (imagine that) by the spreading of light from a sky-blue A at the heart all the universe and its beings melt into light which is (then) drawn into the central channel with the inhaled air. Pulling up the lower air, (imagine that) all this light is absorbed in the light-blue A at the heart. Repeat this phase five, seven or more times. In the end,

མཐར་སྣོད་བཅུད་ཐམས་ཅད་འོད་མཐིང་ཁར་ཞུ་བ་དེ་ཧུབ་ཀྱིས་བཛུབས་ནས་རང་ལུས་འབྱུང་ལྔའི་དྭངས་མའི་ཀློང་དུ་འདྲེས་པའི་ངང་ཉིད་དུ་མཉམ་པར་བཞག་ནས༔ སྣུང་ཐུམ་ཅན་གྱིས་ཅི་གནས་སུ་མཉམ་པར་བཞག་པར་བྱ༔ དེ་ནི་ཉམས་ལེན་གྱི་ཐུན་སྤྱུས་ལེགས་ཛེ་ལྷར་བྱ་བའི་ཚུལ་ལགས་སོ༔

ཞེས་གསུངས་ཀྱི་འདུག ཡང་ངས་ཁོང་ལ།

ཡེ་ཤེས་ཀྱི་མཁའ་འགྲོ་མ་མཚཱ་ར་བ་བསྐྱེད་པའི་སྐབས། ས་བོན་ ཨ༔ དཀར་པོ་ལས་གཞན་མེད་པ་དང་། འཕྲོ་འདུའི་སྐབས། ས་བོན་ ཧཱ༔ དམར་པོ་དང་། བཾ༔ དམར་པོ་གཉིས། དེའང་གདན་དགའ་འཁྱིལ་དང་། ཆོས་འབྱུང་བཅས་རྣམ་པ་གཉིས་སུ་གསལ་བ་དང་། ཛབ་ཀྱི་སྐབས་ས་བོན་དེ་གཉིས་ལ་དགའ་འཁྱིལ་དང་། ཆོས་འབྱུང་གི་གདན་མི་གསལ་བ་དང་། སྲོག་ཐིག་གི་སྐབས། ས་བོན་ ཨ༔ མཐིང་གསལ་འབྱུང་བ་དེ་རྣམས་ཀྱི་རྒྱུ་མཚན་གང་ལགས།

ཞེས་དྲིས་པས། ཁོང་ན་རེ།

ཨ༔དཀར་ལས་གསལ་བ་བསྐྱེད་པ་སྤྲུལ་པའི་སྐུ་དང༔ ཧཱ༔

the entire universe and its beings melt into sky-blue light which is quickly inhaled with a gulp. Then, while settling into the equality of contemplation (with the presence) of your body integrated in the dimension of the essence of the five elements, you must hold the breath in kumbhaka as long as possible and remain in contemplation. This is the way to do a quality practice session."

I then asked her, "Why, when we generate (ourselves as) the Jñanadakini Mandarava, there is only a white A as the seed-syllable? Why, when we perform the spreading and absorption (in the beginning), the red seed-syllables HRĪḤ and BAM are respectively visualized on a seat of *gakhyil* and double triangle; while when we chant the mantras, these seed-syllables are not visualized upon a *gakhyil* and double triangle seat? Why, during the Thigle of Life (practice), the seed-syllable is a light blue A? What are the reasons for all of this?"

She explained, "The clear generation (of oneself as Mandarava) from the white A represents

དང༔ བཾ་དམར་པོ་བཟླས་པ་ལོངས་སྐུའི་གསལ་ཆ་དང༔
ཨཿ མཐིང་གསལ་སྒྲོག་ཐིག་བདེ་བ་ཆེན་མོ་གསང་བ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་རང་གཤིས་སམ་ཀུན་ཏུ་བཟང་མོའི་ངོ་བོ་ཆོས་ཀྱི་སྐུ་ཉིད་དེ༔ དགོངས་དོན་དེ་ཀུན་བྱིན་འབེབས་ཀྱི་ཚིགས་སུ་བཅད་པ་དེ་རྣམས་ལས་ངེས་ཐུབ་པ་ཡིན༔

ཞེས་གསུངས་ཀྱི་འདུག ངས་ད་དུང་དྲི་བ་འགའ་རེ་བྱེད་གྲབས་ཡོད་ངང་དེར། གནམ་གཤིས་ཤིན་ཏུ་འཁྲུགས་པའི་རྐྱེན་གྱིས་མཇལ་ལས་སད་དོ།། ། ། ། །

the Nirmanakaya. Sounding the red HRĪḤ and BAM represents the clarity aspect of Sambhogakaya. The light blue A in the (practice of the) Thigle of Life represents the nature of the Totally Blissful One Guhyajñana or the essence of Samantabhadri, the Dharmakaya itself. You can understand all these meanings from the verses which invoke the empowering blessings."

I was preparing to ask some more questions when very stormy weather woke me up.

ACKNOWLEDGEMENT

These texts were translated from Tibetan thanks to the generous donations offered by the following donors for the Project Complete Works of Chögyal Namkhai Norbu (July 2003-June 2005):

Alba Papini
Anna Pucci
Anonym from Frankfurt, Germany
Anonym from Salt Lake City, Utah, USA
Barbara Hammann
Bernhard Schweizer
Boon Chuan Fong Ringo
Chiara Carraro
Clara Bordeu
Claudia Ciardulli
David Meyer
David Sharp (Bequest)
Deppe Jany
Dzogchen Community of Brescia (Italy)
Dzogchen Community of France
Dzogchen Community of Germany
Dzogchen Community of Holland
Dzogchen Community of Naples (Italy)
Dzogchen Community of Siena (Italy)
Dzogchen Community of Tashigar Sur (Argentina)
Dzogchen Community of Venice (Italy)
Dzogchen Community of Vladivostok (Russia)
Dzogchen Community of Wien (Austria)
Ed Hayes
Emanuela Citton
Eric Voisin
Fabio Orlandini
Franca Bizzotto
Francesco Gracis

Gabor Hardy
George Blaha
Giordano Asoli and Joanna Fagg
Giorgio Minuzzo
Giovanna Melone
Gloria Pera
Horst Gelter
Ina Schlingemann
Janis Page
Jiri Rys
Johannes Binder
Joseph Nixdorf
Lee Bray
Lynn Sutherland
Marina Micelli
Marina Sukhanova
Massimo Orsi
Max Roth and Katharina Gusset
Mimmo Mercogliano
Monique and Yann Leguen
Nick Dudka and Sveta Shenkhorov
Paola Zingali
Paolo Brunatto
Paolo Pappone
Petra Seibert
Pia Barilli
Raimondo Bultrini
Riccardo Giambarresi
Riccardo Moraglia
Rita Bizzotto
Roberto Zamparo
Rosanne Welsh
Shang Shung Institut – Austria
Stefano Pirovano
Thierry and Annick Jeanneret
Tom Garnett
Ugo Cardea
Uwe Gloess
Zsolt Somogyvari

CONTENTS

ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔

ཨ་དཀར་བླ་མའི་རྣལ་འབྱོར་གྱི་མན་ངག༔

From The Luminous Clarity of the Universe,
Heart Essence of the Dakinis
THE UPADESHA ON THE GURUYOGA OF THE WHITE A

ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔

བླ་མ་ཡེ་ཤེས་མཁའ་འགྲོའི་ཕྲིན་ལས་རྒྱུ༔

From The Luminous Clarity of the Universe,
Heart Essence of the Dakinis
THE ACTIONS OF THE GURU JÑANADAKINI

ཀློང་ཆེན་འོད་གསལ་མཁའ་འགྲོའི་སྙིང་ཐིག་ལས༔

ཚེ་སྒྲུབ་རྡོ་རྗེའི་སྲོག་ཐིག་གི་གནད་ཀྱི་མན་ངག་ཟབ་མོ༔

From The Luminous Clarity of the Universe,
Heart Essence of the Dakinis
THE PROFOUND ESSENTIAL UPADESHA
OF THE LONG LIFE PRACTICE
"THE THIGLE OF VAJRA LIFE"